

ஜூன் 2010

ஞானம்

121

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை ரூபா. 50/=

கவிஞர் சாரணா கையூம்

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய
கலைச் சங்கம் நடத்திய
சர்வதேச தமிழ்ச் சிறுகதைப்
போட்டியில் முதற் பரிசுபெற்ற
சிறுகதை 'நவகண்டம்'

- எஸ்.ரஞ்சகமார்

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய
கலைச் சங்கம் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில்
முதற் பரிசு பெற்ற கவிதை
'புலம்பெயர்ந்த தமிழர்'
- எம்.எச்.முகமட் நஸீர்

செம்பியன் செல்வன்
நாபகார்த்தச்
சிறுகதைப் போட்டி
2010இல்

முதற் பரிசு பெற்ற சிறுகதை
'கும்பத்துமால்'
கேணிப்பித்தன் ச. அருளானந்தம்

ஒளி - 11 சுடர் - 01

**பகிர்தலின் மூலம்
விரிவும்
ஆழமும்
பெறுவது
ஞானம்**

ஆசிரியர் :

தி. ஞானசேகரன்

இணை ஆசிரியர் :

ஞானம் ஞானசேகரன்

ஓவியர் :

கௌதமன்

தலைமை அலுவலகம் :

கண்டி..

தொடர்புகளுக்கு... :

தி. ஞானசேகரன்

ஞானம் கிளை அலுவலகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை,

கொழும்பு - 06.

தொலைபேசி : 011 -2586013

0777-306506

+61 02 80077270

தொலைநகல்: 011-2362862

E-mail : editor@gnanam.info

Web : www.gnanam.info

**வெளிநாட்டு, உள்நாட்டு
வங்கித் தொடர்புகள்:
Swift Code :- HBLILK LX
T. Gnanasekaran
Hatton National Bank -
Wellawatte Branch
A/C No. 009010344631**

ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகட்டு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். புனைபெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், முகவரி ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு. - **ஆசிரியர்**

ஞானம் - கலை இலக்கிய சஞ்சிகை - ஜூன் 2010

இதழினுள்ளே ...

- **கவிதைகள்**
 - வாகரை வாணன் 08
 - கோபாஸ் 17
 - சு. முரளிதரன் 23
 - எம். எச். முகம்மட் நஃர் 28
 - வதிரி சி. ரவீந்திரன் 31
 - கிண்ணியா ஏ. எம். எம். அலி 34
 - ந. வினோதரன் 36
 - சிற்சி 39
 - அல்வாயூர் சி. சிவநேசன் 49
- **கட்டுரைகள்**
 - மொழிவரதன் 03
 - மிறின்ஸ்லி வலயட் 13
 - சிற்சி 30
 - சு. முருகானந்தன் 35
- **சிறுகதைகள்**
 - கேணிப்பித்தன் ச. அருளானந்தம் 05
 - எஸ். ரஞ்சகமார் 09
 - உபாலி லீலாரத்ன/திக்குவல்லை கமால் 21
 - அகில் 32
 - ஞா. குமுதினி 40
 - எஸ். முத்துமீரான் (குறுங்கதை) 49
- **பார்விய பிக்கு சொன்ன கதைகள்**
 - கவிஞர் சோ. ப. 42
- **நூல் மதிப்புரை**
 - தமிழருவி த. சீவகுமாரன் 52
 - குறிஞ்சி நாடன் 54
- **நோக்காணல்**
 - ஸ்ரீமதி உமா ஸ்ரீதரன்/ கா. தவபாலன் 24
 - தெளிவத்தை யோசப் / தி. ஞானசேகரன் 37
- **சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்**
 - கே. பொன்னுத்துரை 50
- **பக்தி எழுத்து**
 - மா. பா. சி. 18
 - மானா மக்கீன் 27
 - கலாநிதி துரை மனோகரன் 45
 - கே. விஜயன் 47

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்வாம்
விழிப்பற்றுப் பதவி கொள்வார்.

‘அன்னம்’ ஒரு தசாப்தத்தின் நிறைவில்!

அன்னம் சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் 2000ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்தில் வெளியாகியது. கடந்த பத்து வருடங்களாக அன்னம் எந்தவொரு மாதமும் தவறாது வெளிவந்துள்ளது. ஈழத்தில் இதுவரை வெளிவந்த சஞ்சிகைகளில் வேறு எந்தவொரு தமிழ்ச்சஞ்சிகையும் தொடர்ச்சியாக மாதந்தவறாது வெளிவரவில்லை. அன்னம் மட்டுமே பத்தாண்டுகளில் 120 இதழ்களை மலர்த்தி சாதனை படைத்துள்ளது என்பதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம்.

நிதிப்பற்றாக்குறை, எழுத்தாளர்களிடமிருந்து தரமான ஆக்கங்களைப் பெறுவதில் உள்ள சிரமம், ஜனரஞ்சக சஞ்சிகைகளின் ஆக்கிரமிப்பு, மக்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் அருகி வருதல் ஆகிய காரணிகளின் மத்தியில் அன்னத்தைத் தொடர்ந்து வெளியிடுகிறோமென்றால் அதற்கு வாசகர்களின் பெரும் ஆதரவே காரணம் என்பதை இத்தருணத்தில் நன்றியறிதலுடன் பதிவு செய்ய விரும்புகிறோம்.

அன்னம் அற்ப ஆயுளில் மடிந்து விடாது, அது தொடர்ந்து வெளிவரும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளாட்டு வாசகர்களின் மனங்களிலும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழ் வாசகர்களின் மனங்களிலும் நன்கு பதிந்ததன் காரணமாக அன்னத்தின் சந்தாதாரர் தொகை படிப்படியாக அதிகரித்து வந்துள்ளது. அன்னத்தின் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டோர் எமக்கு அவ்வப்போது பெருமனத்துடன் உதவி வருகின்றனர். விளம்பரதாரர்களும் பெரும் மனதுடன் தொடர்ச்சியாக அன்னத்திற்கு தமது விளம்பரங்களைத் தந்துதவ்வதும் எமக்குப் பெரும் பக்கபலமாக அமைந்துள்ளது. இக்காரணங்களால் இன்று கையைக் கடிக்காமல் அன்னத்தை வெளியிடக்கூடிய நிலையை அடைந்துள்ளோம்.

கண்டியில் அன்னத்தின் முதலாவது இதழ் 1/8 சைஸில் 32 பக்கங்களில் வெளியாகியது. படிப்படியாகப் பக்கங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து 84 ஆவது இதழிலிருந்து பெரிய சைஸில் அதிக பக்கங்களுடன் அன்னம் கொழும்பிலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. அதே வேளை விஷய உள்ளடக்கத்திலும் அவற்றின் தரத்திலும் நாம் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளோம். காலத்துக்குக் காலம் புதிய புதிய தரமான விடயங்களை வாசகர்களுக்குத் தருவதில் முனைப்புடன் செயற்படுகிறோம். சஞ்சிகையின் வடிவமைப்பிலும் சமீபகாலமாக கூடியகவனஞ் செலுத்தி வருகிறோம்.

கலை இலக்கியம் வாழ்வியலின் ஓர் அங்கமாகப் பின்னிப் பிணைந்துள்ள இன்றைய காலகட்டத்தில் காலத்தின் தேவையை மனதில் இருத்தி ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகைக்குரிய தார்மீகக் கடமையை நன்குணர்ந்து ஈழத்து இலக்கியம் பற்றிய பிரக்ஞையுடன் இலக்கிய தரம் பற்றி சிரத்தையுடன் நமது பணியினைத் தொடர்கிறோம்.

ஈழத்து இலக்கியப் பாரம்பரியங்கள் இலக்கிய உலகில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், வளர்ச்சிப் போக்குகள் கருத்தோட்டங்கள் ஆகியவற்றின் காலக்கண்ணாடியாக அன்னம் திகழ்வதோடு கடந்து வந்த தசாப்தத்தில் ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட புதிய எழுத்தாளர்களை அன்னம் இனங்கண்டு வளர்த்தெடுத்தும் வந்திருக்கிறது.

இதுவரை காலத்தில் நாம் மேற்கொண்ட பணிகள் எமக்கு மனநிறைவைத் தருகின்றன. தமிழக தஞ்சைப் பல்கலைக்கழக மாணவி ஷீலா அன்னம் 1-24 இதழ்களில் வெளிவந்த சிறுகதைகளை ஆய்வு செய்து M. LITT பட்டம் பெற்றுள்ளார். நம் நாட்டுப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் பலரும் அன்னம் இதழ்களைத் தமது தமிழ்ப்பாட விசேட கற்கை நெறிக்காக ஆய்வு செய்து தமது பட்டப்படிப்புகளை நிறைவு செய்துள்ளனர். அதேபோன்று நூலக விஞ்ஞான டிப்ளோமா பரீட்சைக்கான சுட்டியாக்கத்திற்கு அன்னம் இதழ்களைத் தெரிவு செய்து பல மாணவர்கள் சித்தியெய்துள்ளனர். இவையெல்லாம் அன்னத்தின் இலக்கிய தரத்தின் சாட்சிகள்; அறிவுலக அங்கீகாரங்கள்

தமிழகத்தில் 21.02.2010ல் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ்கள் மாநாட்டில் அன்னம் சஞ்சிகை தமிழ்த்தாய் அறங்கட்டளை சிறப்பு விருதினை வென்றெடுத்ததும் எமது சஞ்சிகையின் தரத்திற்குக் கிடைத்த மற்றுமொரு வெகுமதியாகும்.

இந்த 121ஆவது இதழிலிருந்து அன்னத்தின் இரண்டாவது தசாப்த வளர்ச்சிக் கட்டம் ஆரம்பமாகிறது. குறிப்பாக உலகெங்கும் பரந்துவாழும் ஈழத்தமிழருக்கான-ஈழத்திலிருந்து வெளிவரும் ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையாக-தொடர்புக்கொடி உறவினைப் பேணும் ஓர் இலக்கிய சஞ்சிகையாக அன்னத்தை வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமென்பதே எமது பெருவிருப்பாகும்.

இந்த நோக்கத்தினை நிறைவு செய்ய சகல தரப்பினரது ஆதரவையும் வேண்டிப் பணிகிறோம்.

பதுளை மண்ணுக்கு இலக்கியமணம் தந்திடும் கவிஞர் சாரணாகையும்

-மொழிவரதன்

பதுளையே பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்ட என். எஸ். ஏ. கைய்யம் (சாரணாகைய்யம்) அவர்கள் 1961 ஆண்டிலிருந்து இன்று வரை சளைக்காது எழுதி வருகின்ற ஒரு கவிஞராவார். 23.05.1938 இல் பிறந்த கவிஞர் சாரணாகைய்யம் தனது ஆரம்பக் கல்வியை பதுளை அரசினர் தமிழ்க்கல்வன் பாடசாலை (தற்போது அல்அதான் வித்தியாலயம்)யிலும் சிறிது காலம் பதுளை சரஸ்வதி கனிஸ்ட் வித்தியாலயத்திலும் கற்றார். பின்னர் மீண்டும் தமிழ்க்கல்வன் பாடசாலையிலேயே தனது கல்வியைத் தொடர்ந்தார்.

பழக இனியவரான அவர் எளிமையானவர் தமிழ்மொழியின்பால் பக்தியும் பற்றும் உள்ளவர்.

தனது ஆசிரியத்துவப் பணியின் போது தனது இலக்கிய ஆளுமையை மாணவர்களுக்குப் புகட்டியதில் தனி இடம் பெறுகின்றார். தான் கல்வி கற்ற வேளையில் அதிபராக இருந்த கவிஞர்/புலவர் அப்துல்காதர் லெப்பை அவர்களின் கவிதைப் புலமையால் ஈர்க்கப்பட்டு சாரணாகைய்யம் கவிதை எழுதத் தொடங்கினார். பல வருடங்கள் கவிதைத்துறையை கைவிட்டிருந்த புலவர் அப்துல்காதர் லெப்பை கவிஞர் சபை அவர்கள் மணிக்கூர்ல் சஞ்சிகையை வெளியிட பதுளை வந்த பொழுது ஏற்பட்ட சந்திப்பின் பின்னர் அவர் மீண்டும் கவிதை எழுத ஆரம்பித்ததாக கவிஞர் சாரணாகைய்யம் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

அக்காலத்தில் ஆசிரியர்களாக கடமை ஆற்றிய யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்களான திருவாளர் எஸ். பொன்னையா, தர்மலிங்கம், ராஜரட்ணம், முத்தையா போன்றவர்களின் சிறப்பித்துக் கூறும் கவிஞர், அவரது முதல் நியமனம் 1958ல் கறுகொல்ல சிங்கள தமிழ்க்கல்வன் பாடசாலைக்கு கிடைத்ததாகக் கூறுகிறார்.

ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசலை அனுபவங்களையும் நூற்பது வருடங்களாக பதினாறு பாடசாலைகளில் அவர் புரிந்த கடமைக் கூறுகளையும் நினைவு கூர்கின்றார். தமிழ்ப் போதனா சிரியராகவும் அவர் கடமை ஆற்றி உள்ளார்.

பதுளை சிந்தனை ஒன்றியம், ஊவா மாகாண எழுத்தாளர் ஒன்றியம், மாகாண தமிழ்க் கல்வி அமைச்சு, இஸ்லாமிய அமைப்புக்கள், பதுளை பள்ளி வாசல் அமைப்பு போன்ற பல அமைப்புக்களில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு சேவைபுரிந்த கவிஞர் பதுளையில் “கைய்யம் மாஸ்டர்” என அனைவராலும் அன்போடு அழைக்கப்படுபவர்.

பதுளை சிந்தனை ஒன்றியம் இயங்கிய காலத்தில் அவர் பதுளை மு. நித்தியானந்தன், பேரரசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன், எஸ்.கணேசன், பி.கே.நாந்தழார், மொழிவரதன், N. வெங்கடாசலம், கோவிந்தராஜா, ஜெ. சற்குருநாதன் போன்ற பலரோடும் சேர்ந்து இயங்கியவர் ஆவார்.

ஆரம்பத்தில் குழந்தைகளுக்காகவே கவிதை எழுத ஆரம்பித்த இவர், காலப் போக்கில் சமூகம் சார்ந்ததும், இஸ்லாமிய கருத்தியல் சார்ந்ததுமான படைப்புக்களை

செய்வதில், ஆர்வம் காட்டியுள்ளார். தினகரன் ‘புதன்மலரில்’ தொடர்ந்தும் கவிதை எழுதி வந்த இவர், வீரகேசரியின் ‘இஸ்லாமிய உலகம்’ பகுதியிலும் எழுதி தன்னை வளப்படுத்திக் கொண்டார். இதுதவிர ஈழநாடு, சுதந்திரன், சிந்தாமணி, தினபதி, இன்ஸான், எழுச்சிக்கூர்ல், நவமணி, உம்மத், தாரகை, தேசாபிமணி, தொழிலாளி அபியுத்தன், விடிவெள்ளி ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் மல்லிகை, நிதாஉல் இஸ்லாம், இஸ்லாம், இஹ்ஸான், அசனாத் ஆகிய சஞ்சிகைகளிலும் இந்தியாவிலிருந்து வெளிவந்த தீபம், தமிழ், நல்வழி, ஆதவன், அம்மா, கோகுலம், முஸ்லிம் முரசு, மணி விளக்கு முதலியன சஞ்சிகைகளிலும் எழுதி உள்ளார்.

பல நூல்களை தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கும் இஸ்லாமிய இலக்கிய பரப்பிற்கும் அவர் அர்பணித்துள்ளார். குழந்தை இலக்கியம் குர்ஆன் ஹதீஸ், நபிகள் நாயகம், கவிதை நெஞ்சம், சிறுவர் பாட்டு, நன்னபி மாலை, என்நினைவில் ஒரு கவிஞர் ஆகிய நூல்களை வழங்கி உள்ளார்.

அது மட்டுமல்லாது ஊவா மாகாண கல்வித் திணைக்களத்திற்காக சிறுவர் கவிதைகள், சிறுவர் பாட்டு, விஞ்ஞான மேதைகள், இவைகள் பேசினால்..... ஆகிய நூல்களை எழுதி உள்ளார்.

அவரது திறமைக்கு முத்தாய்ப்பாக அவர் 1964இல் ஜனாப் BMMAகாதர் (அதிபர்) அவர்களுடன் இணைந்து வெளியிட்ட “அல்லாஹ் இஃபால் ரூபகார்த்த மலர்” திகழ்கிறது. அல்லாம் இஃபாலின் இது போன்ற மலர் ஒன்றினை இதுவரையும் வேறு எவரும் வெளியிடவில்லை என்று பெருமையாக கவிஞர் சாரணாகைய்யம் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

1998இல் கலாபூஷணம் விருது பெற்ற கவிஞர் சாரணாகைய்யம் குழந்தைக் கவிஞர், இலக்கியச் சுடர், கவிமணி, நஜ் முஸ்ஸப்ஹரா (கவித்தாரகை) நூருள் கஸீதா (கவிச்சுடர்) ஆகிய பட்டங்களும், விருதுகளும் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கின்றார்.

கலாநிதி பட்டத்திற்காக சிறுவர் நூல்களை ஆய்வு செய்த திருவாளர். வே. தா. கோபால கிருஷ்ணன் M. A(புவண்ணன்) அவர்கள் இவரது குழந்தை இலக்கிய நூலை ஆய்வுக்குட்படுத்த தெரிந்தெடுத்தமையை பெருமையாகக் கருதுகிறார்.

‘சிறுவர் பாரதி’ எனும் சஞ்சிகையை சிறுவர்களுக்காக நடத்திய இவர், பல்லாயிரக்கணக்கான மாணவர் படை உருவாக தனது சேவையை அர்ப்பணித்தவர் எனில் மிகை அல்ல.

ஆன்மீகத்துறையில் தன்னை மிக அதிகமாக இணைத்துக் கொண்டும், தனியார் கல்லூரி ஒன்றில் கற்பித்துக் கொண்டும் இருக்கும் கவிஞர் சாரணாகைய்யம் இன்று புதிய சந்ததிகளிடையே வாசிப்பு பழக்கம் அருகி தொலைக்காட்சி மோகம் (TV), டியூஸன் மோகம் அதிகரித்து இருப்பதை இட்டு நொந்து கொள்கிறார். அவரது பணி தொடர வாழ்த்தும் யாம் மேலும் பல்லாண்டு வாழ வேண்டுகின்றோம்.

அந்தக் கோயில் ஊரிலிருந்து ஒதுக்குப்புற எல்லையில் இருந்தது. கோயில் என்று சொல்வதற்கான கட்டிடங்கள் இல்லை. வருஷத்துக்கு ஒருமுறை வைகாசியில் ஊர் மக்கள் கூடுவார்கள். கோயிலடியைத் துப்புரவாக்குவார்கள். நீளமான கொட்டில் அமைப்பார்கள். கூரையை தென்னோலையால் வேய்ந்து சுற்றிவர அடைப்பார்கள். கொட்டிலின் உட்பக்கமாக வெள்ளை கட்டுவார்கள். சலவைத் தொழிலாளரின் பங்கு வேள்வி முடியும் வரை இருக்கும். கும்பத்து மாலினை இரண்டாகப் பிரித்திருப்பார்கள். முதலாவது அறையில் அம்மன் கும்பம் இருக்கும். அதனைத் திரை போட்டு மூடியிருப்பார்கள். பெரிய செப்புக் குடங்களில் வேப்பங்குழை பரத்தி அதன் மேல் அம்மன் உருப்பித்து மந்திர உச்சாடனத்தோடு அம்மனை அதில் ஏற்றிவைப்பார்கள்.

இரண்டாவது அறையிலும் வேறு சிறுதெய்வங்களை வைத்திருப்பார்கள். கொட்டிலைச் சேர்த்தாற்போல் முன்னால் அழகான பந்தல் போட்டிருப்பார்கள். பந்தலில் கும்பம் வைக்குமுன் கன்னிக்கால் நடுவார்கள். அதனைச் சோடித்திருப்பார்கள். பார்ப்பதற்கு ஓர் இளம்பெண் நிற்பதுபோல் இருக்கும். அதற்கு நேரே பந்தலுக்கப்பால் வயிரவரின் பந்தல் அம்மனைப் பார்த்தபடி இருக்கும். அதற்கு முன்னால் விறகுகளை அடுக்கித் தீயிட்டுத் தண்ணை வளர்த்திருப்பார்கள். ஒரு பெற்றமகன் வெளிச்சம் மட்டும் இருக்கும். அரிக்கன் லாம்புகளும் உலா வரும். அம்மனை உச்சாடனத்துடன் கும்பத்தில் ஏற்றுப்போது பூசாரியார் உணர்வு பூர்வமாகக் காண்படுவார். அவரது உடல் சாமியாட்டம் போடும். கும்பத்தில் சோடனை செய்திருப்பார்கள். கும்பம் வேலைப்பாடுகள் நிறைந்ததாக இருக்கும். கும்பம் ஒற்றைப்படையாக இருக்கும். மூன்று தொடக்கம் ஐந்து கும்பங்கள் வரை நிரையில் வைப்பார்கள். அதற்கென விதிமுறைகளைப் பூசாரியார் தெரிந்து வைத்திருப்பார். ஏழு நாட்களுக்குக் கும்பத்துமாலில் வேள்வி நடக்கும். ஏழாவது நாள் ஆயுதபூசை. அடுத்தநாள் காலை குளிர்ந்தி நடக்கும். மாலை ஊர்வலம் வரும். அது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருக்கும். ஈற்றில் கடலில் கும்பத்தைச் சொரிவார்கள்.

கும்பத்துக் காலத்தில் பூசாரியும் அவரோடு வேலைசெய்யும் உதவியாளர்களும் அங்கேயே தங்கி நிற்பார்கள். பயபக்தியாக சடங்குகள் நடக்கும். சடங்குகளில் மக்கள் தங்களை மறந்து ஈடுபடுவார்கள். மக்களை ஒன்றிணைக்கும் நிகழ்வாக சடங்குமுறை அமைந்து விட்டது. மக்களிடையே பரஸ்பர நல்லெண்ணத்தை வளர்க்க உதவியாகவும் இருந்தது. பறைமேளங்களின் ஒலியால் நாடும் காடும் அதிரும். உடுக்குகளின் இசை காதுகளில் ஒலிக்கும். அதிகாலையில் ஒரு பூசை. மதியம் ஒரு பூசை நடக்கும். இரவுவேளைப் பூசை

ஏழுமீட்டு மணிக்குத் தொடங்கி பதினொரு மணிவரை நடக்கும்.

இரவுப் பூசையின் போதுதான் ஊர்மக்கள் அதிகம் கூடுவார்கள். சுமார் எட்டு மணிக்குப் பூசை தொடங்கும். பூசாரியார் மடை வைத்து ஆசாரங்கள் செய்வார். மடையில் வெற்றிலை, பாக்கு, பழவகை, பொங்கலும் வைப்பார்கள். தேசிக்காய்ச் சாற்றில் சக்கரை சேர்த்து, அதற்குள் சின்ன வெங்காயம் நறுக்கிப் போட்டு சுத்தமான தண்ணீரில் கலந்து வைத்திருப்பார்கள். அதனைப் பாணக்கம் என்பார்கள். பூசகர் பூசையின் போது உடுக்கடித்து மந்திரம் சொல்வார். உடுக்கடிக்கவும் மந்திரங்கள் சொல்லவும் அவருக்குத் துணையாக உதவியாளர்களும் இருப்பார்கள். உச்சக்கட்டப் பூசையின்போது பறைமேளங்களும் ஒங்கி ஒலிக்கும். உடுக்கு மந்திரத்துக்கு ஏற்ப பேசும். அப்போது திரை திறப்படும். தீபம் காட்டப்படும். மந்திரம் ஒங்கி ஒலிக்கும். திரை திறந்ததும் “ஆ...ஊ...” சத்தங்கள் பறக்கும் உருக்கொண்டு சாமியாட்டம் நடக்கும். ஒவ்வொரு சாமியும், தனக்கென ஆட்டத்தைப் போடும். சாமியாடுபவர்களின் தலைகளில் தண்ணீர் குடங்களை எடுத்து ஊற்றுவார்கள். குடங்களில் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கென்றே சிலர் இருப்பார்கள்.

பறை மேளத்துக்கும், உடுக்கு மேளத்துக்கும் போட்டி நடப்பது போல் ஒலிக்கும். அந்த ஒலிக்கு ஏற்ப சாமிகள் ஆடும். சாமியாடுபவர்கள் பறைமேளம் ஒலிக்கும் இடத்துக்குப் போவார்கள். மேளம் அடிப்பவர்கள் விரைந்தும் பலமாகவும் அடிப்பார்கள். அதற்கேற்ப சாமிகள் குதித்து ஆடும். சாமியாடுபவர்களது கண்கள் அரைவிழி மூடியபடி இருக்கும். சிலரது கண்கள் சிவந்து இருக்கும். பாரக்கப் பயமாகத் தெரியும். ஒரு கையில் சிலம்பினை அணிந்து, பொல்லொன்றை இரு கைகளிலும் பிடித்து குலுங்கி ஆடுவார்கள். சாமியாடுபவர்கள் கட்டுச் சொல்வது வழக்கம். அதற்காகவே மக்கள் கும்பத்துமாலுக்கு வருவார்கள். எல்லாச் சாமிகளும் வாய் பேசாது. சில சாமிகள் மட்டும் கட்டுச் சொல்லும். மனதில் உள்ள குறைகளுக்கு சாமிகள் பரிகாரம் சொல்வதைத்தான் கட்டுச் சொல்வதென்பார்கள். சாமி ஆடிமுந்ததும் மலையேறிவிடும்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்த நடவடிக்கைகளால் மக்கள் அகதிகளாவும், அனாதைகளாகவும் ஆக்கப்பட்டனர். பலர் கொல்லப்பட்டார்கள். பொத்துவில் தொடக்கம் பருத்தித்துறை வரை இளைஞர்கள் பலர் காணாமல் போனார்கள். சொந்த நாட்டுக்குள்ளும் நாடோடிகளாக ஆக்கப்பட்டு அகதிகளானார்கள். பலர் படகுகளில் இந்தியாவுக்குப் போனார்கள். இடம் பெயர்ந்து வன்னிப் பக்கம் போனார்கள். யுத்தம் பூதாகரமாய் மூண்டது. கொத்தணிக்குண்டுகள் மக்களை அழித்தன. விமானங்களும், ஆட்டிலரிக் குண்டுகளும், ஷெல்லடிகளும் வெடித்து உடல்சிதறிச் செத்தார்கள்.

பாதுகாப்புக்காக அமைந்திருந்த பதுங்கு குழிகளுக்குள்ளேயே பலர் சங்கமமானார்கள். மாவிலாற்றில் தொடங்கிய யுத்தம் மாவிலாறுதொடக்கம் முள்ளிவாய்க்கால் கடற்கரையோரம் வரை சுடுகாடாய்ப் போனது. எங்கும் பிணக்குவியல், சரணடைந்தவர்களது கதி தெரியவில்லை. அப்பாவிகள் வலுனியா அகதிமுகாமில் இருந்து முட்கம்பி வேலிக்களுக்குள் தவமிருந்தார்கள். கந்தையர் மனதில் பழையன வந்து படம் காட்டியது. தன்னைச் சுதாகரித்துக் கொண்டார்.

குடியேறிய மக்களின் மனங்கள் வாடிக்கிடந்தன. சொந்தங்களைத் தொலைத்து விட்ட சோகம். ஒன்றிலும் உற்சாகமில்லாமல் தவித்தார்கள். இப்படியே விட்டால் இவர்களின் வாழ்க்கை என்னாவது? ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வருவரோ? வீடுதோறும் சென்று ஆறுதல் கூறினார். துயரங்களால் ஏற்பட்ட கண்ணுக்குப் புலனாகா மனவடுக்களைப் போக்கவல்லது ஏது? குசலம்தான் மனக்கவலையை மாற்றவல்லது. பாரம்பரியக் கலாசாரங்களும் கலையம்சங்களும் அவற்றைக் குறைக்கும் என்பதைக் கந்தையர் தெரிந்து வைத்திருந்தார். இளைஞர்களைப் பார்த்துக் கந்தையர்தான் சொன்னார். “தம்பிமார் எல்லாத்தையும் இழந்துபோட்டம். இனி இழக்க ஒன்றுமில்லை. நாங்க இப்படி இருந்தமென்டால் எங்கட பழக்க வழக்கமெல்லாம் மறஞ்சிடும். ஏங்கட பாரம்பரியங்களை விடாமல் காப்பாற்ற வேண்டும். மக்களின் மனங்களில் மீண்டும் சந்தோசத்தை வரச் செய்வம். இந்த முறை கும்பம் வைப்பம்” எல்லாவற்றையும் தெளிவாக விளக்கினார். இளைஞர்கள் விருப்பத்தைக் தெரிவித்தார்கள். ஊரில் மிஞ்சியிருந்த பெரியவர்களும் சம்மதம் தெரிவித்தார்கள்.

“தம்பிமார் வைகாசிக்குப் பிற்பாடு நமது ஊரில் விஷேசம். அதைச் செய்வம். போன வைகாசியில் நமது சனங்கள்ல அரவாசிப்பேருக்குமேல அழிஞ்சி போச்சுதுகள் இப்ப இருக்கிற நாங்களாவது செய்வம். எல்லாரும் ஒத்துழைச்சால் இருக்கிற சனங்களின் மனத்துயரையாவது போக்கலாம். முதலில் அம்மன் கோயில் பக்கம் போய் வெளியாக்கி கும்பத்துமாலை அமைப்பம். புறப்படுங்க” கந்தையர் எடுத்த முடிவு சரியாகப்பட்டது. கும்பம் வைப்பதற்கான ஏற்பாடுகளையும் கந்தையர் ஒழுங்கு செய்துவிட்டார்.

“அதுதான் அம்மன் நகர். வாங்க போவம்”. கந்தையர் இடத்தை சுட்டிக் காட்டிக் கொண்டு நடந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பல இளைஞர்கள் நடந்தார்கள். “எல்லாம் காடு பற்றிப் போய்க்கிடக்கு. சனங்கள் இருந்த இடமெல்லாம் யானைகளின்ட ராச்சியமாப் போச்சு” இளையவர் பெருமூச்சுடன் சொன்னார். “இதுல தான் கோயில் இருந்தது. இதில இருந்த பெரிய காட்டுத்தேங்கா மரத்தக் காணல்ல. அடையாளமே தெரியல்ல” சொல்லிக் கொண்டு தேடினார்கள். சித்திரத்தாரின் கண்கள் கூர்மையானவை. “இந்தாருக்கு இந்தக்கல்லில தான் வயிரவார சூலம் இருந்தது. நல்ல காலம் இந்தக் கல்லாவது இருக்குதே”. கிடைக்காததொன்று கிடைத்த சந்தோசம். சூழ்ந்து நின்று பார்த்தார்கள்.

“இனிப்பாத்துக் கொண்டு நிக்கேலாது. சட்டுப்பட்டுண்டு வேலய முடிக்க வேணும்”. சிரமதானத்துக்கு ஆயத்தமானார்கள். “முதல்ல அம்மன் கோயில் இருந்த இடத்தத் துப்பரவாக்குவம்”. தொடங்கினார்கள். பற்றைக் காடுகளை வெட்டி இழுத்துக் குவித்தார்கள். காட்டுத்தடிகளை வெட்டிக் கொட்டிலமைத்தார்கள். கிடுகுகளைக் கொண்டு கூரையை வேய்ந்தார்கள். வைரவர் கல்லை மையமாக வைத்து மூன்றடி உயரத்துக்குக் காட்டுத் தடிகளால் பந்தல் அமைத்தார்கள். கோயிலடிக்குப் போவதற்கான ஒற்றையடிப் பாதையும் தயார். குப்பைகளைக் கூட்டித் தீயிட்டார்கள். நிழல்தரு மரங்களை அப்படியே விட்டார்கள். அவர்கள் கோயிலடியை வெளியாக்கி விட்டார்கள். ஒரு கிராமத்து மக்களை உள்ளடக்கக் கூடியதாக வெளி தெரிந்தது. வேலையில் கவனம் இருந்தாலும் கந்தையரின் மனதில் பழைய அனுபவங்கள் இழையோடின.

சம்பிரதாயப்படி பூசாரியாருக்குப் பச்சை பெட்டி அனுப்பியாகி விட்டது. பச்சைப் பெட்டி என்பது பூசாரியாருக்கு உரிய அழைப்பு மரியாதை. ஒரு பணையாலையால் இழைத்த பெரிய கடகப் பெட்டிக்குள் மரக்கறி வகைகள், அரிசி தேங்காய், வேட்டி சால்வை அனைத்தும் இருக்கும். கணபதியிள்ளைப் பூசாரியாரும் உதவியார்களும் வந்து விட்டார்கள். உரிய பொருட்களைக் கணபதியார் பட்டியலிட்டு அனுப்பியிருந்தார். கந்தையர் இளைஞர்களை முடுக்கி விட்டார்.

பொருட்கள் வந்திறங்கின. வெள்ளை கட்டுவதற்கு சலவைத் தொழிலாளரைத் தேடினார். அவர் இல்லை. கிராமத்தில் இருந்த தொழிலாளர் குடும்பங்கள் இடம் பெயர்ந்து வன்னியில் இருந்தன. அங்கு ஏறிகணைகள் வந்து விழுந்து வெடித்துப் பலியெடுத்துவிட்டது. “எப்படி வெள்ளை கட்டுவது?” கிணறுவெட்டப்பூதம் புறப்பட்ட கதை மாதிரியாகி விட்டது. இந்த யுத்தம் எல்லாரையும் பாதித்துவிட்டது. கந்தையருக்கு யோசனை பிடித்து விட்டது.

“கந்தையாண்ணே! ஏன் யோசிக்கிறியள். நாங்கள் வெள்ளை கொண்டுவந்து கட்டிறம்”. வீடுகளில் இருந்து வேண்டிய துணிகள் கிடைத்தன. இளைஞர்கள் வெள்ளை கட்டிவிட்டார்கள். பறை மேளம் இருந்தது. அடிக்க ஆட்கள் இல்லை. கொடிய போரின் தாக்கத்தை அப்போதுதான் உணர்ந்தார்கள். ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் இந்த யுத்தம் ஏதோ

ஒருவகையில் தாக்கியுள்ளதைக் கந்தையர் புரிந்து கொண்டார். “எங்களுக்கு மேளம் அடிக்கத் தெரியும். நாங்க இருக்கிறம்” இளைஞர்கள் இடைவெளியை நிரப்பினார்கள்.

கந்தையருக்குத் தெம்பு வந்துவிட்டது. பூசாரியார் தனது வேலைகளைத் தொடங்கி விட்டார். இளைஞர்கள் பம்பரமானார்கள். பந்தலை தாங்கியிருந்த கப்புகளுக்கு வெள்ளைத் துணிகளைச் சுற்றினார்கள். வயிரவர் பந்தலில் வெடித்துப் பூமலர்த்த பாளையைக் கட்டவேண்டும். தென்னஞ்சேலையாக இருந்த கிராமங்களில் வட்டுத்தெறித்த தென்னைகள் தான் மிச்சமாய்க் கிடந்தன. தப்பியிருந்த தென்னைகளில் இருந்து தெரிந்து ஒரேயொரு பாளையைக் கொண்டுவந்து கட்டினார்கள். வைரவர் பந்தல் அம்மனைப் பார்த்தபடி இருந்தது. கன்னிக்கால் நாட்டும் சடங்குகளைச் செய்வதற்குப் பூசாரியாருக்கு உதவினார்கள். சிலர் பறைமேளம் அடிப்பதில் கவனஞ்செலுத்தினார்கள். கந்தையருக்கு உலக மாற்றங்களைவிட சிந்தனை பிடித்து விட்டது. “பழையன கழிதலும், புதியன புகுதலும் வழுவல் தனக்குள் பண்டித்த தமிழில் சொல்லிச் சிரித்துக் கொண்டார். வேலைகள் துரிதமாகிக் கொண்டிருந்தன. திடீரென பல்லாபிரக்கணக்கான அழகான வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் படையெடுப்பு. குஞ்சு குருமானாய் பாட்டும் பாட்டமாக வட்டமடித்த வண்ணம் பறந்து அந்த இடத்தினைச் சூழ்ந்து கொண்டன. சிறுவர்களுக்குக் கொண்டாட்டம். அவற்றுக்குப் பின்னால் சுற்றினார்கள். அவை பிடிபடாமல் பறந்து திரிந்தன.

அந்திவானம் செம்மை காட்டியது. எல்லா வேலைகளும் முடிந்து விட்டன. பூசாரியார் குளித்து வெள்ளையடுத்து, திருநீறு பூசி அட்டகாசமாகக் காட்சியளித்தார். அவரைப் பார்த்த சிறுவர்களுக்குப் பயமாகவும் இருந்தது. யுத்த டாங்கிகளையும், போர் விமானங்களையும் கண்டு பழக்கப் பட்டவர்களுக்கும் பூசாரியாரின் தோற்றம் கிலையைத் தந்தது. ஒருவரில் ஒருவர் ஓளிந்து பார்த்தார்கள். அவர் மந்திர உச்சாடனத்தில் இருந்தார். அம்மனைக் கும்பத்தில் இருந்துவது இலகுவானதல்ல. மந்திரங்கள் முழங்கின. பறைமேளம் ஒலித்தது. பூசை மணியும், உடுக்கொலியும் சேர்ந்து கொண்டது. ஆட்டிலறிக் குண்டுகளும், லெவ்வெடிச் சத்தங்களுக்கும் நடுங்காத சிறுவர்கள் இந்த பறைமேளத்தின் சத்தத்துக்குப் பயந்தார்கள். வெடிச்சத்தங்களுக்கும் நெஞ்சு படபடக்கும். உடுக்கு, மந்திர ஓசைகளுக்குத் தங்கள் உடல் யாவும் உதறல் எடுத்ததை உணர்ந்தார்கள். பூசாரியார் அம்மனுக்கு உருவேற்றி கும்பத்தில் அமர்த்தும் போது அவரையறியாமல் “ஹா” என்று அலறிவிட்டார். சனங்கள் திறந்த கண்மூடாது பார்த்திருந்தார்கள்.

மடை வைத்துப் பூசைதொடங்கித் திரை திறந்ததுதான். தாமதம். ஒருவர் “ஹா...ஆ...” சத்தத்துடன் உடலை வளைத்து, முறுக்கி நிலத்தில் விழுந்து புரண்டார். கும்பத்துமாலின் கருவறைக்குள் நுழைந்து முழங்காலில் கிடந்து சாமியாடினார். அவரின் தலையில் தண்ணீர் கொட்டப்பட்டது. இன்னும் சிலர் ஆடினார்கள். அவர்களைச் சூழ்ந்து மந்திரம் ஒதினார்கள். உடுக்கு முழங்கியது. சனங்கள் குவிந்து விட்டார்கள். சனங்கள் இருந்த இடத்தைவிட்டு எழும்பினார்கள். அவர்களை அமர்ந்திருந்து பார்க்குமாறு இளைஞர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆண்கள் ஒருபுறம் இருந்தார்கள். பெண்கள் ஒருபுறமாக இருந்தார்கள். சனங்களின் முகங்களில் பிரகாசம் தெரிந்தது. அவர்கள் தங்கள் தூயரங்களில் இருந்து விடுபடும் நிலைக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்கள். தங்கட பிள்ளைகளைப்பற்றிக் கட்டுக் கேட்க ஆவலாய் இருந்தார்கள். கந்தையரின் மனதில் சந்தோசம். பாட்டம் பாட்டமாக

வண்ணத்துப்பூச்சிகள் வந்தன. எங்கும் பரவிப் பறந்தன. சனங்களில் முட்டி மோதித் திரிந்தன. எவ்வளவு தூரத்தியும் முடியவில்லை. வருவதும் போவதுமாகப் பறந்து திரிந்தன. கும்பத்து மாலுக்குள்ளும் சென்று வந்தன.

சனங்களைவிடவும் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் அதிகமாயிருந்தன. அங்குமிங்கும் முன்னும் பின்னும் பறந்து திரிந்தன. “எங்கிருந்து இவ்வளவு வண்ணத்துப் பூச்சிகளும் வருது? ஏன்றுமில்லாமல் இப்படிப் பறந்து திரியுதுகள். புதினமாய்க் கிடக்கு”. சனங்களுக்கு அதிசயங் கலந்த ஆச்சிரியம். “நானென்டா என்ற வாழ்நாளில் இப்படி ஒரு புதினத்தக் காணல்ல” வயதில் மூத்த சின்னராசா சொன்னார். உள்ளே சென்ற சாமி வெளியில் வந்து இளைஞரின் மேள இசைக்கு ஏற்பக் குலுங்கியாடியது.

கன்னிக்கால் பக்கத்தால் குலுங்கி ஆடிச் சென்றது. விறகு கொழுந்து விட்டெரிந்து கொண்டிருந்தது. அவ்விடத்தில் சில இளைஞர்கள் எதிரெதிராக நின்றனர். அவர்கள் கைகளில் திருநீறு இருந்தது. வாய்கள் முணுமுணுத்தன. சாமியை நோக்கி மந்திரங்களை முணுமுணுத்து திருநீற்றை “சூ.....” “வென்று ஊதினார்கள். அவர்களைச் சாமி பார்த்து நெஞ்சில் கையை வைத்து “என்னை அசைக்க முடியாது” சைகை காட்டிச் சென்றது. சாமியின் பின்னாலும் வண்ணத்துப்பூச்சிகள் சுழன்று திரிந்தன. “இந்த வண்ணத்துப்பூச்சிகளால் கர்ச்சலாக்கிடக்கு. இதுகள் எங்கிருந்து வருது?”. சனங்கள் ஆளுக்காள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு இடைஞ்சலாய் இருந்தது. சாமி தீயைமிதித்துக்கு குதித்து ஆடி வந்தது. தலையை நீட்டி “ம்...” என்று நின்றது. புரிந்து கொண்ட இளைஞர்கள் தலையில் தண்ணீரை ஊற்றினார்கள். கும்பத்து மாலினுள் சென்று சாட்டையை ஏந்தி வந்தது. இளைஞர்களைத் தாண்டிச் சென்றது சுந்தரலிங்கத்தார் மறைந்து நின்றார். அவரைக் கண்டு கொண்டு அவரிடம் சாட்டையைக் கொடுத்து முழங்காலில் நின்று “ஹா.....” சத்தமிட்டு கைகளை இருபுறமும் நீட்டியது.

சுந்தரலிங்கத்தார் சாட்டையைக் கையிலேந்தி மந்திரித்தார். ஒவ்வொரு கையிலும் மூன்று மூன்று சாட்டையடி கொடுத்தார். முடிந்ததும் சாமியிடம் சாட்டையைக் கொடுத்தார். சாமி கும்பத்து மாலினுள் சென்று சாட்டையை ஒப்படைத்துக் கலையோடு ஆடியது. பூசாரியார் பலத்த சத்தத்தோடு மந்திரித்தார். சாமி வெளியே வந்து கன்னிக்காலுக்கு அண்மையில் மண்டியிட்டுச் சர்வாங்காசனத்தில் கிடந்தது. இரு கைகளிலும் வேப்பங்கொத்தினைப் பிடித்தபடி இரு தொடைகளிலும் ஊன்றித் தலையைச் சுழற்றி ஆட்டியது. மூச்சு விரைந்து கனலாகப் பறந்தது. பின் இருகைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றிக் குலுங்கி குலுங்கி அழுதுது. தலையைச் சுழற்றிப் பலமாகக் கலையோடு பார்த்தார்கள். தங்கட பிள்ளையப் பற்றிக் கட்டுக் கேட்கும்படி பூசாரியிடம் சொல்லி வைத்தார்கள். பூசாரி வந்தார். மந்திரித்த தண்ணீரைத் தெளித்தார். “எந்தத் தெய்வம் என்று சொன்னால்தான் அதற்குரிய மந்திரத்தைச் சொல்லலாம்.” கண்களை மூடி மந்திரத்தை ஒதினார். கேள்வி கேட்டார்.

“சரி... ஆர்... நீ? சொல்லு”.

“நான் அம்மன்”

“எந்த அம்மன்?”

“வன்னித் தெய்வம் வற்றாப்பனை அம்மன்”

(தொடர்ச்சி 26ம் பக்கம்)

தான் என்னும் கர்வம்
தலை விரித்தாடும்
தூண் தன்னைப் பார்த்து
துரும்பு அது சிரிக்கும்
நாண் இல்லா மூடர்
நனி கற்றோர் முன்னம்
வீண் வார்த்தை பேசி
“வித்தகர்” ஆவார்!

உடையதன் மூலம்
ஒரு பெரும் ஆளாய்
கடையவன் தானும்
காட்டும் ஒரு காலம்
தடையின்றி மூடர்
தமது நிலைமறந்து
குடை நிழல் அமரும்
கொற்றவன் ஆவார்!

“கருங்குயில்கள் நாங்கள்”
காகமெலாம் சேர்ந்து
ஒரு குரல் தன்னில்
ஓங்கி மிகக் கத்தும்
தரு என்றே சிறிய
தடி தானும் தன்னைக்
கருதும் ஒரு காலம்
காண்பதுவும் விதியோ?

பெற்றவரை மதியார்
பெரியோரை, நன்கு
கற்றவரை அறிந்து
கனம் செய்ய விரும்பார்
முற்றுமவர் உகை
மாற்றமுறச் செய்யினும்
வெற்றியவர்க்கில்கலை
விளைவு மிகவுண்டு!

மானமதைப் பலரும்
மலிந்த பொருள் என்று
தானமெனத் தருவார்
தமது நிலை உயர்!
ஈனமுள்ள மனிதன்
இருப்பதுதான் ஏனோ?
உணமுள்ள உள்ளம்
ஒன்றுக்கும் உதவா!

வாயெல்லாம் பொய்கள்
வார்த்தையெல்லாம் அழகு
காய் மட்டும் கொய்வார்
கனிதன்னை நாடார்
கோயிலுக்கும் செல்வார்
கும்பிட்டு நெகிழ்வார்
தீயர் இவர் கண்டு
தெய்வமது ஓடும்

இக்காலம்...

- வாகரைவாணன்

தன்னலமே இன்று
தனிப் பெரும் கொள்கை
அந்நலமே கருதி
அத்தனையும் செய்வார்
மண்ணைமும் பேணார்
மற்றவரின் நலமும்
தன்மனம் கொள்ளார்
தாம் மட்டும் வாழ்வார்

வழிப்பறி, கொள்ளை
வன்முறை, கப்பம்
பழிக்கஞ்சாச் செயல்கள்
பகல், இரவாய் நடக்கும்
அழிவு தனில் இருந்து
ஆர் நம்மைக் காப்பார்?
விழிதானும் தூங்கா
விடியும் வரை இரவில்!

ஆட்சி என ஒன்று
அரியணையில் இருந்தும்
காட்சி இது மாறா
கலிகாலம் அன்றோ!

சூழ்ச்சி, வினை, கபடம்
சுற்றி வர இயங்கும்
சாட்சியது ஏனோ?
சர்வமும் அதுதான்

கரிபோலும் இருண்ட
கலிகாலம் இன்று
எரியுமொரு தீயம்
எத்திசையும் இல்லை
உருண்டோடும் வாழ்க்கை
ஒரு பயனும் இல்லை
மருண்ட விழியெங்கும்
மரணபயம் தோன்றும்

கலிகாலம் இதனைக்
கண்டவரில் சான்றோர்
சலிப்பு மிகக் கொள்வார்
சாதல் நலம் என்பார்
குல நாசம் நடக்கும்
குவையமும் அழியும்
உளம் நொந்து சொல்வார்
உண்மையக நிகழும்

அவுஸ்திரேலிய
தமிழ் இலக்கிய
கலைச்சங்கம்
நடத்திய சர்வதேச
தமிழ்ச்சிறுகதைப்
போட்டியில் முதற்
பரிசு பெற்ற கதை

நவகண்டம்

எஸ். ரஞ்சகுமார்

ஈழத்து புனைகதை இலக்கிய வளர்ச்சியில் மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்றுள்ள எஸ். ரஞ்சகுமார் எழுதிய 'நவகண்டம்' சிறுகதை இந்த ஆண்டு அவுஸ்திரேலியா தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் நடத்திய சர்வதேச சிறுகதைப்போட்டியில் முதல் பரிசைப் பெற்றுள்ளது.

இந்தப் பணப்பரிசின் பெறுமதி \$300 அவுஸ்திரேலிய டொலர்களாகும். எதிர்பாராதவிதமாக அவுஸ்திரேலியா பத்தாவது தமிழ் எழுத்தாளர் விழாவில் கலந்து கொண்ட ரஞ்சகுமாருக்கு இப்பரிசு கிடைத்தமையும் எதிர்பாராத நிகழ்வே. அவுஸ்திரேலியாவில் கடந்த ஆண்டு மறைந்த எழுத்தாளர் அமரர். தெ. நித்தியகீர்த்தி ரூபகார்த்தமாக இப்பரிசைனை திருமதி மாலதி நித்தியகீர்த்தி வழங்கினார்.

தமிழகத்தின் இன்றை முக்கிய சிறுகதை எழுத்தாளர்களான கோணங்கி, பிரபஞ்சன், ஜெயமோகன் ஆகியோருடன் ஒப்பிடத்தக்க எழுத்தாளர்தான் ரஞ்சகுமார்' என்று 1993 இல் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி விதந்து கூறியிருக்கும் கருத்து, ரஞ்சகுமாரின் சில தரமான சிறந்த 'மோகவாசல்' தொகுப்பில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது.

நீன் உங்களுக்கு ஒரு காதல் கதையைச் சொல்லப் போகிறேன். காதலும் வீரமும் செறிந்தது பழந் தமிழர் வாழ்க்கை என்ற பெருமை எங்களுக்கு உண்டு. நேற்று வரை வாழ்ந்து வீழ்ந்தவர்கள் எல்லோரும் என்னைப் பொறுத்தவரை பழந் தமிழர்களே. இந்தக் கதையின் வீரம் மிக்க நாயகன் கொல்லப்பட்டு ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. எனவே அவனும் பழந் தமிழன் என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொண்டே ஆக வேண்டும்.

'முப்பது ஆண்டுகள்' என்னும் இந்தக் கணக்கு மிக முக்கியமானது. முப்பது ஆண்டுகள் ஏறத்தாழ ஒரு தலைமுறை எனப்படுகிறது. தற்காலத் தமிழர்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் முப்பது ஆண்டுகளுக்குள் தம்மைத் தாமே கொன்று விடுகிறார்கள். அல்லது பிறரால் கொல்லப்பட்டு விடுகிறார்கள். அத்துடன் தமிழர்களின் விடுதலைப் போரை அக்கு வேறு ஆணி வேறாய் அலசுபவர்கள் 'முப்பது ஆண்டு கால' சாதனைகளையும் வேதனைகளையும் புட்டுப் புட்டு வைக்கிறார்கள்.

அதை விட முக்கியமானது; இந்த வீர நாயகன் கொல்லப்படும் போது அவனுக்கு முப்பது வயது நிறைந்திருந்தது. ஆகவே மேலும் முப்பது ஆண்டுகளை இந்தக் கதை கொண்டிருக்கிறது. அதாவது அறுபது ஆண்டுகால வரலாற்றினூடாக நாம் பயணம் செய்யப் போகிறோம். இந்த அழகிய சிறு மரகதத் தீவின் வரலாற்றை அக்கு வேறு ஆணி வேறாக அலசி ஆராய்ந்து எழுதுபவர்கள், அறுபது ஆண்டு காலம் என்பதற்கு மிகுந்த அழுத்தம் கொடுத்து ஆராய்வார்கள்.

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு சற்று முன்னராக எமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்ததாம். அதுவும் வெள்ளைக்காரன் பாரத மாதாவுக்கு சுதந்திரம் கொடுக்கும் போது பக்கத்திலிருக்கும் இந்தச் சுண்டைக்காய் நாட்டுக்கும் வஞ்சகம் செய்யாமல் அதிலே கொஞ்சம் கிள்ளிக் கொடுத்து விட்டுப் போனானாம்.

எமது வீர நாயகன் பள்ளிக்கூடத்தில் தனது சரித்திர ஆசிரியரைக் கேட்ட ஒரு 'மோட்டுக் கேள்வியை' இப்போது உங்களிடம் சொல்ல வேண்டும். சுதந்திரமடைந்த ஒரு நாட்டில் பிறந்த ஒருவனுக்கு கேள்வி கேட்பதிலும், அதற்குரிய மிகச் சரியான பதிலைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் உள்ள பற்றுறுதியை... தெரிந்து கொள்ளும் உரிமையை... நீங்கள் மறுக்க மாட்டீர்கள்.

"சேர்... அப்ப மற்ற வளமாப் பார்த்தால்... இந்தியாவைப் பிடிச்சபடியால்தான் எங்கடை நாட்டையும் வெள்ளைக்காரங்கள் பிடிச்சவங்களோ?

இப்போது உள்ள விஷயம் தெரிந்த அரசியல் அறிஞர்கள் போல, அப்போது எவரும் இருக்கவில்லை. புவிசார் அரசியல் போன்ற புத்திஜீவித்தனமான பெரிய பெரிய விஷயங்கள் ஒருவருக்கும் புரியாத காலம் அது.

காந்தி சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டு சரியாகப் பத்து ஆண்டுகள் கழிந்திருந்தன.

'ரகுபதி ராகவ ராஜாராம்.....' என்னும் உருக்கமான பாடல் ஆகாஷ்வாணியில் அடிக்கடி ஒலிப்பரப்பாகிய காலம்...

நேருவும், இந்திரப் பிரியதர்சினியும் எமது நாட்டுக்கு விஜயம் செய்து சில ஆண்டுகள் கழிந்திருந்த காலம்...

இந்தியா என்றாலே எல்லோருக்கும் ஒரு பக்தி... ஒரு மரியாதை... ஒரு இது...

எனினும்... நமது வீர நாயகன் சரித்திர ஆசிரியருக்கு அஹிம்சையில் நம்பிக்கை குறைவு என்பதை அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டதன் மூலம் ஜயந் திரிபறம் புரிந்து கொண்டான். அந்தப் புரிதல் அவனை 'வன்முறையை வன்முறையால் தான் எதிர்கொள்ள வேண்டும்' என்ற தர்க்கரீதியான அடுத்த தளத்துக்கு இட்டுச் சென்றது. அப்போது அவனுக்கு வயது பத்து.

அந்தப் புரிதலுக்கு அவனை இட்டுச் சென்றதில் அவனுடன் கூடப் படித்த ஒரு பெண்ணுக்கும், அவளது சிரிப்புக்கும் மிக முக்கிய பங்கு உண்டு. நமது வீர நாயகன் சரித்திர ஆசிரியரை கேள்வி கேட்ட பொழுதும்.... அவர் அவனுக்கு புரியும் மிலாறினால் பதிலிறுக்கும் போதும்.... பதிலுக்கு அவன் அவரது வயிற்றில் தலையால் மோதிவிட்டு வகுப்பறையை விட்டு வெளியே பாய்ந்த போதும்... 'களுக்' என்று ஒவ்வொரு தடவையும் அவன் நளினமாகச் சிரித்தான்.

பெண்கள் எப்போது எதற்குச் சிரிப்பார்கள், எப்போது எதற்கு அழுவார்கள் என்று யாருக்குத்தான் தெரியும்....?

இந்த இடத்தில் நமது வீர நாயகனையும், 'களுக்' என்று நளினமாகச் சிரித்த அந்தப் பெண்ணையும் முறைப்படி அறிமுகம் செய்து கொள்வது நல்லது...

அவளது பெயர் சிவஞான சோதிலிங்கம், பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து சரியாக ஐந்து வீடுகளுக்கு அப்பால் அவளது வீடு இருந்தது. கற்கள் துருத்தித் தெரியும் தார்கரைந்து போயிருக்கிற ரோட்டு முழங்கைத் திரும்பல் வடிவில் அவளது வீட்டைச் சுற்றிக் கொண்டு போகும். ரோட்டில் போகும் அவருக்கும் அழகான சிமெந்துத் தூண்கள் சில, ஒட்டுக் கூரையை ஏந்துவது தெரியும், சிறிய, இரண்டறைக் கல் வீடு, கொஞ்சம் விசாலமான விற்றாந்தை... வளவைச் சுற்றி எப்போதும் சிதிலமடைந்திருக்கும் கிடுகு வேலி....

அவளது பெயர் நாகராணி, சிவஞான சோதிலிங்கத்தின் வீட்டிலிருந்து சரியாக பதினைந்து வீடுகளுக்கு அப்பால் அவளது குருமையான வீடு இருந்தது. அவள் வீட்டுக்குப் போவதற்கு மரங்கள் வரிசையாக நிழல் தரும் ஒடுங்கிய ஒரு ஒழுங்கைக்குள் திரும்ப வேண்டும். பாதங்கள் புதையும் வண்ணம் சொரசொரவென்ற மணல் நிறைந்திருக்கிற அந்த ஒழுங்கையில் எப்போது பார்த்தாலும் இரட்டை வரிகளாக மாட்டு வண்டி போன கவடு தெரியும். அடுத்தடுத்து அமைந்திருந்த மூன்று பனை ஓலைக் குடிசைகள் சேர்ந்ததுதான் அவளது வீடு. பெரிய வளவின் முற்றம் முழுவதும் நிறைந்திருக்கும் மணல்... ஒழுங்காக அழகான பனை ஓலைகளால் அடைக்கப்பட்டிருக்கும் வேலி....

எல்லா ஊர்களையும் போலவே இங்கும் ஒழுங்கைகள் எல்லாம் தார் ரோட்டில் போய் ஏறுகின்றன. ரோட்டு மர்மான வளைவு நெளிவுகளுடன் போய் ஒரு நாற்சந்தியில் கலக்கிறது. அந்த நாற்சந்தியில்... பஸ் நிலையம், பஸ் நிலையத்தின் சந்தடியில் காதைப் பொத்திக் கொண்டு கூசி நிற்கும் சின்னஞ்சிறு கடைகள், பஸ்நிலையத்திலிருந்து நான்கு புறமும் புறப்பட்டுப் போகும் தார் ரோட்டுகளின் இரு மருங்கும் நெருக்கியடித்துக் கொண்டு வரிசை வரிசையாக மேலும் கடைகள், தினமும் கூடும் கலகலப்பான சந்தை, பெற்றோல் ஷெட், அதிகாரப் பரவலாக்கலின் அடையாளச் சின்னங்களான பொலிஸ் நிலையம், தபால் கந்தோர், பட்டின சபைக் கட்டிடம், கூட்டுறவுச் சங்கக் கடை..... இத்தயாதி....

இந்தக் கதைக்கு அவசியம் என்பதால் நாகராணிக்கு இரண்டு தம்பிகள் இருந்தார்கள் என்பதையும் இங்கே சொல்லிவிட வேண்டும்.

அவர்களும் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் தான் படித்தார்கள். அவர்கள் மட்டுமல்ல இந்த ஊரில் பிறந்த அனைவரும் படித்த பள்ளிக்கூடம் அது. ஊரவர் எல்லோரது செவிகளிலும் அந்த பள்ளிக்கூடத்தின் மணியோசை ஆயுள் முழுக்க நிறைந்திருக்கும். இரும்புத் தண்டவாளத்துண்டு ஒன்றில் சிறிய தடித்த இரும்பு உலக்கையினால் 'கண கண கண' என்று வெகுதூரத்துக்கு கேட்கும் வண்ணம் யாராவது ஒங்கி அடிப்பார்கள்.

எல்லா ஊர்களையும் போலவே இந்த ஊரிலும் நிறையக் கோயில்கள்... ஒவ்வொரு கோயிலிலும் ஒவ்வொரு விதமான ஓசை பெருக்கும் காண்டாமணிகள்..... கோயில் மணி ஓசைகளுக்கும் பள்ளிக்கூட மணியோசைகளுக்கும் இடையே வாழ்க்கை அழகாகவும், அமைதியாகவும் ஓடிச் சென்று கொண்டிருந்த காலம் அது....

ஒழுங்கைகளில் தோன்றி தார் ரோட்டு வழியாக ஓடிச் செல்லும் வாழ்க்கை.... நாற்சந்தியில் நின்று ஒரு பெருமூச்சு எறிந்து விட்டு, ஊரைப் பிரிந்து.... பஸ் ஏறிக் கொழும்புக்கு போய்க் கொண்டிருந்த காலம் அது....

கொஞ்சக் காலத்துக்குப் பிறகு இந்த மணி யோசைகளுடன் சோதியின் சைக்கிள் மணியின் ஓசையும் சேர்ந்து கொண்டது. பள்ளிக்கூடத்தையும், பெண்களையும் தாண்டிச் செல்லும் போது 'கிணிங் கிணிங்' எனத் தவறாமல் மணி அடிப்பது சோதியின் வழக்கம்.

ஆனால், 'சோதியின் சைக்கிள்' என்பது அடையாளமும் மரியாதையும் கருதிச் சொல்லப்படும் ஒரு வார்த்தை... அந்தச் சைக்கிளின் உண்மையான சொந்தக்காரன் யார் என்பது சோதிக்குக் கூடத் தெரியாது. 'அடோ' என்று மட்டும் தமிழில் பேசத் தெரிந்த போலீஸ்காரர்களுக்கும் தெரியாது. யாராவது சோதிக்கு எதிராகப் போலிஸில் முறைப்பாடு செய்யத் துணிவார்களா...?

சந்தியில் நிற்பாட்டியிருக்கும் எந்தவொரு சைக்கிளையும் கேட்டுக் கேள்வியற்று ஒட்டிச் சென்று விடுகிற 'ஏகப் பிரதிநித்துவ' உரிமையை சோதி பெற்றுக் கொண்டு நிறைய நாட்கள் ஆயிற்று.

அவனது டெரிவின் சேர்ட்டின் பொக்கெற்றில் எப்போதும் வெளியே தெரியும்படி பண நோட்டுக்கள் இருக்கும். சந்தைக்கு தமது விளைபொருட்களை விற்க வந்தவர்கள், ரியூட்டரிகளுக்கு படிக்கவென வந்து சந்தியில் நின்று அரட்டையடித்த மாணவர்கள், வெளியூரிலிருந்து வந்தவர்கள்..... யாரோ தனியாக அவனிடம் மாட்டிக் கொண்டார்கள் என்பது அதன் பொருள்....

சோதியைப் போல இன்னும் இரண்டு மூன்று பேர் இருந்தார்கள். அடிக்கடி அவர்களுக்கிடையே சந்தியில் சண்டை நடக்கும். பெரும்பாலும் சோதி வென்று விடுவான். ஆனாலும் அவன் தோற்றுப்போன சில சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. அவற்றில் இரண்டு இந்தக் கதைக்கு மிகவும் முக்கியமானவை.

பள்ளிக்கூட வெளிவாசலை ஒட்டினார்போல சற்றுத் தள்ளி ஒரு பொதுத் தண்ணீர்க் குழாய் இருக்கிறது. சோதிக்கு குளித்து முழுக்குவதில் மிகவும் விருப்பம். சண்டை போடாத சமயத்தையும், சாராய வெறி தலைக்கேறாத சந்தர்ப்பங்களையும் தவிர மிகுதி நேரங்களில் எல்லாம் மிகுந்த சுத்தமாகவும், அமைதியாகவும் காணப்படுவான். அவன் எவருடனும் பேசுவது கிடையாது. அவனுக்கு உற்ற நண்பர்கள் என எவரும் இல்லை.

பல நாட்களில் பள்ளிக்கூடம் தொடங்கும் சமயத்தில்... அந்தக் குழாயில் இரண்டு வாளிகளை மாறி மாறி வைத்து தண்ணீர் நிரப்பித் தலையில் ஊற்றி ஊற்றி நெடுநேரம் முழுகிக் கொண்டிருப்பான். இடையில் ஒரு சிறு வெள்ளைத் துண்டு... கட்டுமஸ்தான உறுதியான உடல் முழுவதும் மெல்ல வழிகின்ற முத்து முத்தான தண்ணீர்த் திவலைகள்.... செழுமையான சோப்பு நுரை.... நெடுநேரம் பச்சைத் தண்ணீரில் நீராடுவதனால் சிவந்து போகும் கண்கள்.... 'கார்ரர்' எனக் காறி உமிழும் ஓசை.... என, சோதி கோலாகலமாக நீராடுவான். அழுக்குப் போகவென உடலை அழுத்தித் தேய்ப்பான். ஒரு காலைத் தூக்கி குழாயின் மீது வசதியாக வைத்துக் கொண்டு.... ஆபாசம் வெளித் தெரியத் தேய்ப்பான். ஆனாலும் பெண்பிள்ளைகள் வரும் சமயம் பார்த்து அவனது கால்களில் அழுக்கு அதிகரித்து விடுவதுதான் விசித்திரம்...!

ஒரு நாள் அவன் தன்னை மறந்து நீராடும் போது 'சடார்' என்று பெல்டினால் ஒரு அடி விழுந்தது. அவன் சுதாகரிப்பதற்குள் தொடர்ந்து அடிகள்.... சோதி வாளிகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடியவாரே திரும்பிப் பார்த்தான். கோபத்தினால் உடல் முழுவதும் சிவந்து பதற, கையில் பெலட் பாம்பென நெளிய.... ருத்ர மூர்த்தியாய் இங்க்லீஷ் சேர் நின்று கொண்டிருந்தான்.

ஆனாலும், மோதலில் ஈடுபட்ட தரப்புக்கள் பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுவதும், விருந்துபசாரங்களில் ஈடுபடுவதும் வழக்கம் என்ற உலக நியதிப்படி...

சில நாட்களின் பின்னர், மாலை மயங்கும் நேரத்தில் சந்தியில் ஒரு கச்சேரி நடந்தது..!

இங்க்லீஷ் சேர் கை தட்டித் தட்டி உற்சாகப்படுத்த, சோதி ஆனந்த நடனம் ஆடினான்..... ஒரு கையினால் சாறனை தொடை தெரிய உயர்த்திப் பிடித்தபடி, கைகளால் தாளையத்துடன் சொடக்குப் போட்டபடி, பிருஷ்டத்தை நெளித்து நெளித்து ஆடினான். இரண்டு பேருக்கும் கண்மண் தெரியாத வெறி, இறுதியில் இங்க்லீஷ் சேர் தனது சேர்ட்டை கழற்றி வானில் வீசி கச்சேரியை நிறைவு செய்தார்.

இந்திய கிரிக்கெட் வீரர்கள் ஊர் இளைஞர்களுக்கு ஆதர்ஸ புருஷர்களாய் விளங்கிய காலம் அது. பள்ளிக்கூடத்துக்கு முன்னே பரந்திருந்த சிறு வயல்வெளியில் ஒரே சமயத்தில் நான்கைந்து குழுக்கள்.... அக்கம் பக்கமாக, காலையிலிருந்து பொழுது மங்கும் வரை கிரிக்கெட் விளையாடும்.

சோதிக்கு பொதுக் குழாயில் நீராடும் 'அடிப்படை உரிமை' மறுக்கப்பட்ட பின்னர்.... அவன் வயல்வெளிக்குப் பின்னால் இருந்த தோட்டக் கிணறுகளில் நீராடத் தலைப்பட்டான். நீராடும் நேரத்தையும் மாலை நேரமாக மாற்றியமைத்தான். கிரிக்கெட் விளையாடுபவர்களை அவன் கண்டு கொள்வதே இல்லை. கிறீஸிற்குள் புகுந்து திமிர்த்தனமாக நடந்து போவான்.

ஒரு நாள் அவன் நீராடித் திரும்புகையில் ஒரு பெரிய மண்ணாங்கட்டி விசையாக வந்து அவன் முதுகில் விழுந்தது. 'ஆரடா அவன்.....?'

எதிரி ஒருவனாக இருந்தால் சோதி பின்வாங்குவவனல்ல. ஆனால் எட்டுப் பத்து கிரிக்கெட் துடுப்புக்களும், ஸ்டம்ப்புகளாக பாவனை செய்யப்பட்ட டசின் கணக்கான பொல்லுகளும் ஏந்தியபடி ஏராளமான இளைஞர்கள் அவனை நோக்கி உறுதியாக.... ஆனால் மெதுவாக.... முன்னேறிச் சுற்றி வளைத்துத் தாக்குதல் தொடுக்க ஆயத்தமாவதைக் கண்டான். எதிரி ஆட்பலம் ஆயுத பலம் ஆகியவற்றில் அபரிமித மேலாண்மையுடன், அவனுக்குச் சாதகமான கள முனைகளில் முன்னேறும் போது.... தான் வெற்றிகரமாக இழப்புகளின்றிப் பின்வாங்க வேண்டும், என்ற அடிப்படை இராணுவ அறிவுகூட அற்றவனல்ல சோதி..!

எனவே வாளியைத் தூக்கி கொண்டு ஓடத் தொடங்கினான். மேல்மூச்சு கீழ்மூச்சு வாங்க ஓடி ரோட்டில் ஏறினான். மாலை வெயில் மஞ்சளாக விழுந்து கொண்டிருந்தது. அப்போது நாகராணி எதிரே வந்து கொண்டிருந்தாள். மஞ்சள் வெயிலில் மினுங்கியபடி ஒரு தேவதை போல மெல்ல ஆடி அசைந்து நடந்து வந்து கொண்டிருந்த நாகராணி, இந்தத் தடவையும் அவனைப் பார்த்து 'களுக்' என நளினமாகச் சிரித்தாள். அது மட்டுமல்லாமல்... பரந்த நெஞ்சு விம்மி விரிய மூச்சு வாங்கிக் கொண்டிருந்த அவனை ஆசை பொங்க ஓரக் கண்ணால் பார்த்தாள்.

அதற்குப் பிறகு ஊரில் வதந்திகள் பலவாறாகப் பல்கிப் பெருகின. சோதி நாகராணி வீட்டு ஒழுங்கைக்குள்ளே அடிக்கடி சைக்கிளில் திரிகிறான் என்றும்.... அவளது வீட்டுக்கு முன்னால் நடுநிசி வேளைகளிலும் சைக்கிள் மணி கிண்கிணி நாதமெனக் கேட்கின்றதென்றும்.... அவர்களை ஒன்றாக அங்கே கண்டதாக்கவும்.... இங்கே கண்டதாக்கவும்....

உண்மையாகவே ஊரார் அவர்களை ஒன்றாகக் கண்டபோது கண்திருஷ்டி பட்டு விடும் போல இருந்தது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சோதி வைத்திருந்த சைக்கிள் புத்தம் புதிதாய் பற்பல அலங்காரங்களுடன் மிளிர்ந்தது. சைக்கிள் பாரில் அவளை ஏற்றி வைத்துக் கொண்டு ஒரு தங்கரதம் ஊர்கோலம்

போவதென அவன் மெதுவாக சைக்கிள் ஓட்டிக்கொண்டு திரிந்தான். ஆனால் இப்போது சைக்கிள் மணியை அடிப்பது நாகராணிதான்....
'கிணிங்... கிணிங்...'

யார் அதிக அழகு... அவனா அல்லது அவளா...? என 'கிணிங்... கிணிங்...' என்று சைக்கிள் மணி அடிக்கடி ஊரைக் கேட்டது.

பள்ளிச் சிறுவர்கள் அவர்களது சைக்கிளின் பின்னே ஓடினார்கள். துணிச்சலானவர்கள் சைக்கிளைத் தொடவும் அவர்களைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியுடன் 'கிளு கிளு' வெனச் சிரிக்கவும் செய்தார்கள்.

கடைசியில் ஒரு நாள் ஒரு சிறுவனை சோதி காலால் ஏற்றி உதைத்து விழுத்தினான்.

நாய் வாலை யாராவது நிமிர்த்த முடியுமா...?

இன்பம் தந்த சைக்கிள் சவாரிகள் எல்லாம் சில நாட்களில் மறைந்து விட்டன. நாகராணிக்கு சோதியிடம் அடி மேல் அடி வாங்கி அலுக்க... சோதிக்கும் அவளை அடித்து அடித்து அலுத்துப் போய்விட்டது. யாருக்காவது தொடர்ந்து ஒரு பெண்ணை அடித்துக் கொண்டே இருக்க முடியுமா? எனவே நாகராணியின் தம்பிகள் சோதியின் தாக்குதலுக்கு தோதான இலக்குகள் ஆனார்கள்.

ஆனால் அந்தப் பையன்களுக்கு நேருக்கு நேர் மோதும் பாரம்பரிய போர் முறைகளில் அவ்வளவாக நம்பிக்கை இல்லை. நவீன இரசாயன ஆயுதங்களை பாவிக்க முடிவெடுத்தார்கள். பள்ளிக்கூட ஆய்வுகூடத்தில் செறிவான நைத்திரிக் அமிலம் பல காலமாக உபயோகிக்கப்படாமல் எதற்கு இருக்கிறதாம்...?

குறி பிசகாத பின்னரிவு நேரத் தாக்குதல்.....

சோதியை வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு போனது நாகராணிதான்... என்ன இருந்தாலும் கட்டிய கணவனல்லவா? சலவைச் சவர்க்காரத்தின் மணமும் சுவையும் உடைய ஆஸ்பத்திரிச் சோற்றை விழுங்கிக் கொண்டு பல மாத காலம் சோதி படுத்த படுக்கையாக கிடந்தான்.

சோதி வெளியே வந்தபோது ஊர் அவனைக் கண்டு மேலும் பயந்து. குழந்தைகள் கனவிலும் அவனது கோர முகத்தைக் கண்டு வீரிட்டு அலறினார்கள்.

ஆனாலும் சோதியும் ஊரைக் கண்டு பயந்தான்.

ஊர் மிகவும் மாறியிருந்தது.

அவனுடன் சண்டை பிடித்தவர்கள் சிலர் சமூக விரோதிகளாகக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டு, சுட்டும் வெட்டியும் கொல்லப்பட்டு விட்டார்கள். எஞ்சியவர்கள் இயக்கங்களில் சேர்ந்து கண் காணாத இடங்களுக்குப் போய் விட்டார்கள்.

அப்படிப் போனவர்களில் ஒருவன்தான் சோதியைக் கொன்றான்.

நாகராணி வீட்டுக்குப் போகும் ஒழுங்கைக்கு ரோட்டிலிருந்து திரும்பும் திருப்பத்தில் அவனது முண்டம் கிடந்தது. சற்றுத் தள்ளி மணலில் தனது கோர முகத்தைப் புதைத்தபடி தலையும் கிடந்தது. தொடர்ந்து பல மணி நேரத்துக்கு கொளுக்கொளுத்த தடித்த இரத்தம் வடிந்து மணலில் கலந்தது. தொடர்ந்து பல நாட்களுக்கு அந்த இடத்தில் ஈக்கள் கணமணவென மொய்த்துக் கொண்டிருந்தன.

மகாபாரதம் நிகழ்த்திய பெரும் குருஷேத்திரத்திற்கு களப்பலி கொடுக்கப்பட்ட அரவானைப் போல.... ஊரின் முதல் நவகண்டமாக சோதியின் தலை கொய்யப்பட்ட போது அவனுக்கு ஏறத்தாழ முப்பது வயதாகியிருந்தது.

அதற்குப் பிறகு முப்பது வருடங்களாக நடந்தவை புதிதாக வேறு ஒன்றுமில்லை. ஏறத்தாழ எல்லாமே இதுவரை கூறியவற்றின் விஸ்வரூபங்கள்தான் என ஒரு வரியில் சொல்லி விடலாம்.

வரலாற்றில் ஒரு தலைமுறைக் காலத்தைச் சுற்றி முடித்து விட்டு வந்திருக்கிறோம்.

பல வருடங்களுக்குப் பிறகு கொழும்பிலிருந்து வரும் பஸ்கள் நேரடியாகச் சந்திக்கு வருகின்றன. அதில் வருபவர்களும் பல வருடங்களுக்கு பின்னரே வருகின்றார்கள்...

சிலர் அதிகாரம் செலுத்தவும்... பலர் ஆளப்படவும்...

அப்படியாக வரும் ஒருவர் கொஞ்சம் துணுக்குற நேரிடலாம்.

அதிகாரப் பரவாலாக்கலின் தவிர்க்க முடியாத அடையாளச் சின்னங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் காவலாக பல காவலரண்கள் இருக்கின்றன. பஸ் நிலையம் கொஞ்சம் கிழிடு தட்டிப்போய் இருக்கிறது.

அங்கே சோதியைப் போன்ற பலர் உருவாகி விட்டிருப்பதைக் காணலாம். அவர்கள் வெறியில் நடனமாடவும் கூடும். ஒரே ஒரு வித்தியாசம் இப்போ கை தட்டி உற்சாகப்படுத்துவது ஊரின் ஆசிரியர் ஒருவரல்ல. மாறாக காவலரண்களிலிருந்து சில பைலாப் பாடல்கள் கேட்கக் கூடும்.

சந்தியிலிருந்து பள்ளிக்கூடத்துக்குப் போகும் ரோட்டில் போடப்பட்டிருந்த தார் முழுவதும் வீணை சிந்தப்பட்ட குருதியைப் போல வழிந்து ஓடி விட்டது. கற்கள் வெளியே தள்ளித் தெரிகின்றன.

ரோட்டில் செல்லும் பலருக்கு அந்தக் கற்களில் இரத்தம் பல ஆண்டுகளாகப் படிந்திருப்பதான பிரமை தோன்றக் கூடும்.

நாகராணியின் வீட்டுக்குப் போகும் ஒழுங்கையில் சன நடமாட்டமே இல்லை. வேலிகளும் கூரைகளும் இற்றுப் போய் பாறி விழுந்து விட்ட வீட்டில் ஒரு வயதான பெண் தனக்குத் தானே பேன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள். தனியே அபவையைப் போல வாழ்கிறாள். அவளது தம்பிகள் வெளிநாட்டுக்கு எனப் பயணம் போனார்கள். பிறகு தொடர்பே இல்லை. என்னவானார்களென யாருக்கும் தெரியாது.

அவளுக்கு சிலவேளைகளில் சித்தம் கலங்கி விடும் என்கிறார்கள். அவ்வேளைகளில் தனது காதலனைக் கொன்றவர்களை அவள் மண் அள்ளித் தூற்றுுவதாகச் சொல்கிறார்கள்.

வேறு ஏதாவது சொல்ல மறந்து விட்டேனா....

ஆம்... சோதியின் வீடு இருந்த இடத்தில் இப்போ ஒன்றுமே இல்லை. ஒரு சிறிய குப்பை மேடும், சில கற்களும் மட்டுமே இருக்கின்றன. வெடிபொருட்கள் ஏதாவது இருக்கலாம் என்ற அச்சத்தில் எவரும் கிட்ட நெருங்குவதில்லை.

சோதியின் வீடு மட்டுமல்ல, பல வீடுகள் அப்படித்தான்... சுடலை போல இருக்கின்றன.

அங்கெல்லாம் காற்று மட்டும்தான் மாளாத துயரத்துடன் ஊளையிடுகிறது.

குறிப்பு :

ந வ க ண் ட ம் - பழங்காலத்தில் முதல் களப்பலி

கொடுக்கப்படுபவரின் துண்டிக்கப்பட்ட தலை.

வடக்கு-கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா 2009

ஓர் ஒப்பீட்டு ஆய்வு

பிரின்ஸ்லி வயலட்

கடவுள் வந்தாலும் கீழ்க்கை காப்பாற்ற முடியாது!

“உலகளாவிய ரீதியில் ஒப்பீட்டு இலக்கியம் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. மேலைத்தேச நாடுகளிலும் மற்றும் வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் வளர்ந்து வருகின்ற அளவிற்கு அல்லது வேகத்திற்கு ஒப்பிலக்கியம் எமது நாடுகளில் வளர்ந்து வரவில்லை என்பது உண்மை.

ஒரு நாட்டின் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒப்பிலக்கியம் இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆனால் நாம் இலத்தீன், அமெரிக்க இலக்கியங்களுடன் எமது தமிழிலக்கியத்தை ஒப்பு நோக்கி ஆய்வு செய்யாமல் இன்றும் வெறுமனே “கல்தோன்றா மண் தோன்றாக் காலத்தில் முன் தோன்றிய மூத்த தமிழ்” என்று கூறிக் கொண்டே தமிழை அழித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

எனவே தான் நானும் வடக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவையும் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவையும் ஒப்பீட்டு ஆய்வு செய்து தமிழிலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஏதாவது உதவலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

இதைவிடுத்து யாரையும் குறை கூறும் நோக்கிலோ அல்லது யாரையும் புண்படுத்தும் நோக்கிலோ இக்கட்டுரை எழுதப்படவில்லை என்பதைக் கவனத்திற் கொள்க.

2009ம் ஆண்டுக்கான வடமாகாண இலக்கிய விழா யாழ்ப்பாணத்திலும் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா அம்பாறையிலும் நடைபெற்றன. இரண்டு விழாக்களுக்கும் சென்று வந்தவள் என்ற வகையில் ஒப்பீட்டாய்வு செய்வது இலகுவாகிற்று.

வடக்கும் கிழக்கும் இணைந்த மாகாணமாக இருந்த வேளையில் வடக்கு, கிழக்கு மாவட்டங்களில் மிகச்சிறப்பான பெருவிழாவாக வடக்கு-கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாக்கள் நடைபெற்றன. வடக்கு-கிழக்கு தமிழ், முஸ்லீம், சிங்களவர்களை உள்ளடக்கியிருந்த போதிலும் ஒரு முறையேனும் சிங்கள-தமிழ் கலப்பு விழாவாக இடம் பெறவில்லை. தனித் தமிழ் விழாக்களாகவே இடம் பெற்று வந்தன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம் இணைந்திருந்த போது கலை, கலாசார நிகழ்வுகள் யாவும் கல்வி, கலாசார பண்பாட்டு விளையாட்டுத் துறை அமைச்சின் கீழே இயங்கி வந்தன. கலாசார பண்பாட்டு அமைச்சினால் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதன் செயற்பாடுகளாக எழுத்தாளர்களிடமிருந்து ஈழத்து நூல்களில் கொள்வனவு, இலக்கியப் பயிற்சிப் பட்டறைகள், வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழும் அல்லது அச்சிட வாய்ப்பில்லாத எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளியிடுதல், வறிய எழுத்தாளர்களுக்கு ஓய்வூதிய(த் திட்டம்)ம் வழங்குதல், ஆய்வரங்குகளை நடாத்துதல், இலக்கிய விழாக்களை நடாத்துதல், அந்தந்த ஆண்டுகளில் வெளிவந்த நூல்களில் இருந்து சிறந்த நூல்களைத் தெரிவு செய்து விருதும், பணமும் வழங்கிக் கௌரவித்தல், மூத்த எழுத்தாளர்களுக்கு விருதும், பணமும் வழங்கிக் கௌரவித்தல் என தொடர்ந்தன.

இத்திட்டத்தினை கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத் துறை அமைச்சின் செயலாளர் சுந்தரம்

டிவகலாவின் வழிகாட்டுதலில் கலாசார உதவிப் பணிப்பாளராக இருந்த எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம் நெறிப்படுத்தி வந்தார். பின் காலங்களில் எஸ். எதிர்மன்னசிங்கம் ஓய்வு பெற்றதனையடுத்து உதவிப் பணிப்பாளராகப் பதவியேற்ற எஸ். ஸ்ரீதேவி நெறிப்படுத்தி வந்தார்.

இக்காலப்பகுதியில் வடக்கு-கிழக்கு மாகாணம் ஆளுநரின் கீழேதான் கோலாட்சி செய்து வந்தது.

அவ்வேளையில் ஆண்டு தோறும் நடைபெற்று வந்த இலக்கிய விழாக்களில் இரண்டு முக்கிய நிகழ்வுகள் அரங்கேறி வந்தன. கடந்த ஆண்டுகளில் வெளிவந்த நூல்களில் இருந்து சிறந்த நூல்களை தெரிவு செய்து துறைசார் இலக்கிய நூல் பரிசினையும், மூத்த எழுத்தாளர்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் விருதுகளும் வழங்கிக் கௌரவித்தது. நூற்பரிசாக ரூபா பத்தாயிரமும் விருதும் வழங்கப்பட்டன. மூத்த எழுத்தாளர்களுக்கும் கலைஞர்களுக்கும் பதினையாயிரமும் விருதும் வழங்கப்பட்டன. இவ் விருது பெறுமதிமிக்க வெங்கலத்தினால் புத்தக வடிவில் வடிவமைக்கப்பட்டு “ஆளுநர் விருது” என அழைக்கப்பட்டது.

இவற்றைவிட ஒரு பண்பாளியிடமிருந்து சுமார் ரூபா பத்தாயிரம் வரை பெறுமதியான நூல்களைக் கொள்வனவு செய்து வந்தது.

வடக்கு-கிழக்கு பிரியும் வரை இந்த நிகழ்வு காலக்கிரமமாக இடம் பெற்று வந்தது.

2006ம் ஆண்டு வடக்கும் கிழக்கும் தனித்தனி மாகாணங்களாகப் பிரிந்ததனையடுத்து 2007ம் ஆண்டு வடக்கும் கிழக்கும் தனித்தனியே வட மாகாண இலக்கிய விழா என்றும் கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா என்றும் நடத்தின. வடக்கு மாகாண இலக்கிய விழா வவுனியாவிலும், கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா மட்டக்களப்பிலும் நடைபெற்றன.

இரண்டு விழாக்களிலும் இலக்கிய நூற்பரிசு தலா ரூபா பத்தாயிரமும் விருதும், ஆளுநர் விருதுக்கு ரூபா பதினையாயிரமும் விருதும் வழங்கப்பட்டன. இவை ஆளுநரின் கோலாட்சியின் கீழே இடம் பெற்றன.

2008ம் ஆண்டுக்கான வடமாகாண இலக்கிய விழா ஆளுநரின் கோலாட்சியின் கீழ் மன்னாரில் நடைபெற ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் அரசியல் தலையீடு காரணமாக அது நடைபெறாமல் போயிற்று.

பின்னர் 2009ம் ஆண்டுக்கான இலக்கிய விழாவின் சேர்ந்து இரண்டு விழாக்களும் மிக விமர்சையாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்றது.

அதே வேளை கிழக்கு மாகாணம் மாகாணசபைத் தேர்தலைச் சந்தித்து “கிழக்கு மாகாண சபையாக” மாறிக் கொண்டது.

2008ம் ஆண்டுக்கான இலக்கிய விழா கிழக்கு மாகாண ஆட்சியில் சந்தித்துக் கொண்டது. இவ் விழா தமிழாக்களும் முஸ்லிம்களும் செறிந்து வாழும் கல்முனையில் இடம் பெற்றது.

கிழக்கு மாகாண சபையின் 1ஆவது இலக்கிய விழாவாகையால் பெரிய எதிர்பார்ப்புடன் எழுத்தாளர்கள் பிரசன்னமாகியிருந்தனர். அங்கே அவர்கள் எதிர்பார்த்துப் போனதற்கு மாறாக இதுவரை காலமும் ரூபா பதினையாயிரம் வழங்கப்பட்டு வந்த ஆளுனர் விருது வடிவம் மட்டும் மாறி ரூபா ஐயாயிரமாகக் குறைக்கப்பட்டு வழங்கப்பட்டது. அதே போல் நூல் பிரிவு ரூபா பத்தாயிரத்திற்கு பதிலாக ரூபா ஐயாயிரம் மாத்திரமே வழங்கப்பட்டது.

பண்பயரிசு குறைப்பு பற்றி கிழக்கு மாகாண சபையின் கலாசாரப் பிரிவுக்குப் பொறுப்பானவர்களிடம் கேட்ட பொழுது, சிங்கள இலக்கிய விழாவும் தமிழ் இலக்கிய விழாவும் வேறு வேறாக நடைபெற்றது. சிங்கள விழா முதல் நடைபெற்றதனால் அல்விழாவுக்கு கூடுதலான பணத்தைச் செலவு செய்து விட்டார்கள். அடுத்தமுறை கூடுதலான பணம் வழங்க முடியும் என்றனர்.

ஆனால்...

இலக்கிய விழா- 2009

கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவானது நீண்ட காலமாக தமிழ் இலக்கிய விழாவாகவே நடைபெற்று வந்தது. இம்முறை தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மக்களை உள்ளடக்கிய சிங்கள-தமிழ் இலக்கிய விழாவாக நடைபெற்றது.

கிழக்கு மாகாண சபையின் இரண்டாவது விழாவாகவும் இரண்டாண்டுகள் அனுபவத்துடனும் நடைபெறும் விழா புதிய திட்டமிடல்களையும் விபூகங்களையும் வகுத்து சிறப்பாக நடைபெறும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

ஆனால், இதுவரை காலமும் நடைபெறாத வகையில் மிகவும் தரங்குறைந்த நிலையில் விழா நடந்தேறியது.

வடக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவானது வடமாகாண தமிழ் இலக்கிய விழா என நடைபெற, கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா தமிழ் சிங்கள விழாவாக ஏன் நடைபெற்றதோ தெரியவில்லை. கிழக்கு மாகாணம் தமிழ், முஸ்லிம் சிங்கள மக்களை உள்ளடக்கியது உண்மை, ஆனால் அவரவர்களுக்கு என்று பண்பாட்டுப் பாரம்பரிய விழுமியங்கள் உண்டு. இன ஒற்றுமைக்காக இவ்வாறு நடாத்தப்பட்டது என்று கூறினால் அது தவறு. கிழக்கில் மட்டும் மூலின மக்கள் வாழவில்லை. இலங்கையின் சகல பகுதிகளிலுந்தான் மூலின மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். கிழக்கு மக்களுக்கு மட்டும் ஏனிந்த நிலை. ஊவா, மேல், மத்திய மாகாணங்களில் தமிழ் மக்களை விட சிங்கள மக்கள் கூடுதலாக வாழ்கிறார்கள். அப்படியிருந்த பொழுதும் அங்கு மாகாண இலக்கிய விழாக்கள் தமிழ் மக்களுக்கு வேறாகவும் சிங்கள மொழிக்கு வேறாகவும் நடைபெறுகின்றன. ஊவா மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழா, மேல் மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழா, மத்திய மாகாண தமிழ் இலக்கிய விழா என நடைபெறுகின்றன. கிழக்கில் மட்டும் ஏன் இந்தக் கலப்பு விழா.

இன ஒற்றுமையைப் பிரதிபலித்து விழா நடாத்துவதாயின் இன நல்லுறவு அமைச்சு “இன நல்லுறவு இலக்கிய விழாக்களை நடாத்தட்டும். ஒரு மொழியானது தனித்துவமான முறையில் அதனுடைய ஆளுமையைக் காட்டும் பொழுதுதான் அது பலமுள்ள மொழியாக மாற்றமடையும் என்பது சித்தாந்தம். சரி அது போகட்டும். 2009ம் ஆண்டு வெளிவந்த நூல்களில் இருந்து சிறந்த நூல்களைத் தெரிவு செய்து நூல்பரிசு வழங்குவதற்கு நூல்களைத் தேர்வுக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு வட மாகாண கலாசார அமைச்சு விண்ணப்பங்கள் கோரி மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னரே, கிழக்கு மாகாண கலாசார அமைச்சினால் இரண்டு வார அவகாசத்தில் அவசரம் அவசரமாக விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டிருந்தன.

இதனால் கிழக்கு மாகாணத்தைச் சேர்ந்த தூர இடங்களில் வாழும் எழுத்தாளர்கள் தேர்வுக்காக நூல்களை அனுப்பி வைக்க முடியாமல் போயிருந்தது. இதனால் வழமையை விட குறைவான எண்ணிக்கை நூல்களே தேர்வுக்காக வந்து சேர்ந்திருந்தன. இதற்குக் காரணம் தமிழ் மொழியை கூடுதலான மக்கள் பேசுகின்ற கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள கலாசார அமைச்சில் தமிழ்மொழி பேசும் உதவிப் பணிப்பாளர் இல்லாமையே ஆகும்.

பரிசுக்காக தேர்வு செய்யப்பட்ட நூல்களில் கூட பெரிய தவறுகள் நடந்தேறியுள்ளன.

சிறுகதைக்கான பரிசு ஒட்டமாவடி அறபாத் எழுதிய “உடைந்த கண்ணாடியில் மறைந்திருக்கும் குருவி” என்ற நூலுக்காகும். ஆனால் இந்த நூலானது பரிசுக்குத் தகுதியற்றது. (சிறந்த சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியது என்பது வேறு விடயம்) ஏனெனில் முதற் பதிப்பு மாத்திரமே பரிசு பெறுவதற்கு தகுதியான நூல் என்பது விதி. “உடைந்த கண்ணாடியில் மறைந்திருக்கும் குருவி” என்ற நூலில் இடம் பெற்றிருக்கும் 30 சிறுகதைகளில் சுமார் 20 சிறுகதைகள் எலவே வெளிவந்த “ஆண் மரம்” (2001) நினைந்தமுதல் (1998) ஆகிய தொகுப்புக்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

உடைந்த கண்ணாடியில் மறைந்திருக்கும் குருவி என்ற நூலை எழுதிய அறபாத் அந்நூலைத் தேர்வுக்காக அனுப்பி வைத்திருக்கக் கூடாது. இப்படியான எழுத்தாளர்கள் சமூகத்திற்கு என்ன செய்தியைச் சொல்லப் போகிறார்கள் என்பதுதான் வேதனை.

இந்த எழுத்தாளரை விட இந்த நூலைச் சிறந்த நூலாகத் தெரிவுசெய்த நூல்மதிப்பீட்டாளர்கள் விமர்சனத்திற்குரியவர்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

ஒரு வேளை பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு நூல்களை மதிப்பீட்டாளர்களிடமே கொடுக்காமல் வெளி அட்டையைப் பார்த்து தேர்வு செய்திருக்க வேண்டும். அல்லது மதிப்பீட்டாளர்கள் சிறுகதைகளில் புலமை சார்ந்தவர்கள் இல்லாதவர்களாக இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் ஒரு சிறுகதை அல்லது இரண்டு சிறுகதை என்றால் ஏதோ தவறாக நடந்திருக்கலாம். ஆனால் சுமார் இருபது கதை என்பது... நம்பமுடியவில்லை. அப்படியானால் மதிப்பீட்டாளர்கள் ஈழத்து சிறுகதைகளைப் படிக்காதவர்களாக இருக்க வேண்டும். அல்லது வாசிப்பது போல பாசாங்கு பண்ணுவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

எனவே உண்மை நிலையைப் புரிய வைக்க பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு மதிப்பீட்டாளர்கள் மூலவினதும் பெயர்களை வெளியிட வேண்டும். அல்லது மதிப்பீடு செய்யாமல் பரிசு கொடுத்ததை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

நாடக இலக்கியத்திற்கான விருது எம். பி. ரவிச்சந்திரா எழுதிய “கூற்று முறைமையும் கூத்து வழிவந்த அரங்க வளர்ச்சிகளும்” என்ற நூலுக்கு வழங்கப்பட்டது.

நாடக இலக்கியம் என்றால் என்ன? நாடக ஆய்வு என்றால் என்ன என்று தெரியாமலேயே இவ் விருது வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. “கூத்து முறைமையும் கூத்து வழிவந்த அரங்க வளர்ச்சிகளும்” என்ற நூலானது சிறந்த படைப்பு என்பது உண்மை. தேவையான ஓர் ஆய்வும் கூட. ஆய்வு நூல்கள் என்ற வகைக்குள் இந் நூலுக்கான விருது வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இது மதிப்பீட்டாளர்களின் தவறு அல்ல. பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் செயற்பாட்டாளர்களின் தவறு அல்லது அறியாமையே என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நாடகத்திற்கான விருது என்னும் பொழுது அரங்க அளிக்கைகள், வானொலி நாடகங்கள், தொலைக்காட்சி

நாடகங்கள், மேடைக் கூத்துக்கள், களரிக் கூத்துக்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தல் வேண்டும்.

ஆனால் வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு நூல் தேர்வில் மிக மிகக் கவனமாகச் செயற்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்க முடிகிறது. ஏனெனில் 2008க்கான விருது நூல்கள் நா. தர்மராஜா (அக்ளாங்கன்) எழுதிய “பத்தினித் தெய்வம்” நாட்டிய நாடக நூலிற்கும் “வேரும் விழுதும்” தமிழக்கியக் கட்டுரைகள் நூலிற்கும் என இரு விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. இத் தெரிவு சிறந்த நூல் எதுவோ அதற்கு விருது வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சுட்டி நிற்பதனைக் காணலாம்.

இவற்றையெல்லாம் விட மிகப் பெரிய தவறு முதலமைச்சர் விருது தேர்வில் இடம் பெற்றுள்ளதனை கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவில் காண முடிகிறது. முதலமைச்சர் விருது என்பது முன்னர் ஆளுநர் விருது என்று இருந்து இவ்வாண்டு முதல் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அது சாந்தி முகைதீன் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட விருதே!

இதுவரை காலமும் வடக்கு கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழா ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து இதுவரை ஒருவருக்கு ஒரு தடவை மட்டுமே இவ் விருது வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

ஆனால் சாந்தி முகைதீன் மாத்திரம் இரண்டு தடவைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இம்முறை (இரண்டாவது தடவையாக) சாந்தி முகைதீன் வழங்கப்பட்ட விருது நேர்மையற்ற விதத்தில் அரசியல் பின்புலத்தினால் வழங்கப்பட்டதாக செய்திகள் கசிகின்றன.

இச்செய்தியில் உண்மையில்லாமல் இருந்திருந்தால் ஏல்வே தான் 2002இல் திருமலையில் நடைபெற்ற விழாவில் வைத்து ஆளுநர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டிருப்பதனைக் கூறி ஒதுங்கிருக்க வேண்டும் சாந்தி முகைதீன்.

ஆனால் அவர் ரூபா பதினையாயிரத்துக்கு ஆசைப்பட்டுப் போனதுதான் வில்லங்கம்.

ஒருவேளை கிழக்கு மாகாண சபை இதுவரை இரண்டாவது தடவையும் கௌரவிக்க வேண்டும் என்று செய்ததோ என்று பார்த்தால் மட்டக்களப்பில் இவரை விட வித்துவான் கமலநாதன், திமிலைத்துமிலன், அன்புமணி, சித்திரா மெனகுரு, மண்டர் அசோகா, திமிலை மகாலிங்கம், வாகரை வாணன், கவிஞர் செ. குணரெத்தினம்..... என இலக்கிய ஜம்பவான்கள் இருக்கின்றனர்.

ஒரு வேளை ஒரு முஸ்லிம் இலக்கியக் காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கொடுத்தார்களோ! இவர் ஒரு பெரிய இலக்கியகாரனும் அல்ல, இதுவரை தொழிலதிபராக இருந்தும் ஒரு கவிதைத் தொகுதி கூட போட முடியாதவராயிற்றே!

இவரை விட பல தடவைகள் சாகித்திய விருது பெற்ற ஜுனாதா செரீப், மருதை மைந்தன், புகாரி மௌலவி எஸ். எல். எம். ஹனிபா போன்றவர்கள் இருக்கும் பொழுது இவரைத் தெரிவு செய்தார்களா! நம்பவே முடியவில்லை.

இம் முதலமைச்சர் விருதுக்கான தெரிவிற்கு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு ஒரு விண்ணப்பப் படிவத்தை எழுத்தாளர்களுக்கு விநியோகித்தது. அதனை நிரப்பி எழுத்தாளர்கள் கலைஞர்கள் விபரங்களைக் கொடுக்க பின்னர் அதனை அந்தந்த பிரதேச கலாசார உத்தியோகஸ்தர் உறுதி செய்து மீண்டும் அதனை பிரதேச செயலாளர் அனுமதித்து அப்படிவம் அந்தந்த மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் சிபார்சுடன் அமைச்சுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது.

பின்னர் அமைச்சில் இருந்த குழுவினால் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு முதலமைச்சருக்கான விருந்தாளிகள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

அப்படியானால் இந்தப் படி நிலையைத் தாண்டி எப்படி சாந்தி முகைதீனுக்கு விருது வழங்கப்பட்டது?

1. திட்டமிட்டு இவ்விருது வழங்கப்பட்டிருக்க வேண்டும், அல்லது
2. திட்டமிட்டு கிழக்கு மாகாண சபையைக் குழப்புவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

திட்டமிட்டு விருது வழங்கப்பட்டிருந்தால் கலாசார உத்தியோகஸ்தர், பிரதேச செயலாளர், அரச அதிபர், அமைச்சின் குழுவில் இருந்தோரின் “ஏனோ தானோ” என்ற போக்கு வெளிப்படுகிறது. அல்லது அக்கறையின்மையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

திட்டமிட்டு கிழக்கு மாகாண சபையைக் குழப்புவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அதற்கும் பொறுப்பான கலாசார உத்தியோகஸ்தர், பிரதேச செயலாளர், அரச அதிபர், அமைச்சின் குழுவில் இருந்தோர் உடனடியாக வேலையிலிருந்து இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்டு விசாரணைக் குட்படுத்தப்படல் வேண்டும்.

விழாவையொட்டிய ஆய்வரங்கம் கிழக்கு மாகாண விழாவில் ஒருநாள் அமர்வாக தம்பிலுவில்லில் இடம் பெற்றது. வடமாகாண இலக்கிய விழாவின் ஆய்வரங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் இரண்டு நாள் அமர்வாக நடந்தது. இவ்வாய்வரங்கிற்காக வவுனியா, மன்னர் மாவட்டங்களில் இருந்து மட்டுமல்லாமல் வெளி மாவட்டங்களான திருமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் இருந்து ஆளுநரின் அனுமதி பெற்று பிரத்தியேக வாகனங்களில் ஆய்வாளர்களை அழைத்துச் சென்றிருந்தமை சிறப்பம்சம், அத்துடன் அவர்களுக்கான தங்குமிட வசதிகளைக் கூட விடுதிகளில் செய்திருந்தனர்.

வடமாகாண இலக்கிய விழாவில் மிக மிகச் சிறப்பாக மூன்று நாட்கள் மாலையில் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன. இறுதி நாளன்று விருதுகள் வழங்கிவைக்கப்பட்டன.

கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாவில் ஒரேயொரு நாள் மாலையில் மட்டும் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன. அந் நிகழ்ச்சியில் விருது பெறப் போனவர்களுக்கு சிறிதளவு தண்ணீர் கூட வழங்கப்படவில்லை.

அதைவிடப் பெரிய சோகம் என்னவெனில் சென்ற ஆண்டு நூல் பரிசாக வழங்கப்பட்ட ரூபா ஐயாயிரம் இம் முறை ரூபா மூன்றாயிரமாகக் குறைக்கப்பட்டிருந்ததுதான். இதை விட பணப் பரிசே கொடுக்காமல் விட்டிருக்கலாம்! ஆனால் வடமாகாண இலக்கிய விழாவில் தொடர்ந்தும் இம்முறையும் நூற்பரிசு ரூபா பத்தாயிரமே வழங்கப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்ல கிழக்கு மாகாண இலக்கிய விழாக்களில் வழங்கப்பட்ட விருதுகளில் பரிசு பெற்றவர்களின் பெயரோ அன்றி நூல்களின் பெயரோ குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் “எழுவானில் இலக்கிய காவியம்” என தமிழ்க் கொலையுடன் அச்சிடப்பட்டிருந்தன.

அண்மைக்கால செயற்பாடுகளை நோக்குகையில் வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சு “ஏக்கம்” என்றதொரு குறுத்திரைப்படத்தினையும் “வடலி” சஞ்சிகையினையும் “புனர்ஜென்மம்” என்றொரு பெண்கள் பற்றிய ஆய்வு நூலையும் “சமானம்” என்ற பெண்ணியல் நூலையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பையும், செங்கை அழியான் தொகுத்த ஈழநாடு சிறுகதைகள் தொகுப்பையும் வெளியிட்டிருந்தது.

ஆனால், கிழக்கில்.....? சொல்லப் போனால் கடவுள் வந்தாலும் கிழக்கை காப்பாற்ற முடியாது!

சர்வதேச எழுத்தாளர் விழா

முன்னோடிக் கலந்துரையாடல்

ஜனவரி 2011ல் கொழும்பில் நடக்கவிருக்கும் சர்வதேச எழுத்தாளர் விழாவுக்கான முன்னோடிக் கருத்தரங்கு 09.05.2010 அன்று மாலை மட்டக்களப்பு கல்லடி கடற்கரையில் திருச்செந்தூர் முருகன் கோவில் அருகாமையில் இடம்பெற்றது. விழா இணைப்பாளர் திரு. தி. ஞானசேகரன் கலந்துரையாடலை ஆற்றுப்படுத்தினார்.

திருவாளர்கள் ஓ. கே. குணநாதன், அகலங்கன், திக்குவலை கமால், ஓவியர் டாக்டர் கிக்கோ, ஞானராசா, வேலழகன், செங்கதிரோன், எதிர்மன்னசிங்கம் உட்பட்பலர். இக்கலந்துரையாடலில் பங்குபற்றிக் கருத்து தெரிவித்தனர். இக் கலந்துரையாடலில் குறிப்பாக சிறுவர் இலக்கியம், செவ்விதாக்கம் (Editing) ஆகிய தலைப்புகளில் கலந்துரையாடப்பட்டது.

திரு ஓ. கே. குணநாதன் சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பாக தான் எவ்வாறு பொறுப்பேற்றுச் செயற்படப்போவதாக விளக்கினார். தனது செயற்பாடுகளை விளக்கி இரண்டு வாரங்களுக்கு ஒரு முறை இணைப்பாளருக்கு அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதாகவும் கூறினார். சிறுவர்க்கான பாட்டு, கூத்து, நாடகம், நூல்கள் தொடர்பாகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமெனவும் கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

திரு. ஞானசேகரன் செவ்விதாக்கம் தொடர்பாக தான் எவ்வாறு செயற்திட்டங்களை அமைத்திருப்பதாக விளக்கினார். திரு. அகலங்கன் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் செவ்விதாக்கம் செய்பவர் தானே அந்தப் பிரதியின் உரிமையாளர் என்று கோரும் நிலைமை ஒன்று முன்னர் ஏற்பட்டது. இதனால் முதுபெரும் எழுத்தாளர்கள் சிலர் சங்கடத்துக்குள்ளானார்கள். இதுபற்றியும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்றார். திரு. ஞானசேகரன் மேற்கத்திய சூழலில் செவ்விதாக்கம் எத்தகைய சிறப்புடன் செயற்படுகிறது எனவும் அதனால் பிரதியின் தரம் மேலோங்கும் எனவும் விளக்கினார். ஜிலை மாதத்தில் மீண்டும் கலந்துரையாடல் செய்வதெனவும் செயற்பாடுகளின் முன்னேற்றம் குறித்து மதிப்பீடு செய்வதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஜின் மாத இறுதிக்குள் கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலும் முன்னோடிக் கலந்துரையாடல்கள் இடம்பெறும் என இணைப்பாளர் தெரிவித்தார்.

மலேசிய மடல்

7 நாட்களில் 20 சிறுகதைகளை எழுதிய 12 வயது குமரவேல்!

- ஆ. குணநாதன்

“மலேசியாவிலுள்ள காப்பார் நகரிலுள்ள மெதடிஸ்ட் தமிழ்ப்பள்ளியில் கடந்தாண்டு படிப்பை முடித்து இவ்வாண்டு முதல் இடைநிலைப்பள்ளியில் கல்வியைத் தொடரும் குமரவேல் வேலன் 20 சிறுகதைகளை எழுதி சாதனை செய்துள்ளார்.

இவர் ஓய்வு வேளையில் சிறுகதைகளை எழுதுவதுண்டு. ஒரு மாணவன் என்ற நிலையில் தன் கற்பனைக்குத் தீனி போட்டு சிறுகதைகள் படைத்தார்.

நாட்டின் கொடை நெஞ்சர் செந்தமிழ்ச் செல்வன் ஓம்ஸ் பா. தியாகராஜன் ஆதரவில் “குமரவேல் சிறுகதைகள்” நூல் வெளியீட்டு விழா அண்மையில் கிள்ளான் நகர் ஸ்ரீ சுந்தரராஜ பெருமாள் தேவஸ்தான மண்டபத்தில் மிகவும் விமர்சையாக நடைபெற்றது.

இந்த நூலில் குண்டர் சும்பல், வையகத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்வன், தீபாவளி, கல்வியை நம்பு : காதலை நம்பாதே, தாயை பழித்தாலும் : தண்ணீரைப் பழிக்காதே, பொது உடைமைகளைக் காப்போம், பள்ளிக்கு மட்டம் போடாதே, முயற்சி வாழ்வின் உயர்வு, தாயில்லாமல் யாருமில்லை, கொடை வள்ளல், வாரணம் ஆயிரம், ஜீவ தியாகம், என்று இவரது சிறுகதைப் பட்டியல் நீண்டு கொண்டே போகிறது.

உலகளாவிய நிலையில் “தாய்மொழி நாள்” கொண்டாட்டத்தை ஒட்டி நடைபெற்ற இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவில் நூற்றுக்கணக்கானோர் திரண்டதே ஒரு சாதனைதான்!

மலேசியாவின் முன்னணி எழுத்தாளரும், ஞானம் வாசகருமான ந. பச்சை பாலன் நூலாய்வு செய்தார்.

மலேசியத் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் ஆதரவோடு நடைபெற்ற இந்த விழாவில் சங்கத் தலைவர் பெ. இராஜேந்திரன் இளம் எழுத்தாளர் குமரவேலை, சங்கம் தத்தெடுத்துக் கொள்ளும் என்று அறிவிப்பு செய்தார். விழாவில் கிடைக்கப் பெற்ற 21 ஆயிரம் ரிங்கிட் குமரவேலின் கல்விக்குப் பயன்படும் என்று விழா ஏற்பாட்டாளர் ஓம்ஸ் அறவாரிய உறுப்பினர் க. முருகன் தெரிவித்தார்.

நமக்காக நாமாவோம்

- ஜோபாஸ்

எங்கள் ஊட்டயானங்களை
எத்தனை “தும்” திருப்பீயோம்
எங்களுக்கென் உண்மைகளை
எத்தனை போ பகிர்ந்தீர்ப்போம்
நமக்காக!

செழுமை மிகு பிறப்பும்
சீர் மிகு வாழ்வும்
போ சொல்லும் பண்பாரும்
கூடுதலும் இல்லாதவர்களாய்
நமக்குள்ளே

பேதமறிகளின் பெருமை
பெருமும் சொன்ன
பாழ்ப்பட்டிப்போன
வாள் சொண்டு ஓயும்பித்ததால்
வாழ்விழ்ந்த திந்தனீயோம்
நமமாவீச

முடியுடை முடிவந்தி
முடிசுடைத்தலும்
முடி சூட முனைந்தவர்களை
முடிவுசட்டியலும்
நமக்குள்ளே!

பாதைமாதிய
பேசனைக் கவிரும்
பாண்டியனைப் பித்திரந்தையரும்
பலருக்கும் புலவர்
செவியறிவுறுத்தியலும்
நம்மவனீயோ!

எச்சொழன் ஓண்டாவும் சொழன்தான்
எச்சொழன் மாண்டாவும் துழன்தான்

எனக்கூறுப் பித்திரந்தையர்கள்
தலை ஊக்காதலும்
நம்மவந்தான்

காட்டாயு பெருக்கெடுத்தால்
கரும்பகை முண்டெழுந்தால்
விட்டுக்கொடுவர் புறப்பட்ட
பாட்டுக்கண் புதைக்கப்பட்டாலும்
நம்முடையுக்குள்ளே

கண்கண்ட ஓட்டவர் மண்கொண்டு போனபோலும்
பெண்ணரும் சான்றோரும் உண்டிடாவினக்க
கண்ணக்களின் கதறலீயோலும்
காலகளைப் பொத்திக்கொண்டவர்களுக்கும்
நமத்தான்

கெடுத்தீன் கெற்றுமைமால்
கெடுத்திருந்த கிதசங்களை
வாழ்ந்திருந்த கவிகளாய்
கெடுத்தீக்கு முடிசூட்டிய
கூண்டிசாக்களை முடிவுசட்டியவர்களுக்கும்
நம்முடையவர்களுக்கான

புனல்வாதம் புரி புனிதர்களுக்கும்
புனல்வாதம் சொம் “மனிதர்களுக்கும்”
சஞ்சாரம் சொம் சங்கவியர்களுக்கும்
எஞ்சுறியும் கெண்டாம்
நமக்குள்

கெட்டுத்தனமான காட்டிக்கொடுப்புகளுக்கும்
கெட்டுத்தனமான போட்டுத்தனமீய்களுக்கும்
கூடியோடு விட்டு ஊனவரும்
கூடியாகச் சொந்தக் முடிவெடுப்போம்
நாம் ; நமக்காக.

தெளிவத்தை ஜோசப் மலர் வெளியீடும் பவள விழாவும் - கேட்டவை

-ம. ப. சி

ஈழத்து மலையகப் பாட்டாளிகளின் அவல வாழ்வை யதார்த்த இலக்கியமாக்கி, 'மலையக இலக்கியம்' என்ற புதிய தோர் அலகைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் தோற்றமிடவைத்த படைப்பாளிகளின் பட்டியலில் முக்கியம் பெறுபவர்ப் பற்றி எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் இப்பன்முக இலக்கியவாதிபவள அகவையைக் கண்டிருப்பது அனைத்துத் தமிழருக்கும் இனிமையைத் தரும். உன்னதமான இந் நிகழ்வைச் சிறப்பிக்கும் பொருட்டு ஈழத்தின் முன்னணி இலக்கியச் சிற்றிதழான "ஞானம்" சஞ்சிகை தெளிவத்தை ஜோசப் சிறப்பிதழையும் வெளியிட்டு, பவள விழாவையும் ஏற்பாடு செய்தது. பேரா. சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் கொழும்பு, தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் 16.05.2010 ஆம் திகதி இவ்வையம் நடைபெற்றது.

பவளவிழா நாயகத் தம்பதி உட்பட இலக்கியப் பிரமுகர்கள் சிலர் மங்கல விளக்கேற்ற, 'தகவம்' வசந்தி தயார்பன் தமிழ் மொழி வாழ்த்துப் பாடினார்.

ஞானம் இணை ஆசிரியை ஞானம் ஞானசேகரன் வரவேற்புரை நிகழ்த்தி நிகழ்வுகளை ஒன்றிணைத்து அறிவிப்புக்களைச் செய்தார். அவர் பேசுகையில் சில வருடங்கள் 'ஞானம்' மலையகத்தின் தலைநகரம் கண்டியிலிருந்து வெளிவந்தது. இரண்டாவது தசாப்தத்தைத் தொடக்கி வைக்கும் இதழ் மலையகத்தைச் சேர்ந்தவரது சிறப்பிதழாக வெளி வந்திருப்பது மிகப் பொருத்த மானதாகத்தான் இருக்கின்றது. இவ்வழிவின் தலைவர் கூட மலையகத்தவரே. ஈழத்துப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும் புரவலர் ஹாசிம் உமர் வருகை தந்திருப்பது விழாவுக்குச் சிறப்பைத் தருகின்றது என்றார்.

தலைமையுரை : பேரா சோ. சந்திரசேகரன் (தலைவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்)

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் 60 ஆண்டுகளாகத் தமிழினத்துக்குத் தமிழ்ப்பணி செய்து வருகின்றது. இந்த நிகழ்வு இந்த மேடையில் நடைபெறுவது முக்கியமானது. மேடையில் மூத்த இலக்கியவாதிகள் காணப்படுவது விழாவுக்குச் சிறப்பை தருகின்றது. தெளிவத்தை தோட்டத்தைச் சேர்ந்த பவளவிழா நாயகர் தெளிவத்தை ஜோசப். நான் பதுளையைச் சேர்ந்தவன். தெளிவத்தை என்ற பிரதேசம் பதுளையின் ஒரு பகுதி. பதுளையில் வாழ்ந்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். கல்வி, இலக்கியம் என்பவற்றில் பதுளை பின்தங்கியது. அந்த மாவட்டத்தைப் பெருமைப் பட வைத்தவர் ஜோசப். அமரர். சு. வித்தியானந்தன் தனது நூலில் தெளிவத்தைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். 'ஞானம்' சஞ்சிகை 120 இதழ்களை வெளியிட்டிருக்கிறது. ஏராளமான கட்டுரைகள் வந்துள்ளன. இன்று நடப்பது உச்சக்கட்டமானது. தமிழ்

தெளிவத்தை ஜோசப் ஞானம் ஆசிரியரால் பொன்னாடை அணிவித்து கௌரவிக்கப்படுகிறார். அருகே புரவலர் ஹாசிம் உமர்.

இலக்கியம் இன்று பல நாடுகளில் ஒரு கூறாக அமைந்துள்ளது. மலையக வாழ்வை பரம்பலாக்கியவர் ஜோசப். மலையக வாழ்வியல் பிரச்சினைகளை இலக்கியத்தினூடாக உலகுக்கு அறியத் தந்தவர். அவரது சிறுகதைகள் சகல தமிழ் மக்களையும் எட்டியுள்ளது. பல்கலைக் கழகங்களில் ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. 1960களிலிருந்து அவருக்குப் பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன. இலங்கையின் தேசிய பத்திரிகையான வீரகேசரியின் பல பரிசுகள் அவரது சிறுகதைகளுக்குக் கிடைத்துள்ளன. தொடர்ந்தும் அவரே பரிசுகளைப் பெற்றதால், என்னய படைப்பாளிகளுக்கும் கிடைக்கும் பொருட்டு ஜோசப்பை அப்பத்திரிகை நடுவராக்கியது. இலங்கை, சாஹித்திய மண்டலப்பரிசுகளைப் பெற்றார். தமிழ்ச் சஞ்சிகையான 'கலைமகள்' என்ற ஏட்டில் அவரது படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. மு. நித்தியானந்தனின் "வைகறை" நூல் வெளியீட்டகம் அவரது சிறுகதைத் தொகுப்பை யாழ்ப்பாணத்தில் வெளியிட்டது. பல வேறுபட்ட எழுத்தாளர்களையும் இலக்கியம் ஒன்றிணைக்கின்றது. பவளவிழா நாயகன் தெளிவத்தை ஜோசப் தொடர்ந்து எழுதி இலங்கையைப் பெருமைப்படுத்த வேண்டும்.

கருத்துரைகள் :

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா

இன்று தெளிவத்தைக்கு அற்புதமான நாள். ஜோசப் என்றால் இன்னாரெனத் தெரிந்து கொள்ள முடியாது. ஆனால்

தெளிவத்தை என்றால் உடனே ஆளைத் தெரிந்து விடும். தகழி என்றால் சிவசங்கரன்பிள்ளை. இது கேரள நாட்டின் மரபு. சொந்த ஊரை அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகச் சொல்லி வருகிறார். தமிழ் நாட்டின் இசைக் கலைஞர்கள் தமது கிராமத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். இதன் அடிப்படை மரபு கிராமத்தை முன்னிலைப்படுத்துவது. குன்னக்குடி என்ற தமிழகக் கிராமத்தைத் தெரியாது. ஆனால் வயலின் குன்னக்குடி விஸ்வநாதனைத் தெரியும். இதே போல் சங்கீத மேதை மகாராஜபுரம் சந்தானம். இப்படி எத்தனையோ பேர் தங்களது பெயர்களோடு தங்களது கிராமத்தின் பெயரையும் முன்னொட்டாக்கித் தமது பிரபலத்தில் தமது கிராமத்தையும் பிரபலப்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய வழக்கத்தை முதன் முதலில் இலங்கையிலும் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தவர் தெளிவத்தை ஜோசப்தான். அவருக்கு அவரது தொழில்தான் அதி முக்கியம். வெற்றி பெற்ற கேரள நாவலாசிரியர் தகழியைப் போல் ஜோசப்தம் தனது ஊருக்கு முதன்மை வழங்குகிறார். இலக்கியவாதிகள் பற்றி இக் காலத்தில் ஏரளமான குற்றச்சாட்டுகள் முன் வைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் எமது காலத்தில் அப்படி இருக்கவில்லை. எம்மிடம் மனத்துடிப்புத் தான் இருந்தது. 'ஞானம்' சிறப்பு மலர்கள் கே. கணேஷ், வரதர், சிற்பி, போராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, எஸ். பொன்னுத்துரை ஆகியோரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக வெளிவந்துள்ளன. எஸ். பொன்னுத்துரை (எஸ்.பொ) மிக உச்சமான எழுத்தாளர். இன்று தெளிவத்தை ஜோசப்துக்கு சிறப்பிதழ் வெளியிடப்படுகிறது. சந்தோஷப்படுகிறேன். ஞானத்துக்கும் உங்களுக்கும் எப்படி? எனக் கேட்டு இப்போ எனக்கும் ஞானம் ஆசிரியருக்குமிடையில் சிண்டுமுடியச் சிலர் எத்தனிக் கின்றனர். இத் தேசத்தின் ஒருமைப்பாட்டைத் தற்போது வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் 'ஞானம்' 'மல்லிகை' ஆகிய சஞ்சிகைகளின் தலையங்கங்கள் வலியுறுத்துகின்றன. இன்றைய மூன்று தினசரிகளிலும் தெளிவத்தை ஜோசப்தம் சம்பந்தமான கட்டுரைகள் வெளிவந்தன. இத்தகைய இலக்கிய நேசிப்புத் தமிழ் நாட்டு இலக்கியவாதிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இது எமது தொடர் போராட்டத்தின் விளைவே. 'கலைச்செல்வி' ஆசிரியர் 'சிற்பி' சரவணபவன், அன்புமணி ஆகியோர் பவளவிழா நாயகரை வாழ்த்தி அனுப்பிய செய்தி மடல்களை 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் பார்வையாளருக்காக வாசித்தார்.

இலக்கியவாதி கோகிலா மகேந்திரன் (உளவனத் துணையாளர்)

மூத்த எழுத்தாளர்கள் பலர் முன் பேசக் கிடைத்திருப்பது நெஞ்சம் நிறைந்த அருபவமாக இருக்கின்றது. 'நீ செல்ல வேண்டிய பாதை மலர் நிறைந்ததாக இருக்க வேண்டுமென எண்ணாதே. நீயே அதை மலர்கள் நிறைந்தாக ஆக்கிக் கொள். இப்படியொரு அறிஞர் கூறியிருக்கிறார். பிள்ளைப் பருவத்திலிருந்து தெளிவத்தையின் வாழ்க்கை திட்டமிடப்பட்டு ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பவளவிழா நடத்தும் அளவுக்கு ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அப்படித்தான் புத்திசாலிகள் செய்வார். எல்லோருடனும் மனம்விட்டு அந்நயோன்யமாகப் பேசுவார். இது எவரையும் கவரக்கூடிய தன்மை. அத்தோடு நல்ல எழுத்தாளருக்கு கட்டாயமாக இருக்க வேண்டிய பண்பு. மலையக இலக்கியத்துக்கு வெளிச்சம் காட்டியவர் தெளிவத்தை

திருமதி ஜோசப் 'ஞானம்' இணையாசிரியர் திருமதி ஞானம் ஞானசேகரனால் பொன்னாடை அணிவித்து கௌரவிக்கப்படுகிறார்.

ஜோசப். சிறப்பாக மலையக இலக்கியத்தை முன்னணிப்படுத்தி அதை உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டியவர். அதன் விளைவே இந்த விழா. விடயமொன்றின் பெறுமதி எழுத்தில் வரும் போது தான் தெரியும். எழுத்தாளரென்பவர் யார்? மற்றவரின் வாழ்வை புரிந்து, உணர்ந்து எழுதுபவரே எழுத்தாளர். மலையக மக்களின் துன்பத்தைத் தெளிவத்தை தனது துன்பமாகவே உணர்ந்தார். அவரது படைப்புகள் பேசத்தக்கவை. அழகாக, நேர்த்தியாகத் தந்தார். தந்தையிடமிருந்த பழக்கங்களை இவரிலும் காண முடிகின்றது.

நேர்மை, தன்னடக்கம், பிறர் துன்பம் கண்டு இரங்கல் என்பவற்றை அவர் தனது தந்தையிடமிருந்துதான் பெற்றிருக்க வேண்டும். இதையொரு வரமெனத்தான் கூற வேண்டும். படைப்பிலக்கியம் பல திறன்களை வேண்டி நிற்கும். எங்களை எங்களாகப் பார்க்க முடியாதது போல் எண்ணங்களை அவதானிப்பதும் இலகுவானதல்ல. சிறந்த இலக்கியத்தைத் தெளிவத்தை சொல்லி வருகிறார். மனிதநேயக் கோட்பாட்டை சிறப்பாக இலக்கியத்தில் கொண்டு வந்தவர். தெளிவத்தையின் இல்லத்தில் ஆவணச்சேகரிப்பு நூலகம் இருக்கிறது. அங்கு அரிய நூல்கள் இருப்பதாகக் கேட்க முடிகிறது. இது அவரது கடும் உழைப்பையே காட்டுகிறது. பிறருக்கு உதவும் மேலான பெருந்தன்மை உடையவர். ஓர் உன்னதமான ஆளுமை. STAR மனிதன் ஆகிநிற்கிறார். தெளிவத்தையின் விமர்சனங்கள் நேர்மையானவை. எழுத்தாக்கங்கள் சிறப்பு அமையத் தூண்டுபவை. தனது விமர்சனத்தால் எழுத்தாளனை அடக்க நினைக்காத பக்குவர்.

'ஞானம்' தெளிவத்தை ஜோசப் சிறப்பு மலர் வெளியீட்டுரை:

உரைஞர் : 'ஞானம்' ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன்.

இச்சிறப்பு மலர் ஞானத்தின் 120 ஆவது இதழ் 10 வருட முடிவில் வெளிவருகின்றது. தவறாமல் மாதாந்தம் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. இலக்கியப் பிரமுகர்கள் பலருக்கு சிறப்பு மலர் வெளியிட்டிருக்கிறோம். மலையகத்தின் மூத்த இலக்கியவாதி கே. கணேஷ், போரா. கா. சிவத்தம்பி வரதர், சிற்பி, எஸ். பொ. இப்போ தெளிவத்தை ஜோசப்துக்கு சிறப்பு மலர் வெளிவந்துள்ளது. மலையகத்தின் தலைமைப் படைப்பாளி

தெளிவத்தை, மலையகத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், சமயம் ஆகியவற்றை முழுமையாகப் படைப்புகளில் காட்டியவர். யாழ்ப்பாணத்தாரின் சுரண்டலை சோதனைக்குட்படுத்திய ஓரே படைப்பாளி. மலையக மக்களின் உணர்வுகளுக்கு உருக் கொடுத்த பெரும் படைப்பாளி. மலையகமென்றால் அதற்குத் தெளிவத்தைதான்! இம்மலரில் முதல் கட்டுரையாக பேரா. கா. சிவத்தம்பியின் கட்டுரை இடம் பெற்றுள்ளது. தெளிவத்தையின் எழுத்து இல்லையேல் மலையகத்தை நாங்கள் அறிந்து கொள்வதில் சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கும் என்கிறார். மலையக வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் “மீன்கள்” கதை இருக்கின்றது. பேரா. செ. யோகராசா இவரை சிறந்து ஆய்வாளர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். கலாநிதி மனோகரன் பாட்டி சொன்ன கதைக்கு மதிப்புரை தந்துள்ளார். இது வீரகேசரி சிறுகதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற கதை. எழுச்சியோடு கால் வைத்தவர் என்கிறார். “தமிழுக்கு மலையகம் தந்த முழு ஆற்றல்” என்கிறார். மு. பொ. அவருக்கு நாலவலுக்குப் பரிசு கிடைத்த போது அதனைக் கிடைக்கவிடமால் செய்தார்கள். ஆனால் தெளிவத்தை தன்னாற்றலால் முன்னுக்கு வந்தவர். இப்போது அஸுமத், ஜெயமோகன் இப்படி இன்னும் சிலரது கட்டுரைகள் அடங்கலாக 27 கட்டுரைகள் மலரில் அடக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது நேர்காணலும் இருக்கின்றது. ஜின்னாஹ் ஷெரிபுத்தீன், அல் அஸுமத், குறிஞ்சி நாடன், லுணுகலை ஸ்ரீ இன்னும் சிலரதும் கவிதைகளையும் வெளியிட்டிருக்கிறோம். இடம் பெறாத ஆக்கங்கள் இனிவரும் இதழ்களில் வெளியிடப்படும். இம்மலரை அக மகிழ்ந்து வெளியிடுகிறோம்.

சிறப்பிதழ் வெளியீடு

‘இலக்கியப் புரவலர்’ அல்ஹாஜ் ஹாசிம் உமர் (காப்பாளர் உலகத் தமிழ்ச் சிற்றிதழ் சங்க இலங்கைக் கிளை) சிறப்பு மலரை வெளியிட்டு முதல் பிரதிபைப் பவளவிழா நாயகர் தெளிவத்தை ஜோசப்புக்கு வழங்கினார்.

“ஞானம்” ஞானசேகரன் தம்பதி, பேரா. சோ. சந்திரசேகரன் (கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சார்பில்), புரவலர் ஹாசிம் உமர், அகலாங்கன், சட்டத்தரணி இரா. சடகோபன், அந்தனி ஜீவா ஆகியோர் பவளவிழா நாயகருக்குப் பொன்னாடை போர்த்தி மாலை அணிவித்துக் கௌரவப்படுத்தினர்.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி, அமரர் தென் புலோலியூர் க. சதாசிவம் நினைவுச் சிறுகதைப் போட்டி ஆகியவற்றுக்கான பரிசுகள் வெற்றி பெற்றோருக்கு வழங்கப்பட்டன. பரிசுகளை பேரா. சபா. ஜெயராசாவும், பேரா. சோ. சந்திரசேகரனும் வழங்கினர்.

ஏற்புரை : பவளவிழா நாயகர் தெளிவத்தை ஜோசப்

இங்கு உமாபதிசிவம் இருக்கிறார். எனது வாசகர். தெளிவத்தை பெயரில் தோட்டம். என்னைத் தேடித் தெளிவத்தை முழுதும் அலைந்தவர். சந்திக்க முடியவில்லை. எனது அண்ணாரிடம் கேட்டார். அண்ணன் ஞானப்பிரகாசம் இது இன்னொரு பைத்தியமாக்கும் நினைத்திருப்பார் என நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் அண்ணன் செல்லவில்லை. எனது இருப்பிடத்தைத் தெரிவித்தார். அந்த வாசகர்

தெளிவத்தை ஜோசப் பவளமலரை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் ஞானம் ஆசிரியர் வெளியிட்டு வைக்கிறார். அருகே விழாத தலைவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம், தெளிவத்தை ஜோசப் தம்பதிகள் ஆகியோர் காணப்படுகின்றனர்.

உமாபதிசிவத்தை இங்கே காண்பது எனக்கு ஆனந்தமாக இருக்கிறது. அக் காலத்தில் பதுளையில் இயங்கிய இலக்கிய அமைப்புகள் ஆற்றிய பணிகள் மிகப் பெரியது. பாரசீக ராமசாமி பதுளையில் பெரிய பெயர். தோட்டக் காட்டானுக்கு ‘ஞானம்’ மலர் வெளியிட்டிருக்கிறது. பெரியதொரு பணி. இரத்தினவேலான் மலருக்கு வந்த கட்டுரைகளைப் பார்க்கச் சொன்னார். நான் பார்க்கவில்லை. எழுதுவது எழுத்தாளனின் சுதந்திரம். நான் தலையில் விரும்பவில்லை. பார்க்கவில்லை. அகலாங்கன், கோகிலா மகேந்திரன் ஆகியோர் எழுதுவார்களென எதிர்பார்த்தேன். தெரிந்த விடயங்களாக இருந்தாலும் எழுதுவது கஷ்டந்தான். கோகிலா மகேந்திரனைப் பேசும்படி நான் தான் சொன்னேன். மாட்டைப் பற்றி, குரங்கைப் பற்றி எழுதுகிறார் எனக் குற்றச் சாட்டுகள் எழுந்தன. எனது கதைகளில் ஆளுமை இருக்கிறதென மு. பொ. எழுதுகிறார். உங்களை உருவாக்கியவர் யார்? என மு. தளையசிங்கத்திடம் கேட்ட போது மு. பொ. எனக்கு உந்து சக்தியாக இருந்தான் என்றார். இன்றைய மூன்று ஈழத்து வார இதழ்களும் எனது விழாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கின்றன. சந்தோஷப்படுகிறேன். எனது பிள்ளைகளையும் இங்கே காண்கிறேன். தகழி சிது சங்கரன் பிள்ளையின் மகனொருத்தி பரீட்சை எழுதிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்த போது வினாத்தாள் எப்படி இருக்குதம்மா? எனத் தகழி கேட்டாராம். கடைசிக் கேள்வி மட்டும் கஷ்டமாக இருந்தது. எழுதவில்லை என மகள் சொன்னாளாம். அந்தக் கடைசிக் கேள்வி என்னவென்றால் அந்த ஆண்டில் நாவலுக்கான அகில இந்திய சாஹித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்ற நாவலாசிரியர் யார்? என்பதாகும். அதற்கான சரியான பதில் தகழி சிவசங்கரன்பிள்ளை என்பதாகும். இலக்கிவாதிகளின் நிலை இதுதான். ஜின்னாஹ் ஷெரிபுத்தீன் தலைமையிலும் எனக்கு விழா எடுக்கப்பட்டது. பெரும் மகிழ்ச்சி ஈழத்து இலக்கியம் உலக இலக்கிய அரங்குக்கு வர வேண்டும்.

‘ஞானம்’ ஆசிரியர் நன்றி தெரிவித்தார்.

‘தகவம்’ வசந்தி தயாபரனின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தும் பாடலோடு இச் சிறப்பான நிகழ்வு நிறைவைக் கண்டது.

சிங்களச் சிறுகதை

செல்வி

தமிழாக்கம்: திக்குவல்லை சமரல்

கொழும்பு நோக்கிச் செல்லும் புகைவண்டியின் சத்தத்திற்கு செல்வி திடுக்கிட்டுக் கண்விழித்தான் மற்றைய நாட்களில் இதேநேரத்தில், இச்சத்தம் கேட்டும் கேட்காதது போல் அவன் தூக்கத்தில் லயித்திருப்பான்.

முழு லயன் அறையும் கசிப்பு நாற்றத்தால் நிறைந்து போயிருந்தது. மாட்டுத்தோல் நாற்றமும் அதனோடு கலந்தால் கேட்கத்தான் வேண்டுமா? சின்னதுகள் மூன்றும் அப்பாவை அணைத்தபடி ஆழ்ந்த தூக்கத்தில்...

அழகையா சிரீநிவாசன்... ஆம் செல்வியின் கணவன். நானுஷயா கிரேட் வெஸ்டேர்ன் மலையடிவாரத் தேயிலைத் தோட்டத்தில், புகையிரதப் பாதையருகே அமைந்திருந்த லயத்தில் தான் அவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த ரயில் பாதையினூடாக மேலேயும் கீழேயும் செல்லும் புகைவண்டி போன்று அவர்களது நாளாந்த வாழ்வும் இடை நிற்காமல் நகர்ந்து சென்றது; மாற்றம் எதுவுமின்றி.

லயக்காம்பரா இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டது. ஒரேயொரு கதவு அதனுடாக உள்ளே சென்றால் சமையலறை... அடுத்தது உள்ளறை. அவ்வளவுதான். அறையென்று சொன்னாலும் கூட அதற்குரிய வசதிகள் கொண்டதல்ல. எந்தவித சாமான்களும் இல்லை. குறைந்த பட்சம் ஜன்னல் ஒன்றுகூட இல்லை. கூரைத் தகட்டை வெட்டி, அதில் கண்ணாடித் துண்டொன்றை வைத்து, அதனுடாகத்தான் உள்ளே சற்று வெளிச்சம் பரவுகிறது. அந்தக் கண்ணாடியும் காலத்தின் கோலத்தால் புகைபடிந்து இருண்டு கிடந்தது.

இவ்வாறான லய அறைகள் இரு பக்கமாகவும் இருந்தன. ஒரே சுவரால் அவை வேறுபடுத்தப்பட்டிருந்தன. பின் பக்கமாக அவ்வாறான அறைகள் காணப்பட்டன. இதனால் சகலரோடும் கலந்து பழகும் வாய்ப்பு அவர்களுக்குக் கிட்டியது.

எல்லா லயக்காம்பரா தளத்திற்கும் சாணக்களிப்பு பூசப்பட்டிருந்தது. சாக்குப் படங்கை விரித்துக் கொண்டு இப்படித் தூங்குவதுதான் செல்வி போன்றவர்களுக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பெரிய சுகம். அதற்குமாத்திரம் எந்த இடையூறுமில்லை. இருந்திருந்துவிட்டு பெரும் சத்தமெழுப்பிக் கொண்டு, மேலேயும் கீழேயும் ஓடுகின்ற புகையிரதங்கள் கூட, செல்வியின் தூக்கத்தை அவ்வளவு பாதிப்பதில்லை.

முதுகில் கொழுந்துக் கூடையைச் சுமந்து கொண்டு, மலைச்சாரலில் கொழுந்து கிள்ளிக்கிள்ளி பணிக் குளிரில் விரல்கள் விறைத்து வெடித்து விடுவது போன்ற நாளாந்த வாழ்க்கைக்கு செல்வி போன்றவர்கள் பழகிப் போய் விட்டார்கள்.

ஏனைய ஆண்கள் தோட்டத்தில் பாரமான வேலைகள் செய்தாலும் சிரீநிவாசன் அதற்கு விதிவிலக்கு. முழுநாளும் அடுத்தவர்களின் உடைந்த குடைகள், செருப்பு போன்றவற்றோடு போராடுவான். செல்வி சிரீநிவாசன் பேர்வழிகள் தோட்டப் பக்கமாக இருந்தாலும் கூட 'சக்கிலி' என்ற குறைந்த சாதியைச் சார்ந்தவர்கள்.

கண்விழித்து செல்வி சுவருக்கு முதுகைக் கொடுத்தமர்ந்தான். கதவுப் பக்கமாகக் கால்களை நீட்டியபடி சிரீநிவாசன் நல்ல தூக்கம். புகைபடிந்து கறுப்பாகிப் போன இருண்ட கண்ணாடிக் கூடாகப் புகுந்த நிலவொளியால் முழு அறையும் பிரகாசித்தது. சமையலறையில் அம்மிக்கு மேலுள்ள கும்பிலாம்பின் வெளிச்சத்தைவிட, நிலவொளி எவ்வளவு அழகான தென்றல், சிரீநிவாசனின் கரடுமுடரான பாதங்களை மறைந்திருந்த சேற்றுப் படிவைக் கூட செல்வியால் தெளிவாகப் பார்க்க முடிந்தது. மனதிலே விருப்பற்ற உணர்வுகள் மேலிட்டாலும் கூட 'இது என் பருஷனல்லவா?' என்ற உறவு செல்வியைச் சஞ்சலப்படுத்தியது. மிகுந்த தேவையுடன் சுவரில் ஒட்டியிருந்த முருகப் பெருமானைப் பார்த்தான். முற்றாக இருளில் மூழ்கிப் போயிருந்தது.

இன்னும் பள்ளமிறங்கும் புகைவண்டியின் சத்தத்திற்கு செல்வி காதுகொடுக்க முயன்றபோதும், அந்த ஒலி மெல்ல மெல்ல மறைந்து போய்விட்டது. இப்பொழுது இரவு பதினொன்றென்பதை அந்தவேளையில் விழித்திருப்போருக்குத் தெரியும். இந்தச் சூழலில் வசிப்பவர் வாழ்க்கையும் புகையிரத நேரகுசி போலவே செல்கிறது.

இன்னும் இரண்டொரு மணிநேரத்தில் செல்வியின் தலைவிதி எந்தப் பக்கம் போகுமென்று முடிவு கட்டி விடும். அதுபற்றி ஞாபகம் வரும்போது மூச்சு வாங்க முடியாமல் முழு லயமும் மறுபக்கம் புரண்டது போலிருந்தது அவளுக்கு. முன்பெல்லாம் தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் இரைச்சல், காதுக்குப் பழக்கப்பட்டுப்போயிருந்தது. இன்று அதே இரைச்சல் கடுங்கோபத்தில் தொழிற்சாலை கத்துவதுபோல் அவளுக்குக் கேட்டது.

நானுஷயாப் பக்கம் செல்லும் சாமான் வண்டி மலையடிவாரத்தில் எழுப்பிய கடும் சத்தத்தினால் மீண்டும் திடுக்குற்றாள் செல்வி. வடகொட புகையிரத நிலையத்தில் வண்டிகள் மாறுகின்றன போலும்.

மற்றை நாட்களில் கேட்கும் ஆக்காட்டிகளின் கீச்சொலி... கீழ் நீரோடைத் தண்ணீர்ச் சலசலப்பு..., தெருநாய்களின் குரைப்பு..., அம்மன் கோயில் ஆலமரத்து வெளவால்களின் சடசடப்பு..., அறைக்கு முன்னாலுள்ள கூட்டில் கோழிகளின் சிறகடிப்பு... இப்படி எல்லாமே இல்லாமல் போய் விட்டதாக அவள் உணர்ந்தாள்.

சிங்கள லேம்: உபால லலோர்தன

செல்வி, சிரீ நிவாசன் பக்கமாகப் பார்த்தாள். உண்மையாகவே பார்க்கவில்லை. கண்டாள் என்பதே சரி. பாதி திறந்த வாயினூடாக இன்னும் கசிப்பு வாடை வீசிக் கொண்டிருந்தது. உலகமே மறுபக்கம் புரண்டாலும் அவன் கண்விழிக்கப் போவதில்லையென்பது நிச்சயம். செல்வியின் அப்போதைய நிலைப்பாட்டுக்கு அது நல்ல துணைதான்.

சின்னவளின் நிர்வாண உடலை கம்பளியால் போர்த்திவிட வேண்டுமென்று நினைத்தாலும் கூட, செல்வி அசையக் கூட முடியாதவளுக்கு செயலிழந்து போயிருந்தான்.

‘ஐயோ! கடவுளே... எனக்கென்ன நடந்து விட்டது?’

அவன் சிரிபாலையாவைச் சபித்தான்.

சிரிபாலையாவுக்காக அவள் தன்னை அர்ப்பணித்த துண்டுதான். பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு இனவாதக் குழப்பம் ஏற்படாதிருந்திருந்தால்... செல்வியின் தலைவிதி வேறுவிதமாக மாற வாய்ப்பிருந்தது. அந்த நிகழ்வுக்குப் பின்... இத்தனை வருடம் கழிந்து... சிரிபாலையாவை இன்று பகல்வேளை கொழுந்து நிறுக்கும் மடுவத்தில் கண்டாள் செல்வி.

இந்த எதிர்பாராத சந்திப்பால் அவன் குழம்பிப் போனான். சிரிபாலையாவின் வேண்டுகோள், அவளை நிலைநிறுத்தச் செய்தது. புறந்தள்ளவும் முடியவில்லை. அந்த மேன்முறையீட்டை மீண்டும் நினைவு படுத்தினான்.

“ஓவ்வொரு நாளும் என்னால் இப்பிடி கஷ்டப்பட முடியல... நீ என்னோட வந்துவிடு செல்வி... நீ இப்போ எந்த நிலையிலிருந்தாலும் எனக்குப் பிரச்சினையில்ல... அன்னக்கிப்போல இன்னக்கும் நான் உன்ன நேசிக்கிறன்... காலமே மூணாமணி ரயிலுக்கு நாம போவம்... எங்க வீட்டுக்கு. எனக்கு வேற யாரிருக்காங்க?... சரிதானே செல்வி? நான் ரயில் கேட்டடியில் காத்திருக்கிறன்... சரியாய் பதினொரு மணிக்கு... தலவாக்கலயில் மாறும் சாமான் கோச்சி மலையேறும் போது, அந்தச் சத்தத்திற்கு நீ எழுந்திடுவாய்... நான் நீ வரும் வரையில் வழி பார்த்திருக்கிறன்”

அந்தச் சொற்களைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல் செல்வியின் மனம் கிடந்து துடித்தது.

‘ஐயோ கடவுளே! மூன்று பிள்ளை பெத்த ஒருத்தியோட போவதற்கு சிரிபாலையாவுக்கென்ன பைத்தியமா? ... நான்... நான் மிகவும் குறைந்த சாதித் தமிழ்ச்சி. சிரிபாலையா தென்பகுதி உயர்ந்த குலச் சிங்களவர்.

செல்வியின் மனம் விரைவாக கடந்த காலத்தை நோக்கி ஓடியது.

தோட்டக் கடையில் சாமான் நிறுப்பதற்கே சிரிபாலையா முதன்முதலில் வந்து சேர்ந்தான். செல்வி பெரிய பிள்ளையான திலிருந்து, அவளை சிநேகமாக்கிக் கொள்ளவே முயற்சித்தான்.

தோட்டத்தில் ஏனைய பிள்ளைகளை விட செல்வி அழகானவன். தோலும் அவ்வளவு கறுப்பானதல்ல சிரிக்கும்போது ஒரு கன்னத்தில் விழும் குழியை, சிரிபாலையா மிகுந்த ஆசையோடு பார்ப்பான். பனியில் நனைந்த தேயிலைப் பூவாக செல்வியின் உருவத்தை சிரிபாலா தனது மனதிலே வரைந்தான்.

சிரிபாலையா மட்டுமென்ன? தோட்டத்துப் பொடியன்கள் எல்லோருமே ஆவல் தரும்பு மனதோடுதான் அவளைப் பார்த்துப் பரவசமடைந்தார்கள் என்பதை, வளர்ந்த பெண்கள் உட்பட எல்லோருமே அறிந்து வைத்திருந்தார்கள். அதற்காக செல்வி பெருமைப்படவில்லை. சகலருடனும் வஞ்சகமின்றிச் சிரித்தான்.

“அம்மா இல்லாத அப்பாவின் பெண்” – அடுத்தவர்களின் அனுதாபம் அவள் பக்கம் சேர்ந்தது.

செல்வி பாட்டியின் பாதுகாப்பிலேயே வளர்ந்தான். அதாவது அப்பாவின் அம்மா. செல்வியின் அப்பா ‘சப்பாத்து பெருமாள்’ என்றே அழைக்கப்பட்டார். பெருமாள்கள் பலர் இருந்ததால், தொழிற்பெயர் பட்டப் பெயராய் முன்னே ஓட்டிக் கொண்டது. நாடகமொன்றில் அநுமான் பாத்திரமேற்று நடத்த பெருமாள் ‘குரங்கு பெருமாள்’ என்றும், தபால் கொண்டுவர காலை, மாலையில் செல்லும் பெருமாள் ‘தபால் பெருமாள்’ என்றும் இங்கு அழைக்கப்பட்டனர்.

செல்வியும் சிரிபாலையாவும் நீரோடை அருகேதான் சந்திப்பார்கள். கடைமுதலாளியின் மரக்கறிப் பாத்திகளைக் கவனிக்க சிரிபாலையா வருவான். கல்லின் மீது விழும் நீர்வீழ்ச்சியின் சத்தத்தால் இருவரும் என்ன கதைக்கிறார்கள் என்று யாருக்கும் விளங்காது.

இருவரும் சந்திக்கும்போது அன்போடு நெருங்கிக் கதைக்கும் அளவுக்கு அவர்கள் புண்ணியஞ் செய்திருக்க வில்லை.

செல்வியிடம் அணிந்துகொள்ள சரியான உடைகள் கூட இல்லை. தீபாவளிக்கு அப்பா வாங்கிக் கொடுத்த உடுப்பு மாத்திரந்தான். இதை நன்றாக விளங்கிக் கொண்ட சிரிபாலையா கொண்டு வந்து கொடுக்கும் சேலைத் துண்டு களையேனும் வாங்கிக் கொள்ள செல்வி வெகுவாகப் பயந்தான். மனதிலே ஊற்றெடுக்கும் ஆசைகளை அப்படியே புதைந்துபோக இடமளித்துவிட்டு கந்தைத் துணிகளுடனேயே தனது மனதை சரிப்படுத்திக் கொண்டாள்.

குனிந்து நின்று அவள் பிடவை தோய்க்கும்போது, கீழே பதியும் கழுத்துப் பகுதியை சிரிபாலையா மிகுந்த ஆசையோடு பார்ப்பான். அப்போது அவள் சட்டையை உயர்த்திக் கொள்ள

இயலும்போது சிரிபாலையாவின் மனம் அதிர்ந்துபோகும். அப்படியான நேரத்தில் அவன்மீதே அவனுக்கு வெறுப்பு கலந்த வெட்கம் வந்து விடும்.

இனவாதக் குழப்பம் இந்த இருவரதும் உறவுக்கு குறுக்கே நின்றதென்றால் அதில் தவறில்லை. தோட்டக்கடை இழுத்து மூடப்பட்டதால், சிரிபாலையாவுக்கு ஊர் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். தொடர்ந்து எங்கும் குழப்பம்.. மோசமான சம்பவங்கள்... அதைவிட மோசமான வதந்திகள்... வீடுகள், கடைகள் எரிந்தன... உயிர்கள் கூட... இந்தத் தொடரில் என்ன நடந்ததென்று பரஸ்பரம் இருவருக்குமே தெரியவில்லை.

செல்வியின் மாமா, அதாவது அம்மாவின் தம்பிக்கும் செல்விக்கும், இனவாதக் குழப்பம் நிகழ்ந்து ஓராண்டின்பின் கல்யாணம் நடந்தது. விருப்பமில்லாவிட்டாலும் அந்த முடிவுக்கு அவள் இணங்கவேண்டிய நிலை.

சிரிபாலையா பல இடங்களில் கூலிவேலைக்கு நிகரான வேலைகள் செய்தான். பின்னர் மரக்கறி வியாபாரத்தில் இறங்கினான். இப்பொழுது சிரிபால நல்ல நிலையிலிருக்கிறான். நாவலப்பிட்டியில் காணி வாங்கி பெரிய வீடொன்று கட்டியுள்ளான்.

கைக்கு காசுவந்தபின் எல்லோருமே சிரிபாலையாவின் உறவினர்களாக மாறிவிட்டனர். சிரிபாலையாவுடனிருந்து ஒரு மாமிக்காரியே அவளது சுகதுக்கங்களைப் பார்த்து வருகிறாள். சிரிபாலையாவின் விருப்பத்திற்கேற்ப எதையும் செய்ய இப்பொழுது எந்தத் தடையுமில்லை.

இந்த விடயங்களெல்லாம் செல்விக்கு ஆரோக்கியமான தொரு குழுவை உருவாக்கியிருந்தது. இந்த நரகத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று, அந்த சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல இன்னும் எத்தனை ஆதாமக்கள் கடந்தாலும், எவருக்கும் வாய்க்காத சந்தர்ப்பம் அவளை “வா வா” என்றழைத்தது.

‘ஆனாலும் கடவுளே’

ஹட்டன் பக்கமிருந்துவரும் அந்த அதிகாலை மூன்றுமணிப் புகைவண்டி அவளது கற்பனாலோகத்தைச் சிதைத்தது. இதயம் மிக வேகவேகமாகத் துடிதுடித்தது.

சிரிபாலையாவின் சிகரட் வாசம் எல்லாப் பக்கத்தாலும் அவளை ஆக்கிரமித்தது. மிதித்துத் துவம்சம் செய்யப்பட்ட அவளது யௌவனம் மீண்டும் உடலெங்கும் புகுஜீவனாய்ப்பூக்கத் தொடங்கியது. எம்ஜீயாரும் ஜெயலலிதாவும் சுந்தர கானமிசைத்தபடி வண்ணப் பூங்காவொன்றில், சுற்றிச் சுற்றி நடனமாடுவது அவளது நினைவில் மலர்ந்து மலர்ந்து மறைந்தது.

மிகுந்த உற்சாகத்தோடெழுந்த செல்வி விடைபெறும் எண்ணத்தோடு, அறையெங்கும் ஒருமுறை கண்ணோட்டம் செலுத்தினாள். ஒரேயடியாக சுவரில் எழுந்தருளியிருந்த பத்ரகாளியின் தோற்றம் அவள் கண்ணில் பட்டது. செல்வி திடுக்கிட்டுத்தான் போனாள். முத்துமாரியம்மனின் கருணைமிகுந்த வதனமும் அவள் கண்களுக்குள் வந்தமர்ந்தது.

மீண்டும் புதுஜென்மம் எடுத்தது போன்றதோர் உணர்வு..!

கீழ் நீரோடையில் பாய்ந்தோடும் நீர்ச் சலசலப்பை மறைத்துக்கொண்டு அதிகாலைத் தபால் வண்டியின் கடகடச் சத்தம் வெளிப்பட்டபோது, செல்வியின் காதுகள் வழமையான சூழலில் மீளவும் லயித்தது. காலைப் பொழுதை வரவேற்கும் கோழிகளின் சிறகடிப்புக்கூட அவளுக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது. காளியம்மன் கோயில் ஆலமர வெளவால்களின் சடசடப்பும் ஆக்காட்டிகளின் கீச்சிடலும் அதில் அடங்கியிருந்தன.

செல்விக்கு கடுமையாகக் குளிர்ந்தது. தகரக் கூரையில் சட்சட்டென்று விழும் பனித்துளிகள் அவளது காதுகளில் விழுவதுபோல...

சாக்குக் படங்கில் மீண்டும் கால்களை நீட்டிப் படுத்த செல்வி, சின்னவளை வாரியியுத்து அணைத்துக்கொண்டாள். நாளை காலை பெரட்டுக்குச் செல்ல சற்று ஓய்வுதேவை என்பதனாலோ என்னவோ?

மலையகம் எனும் பதம்
உச்சரிக்கப்படும் போது
கட்புலம் இருண்டு போய்
பலருக்கும்
இருளே ஒரு காட்சிப்படிமமாய்
தோன்றும்!
அந்த இருட்டில் நாசியை
வைக்கும் போது
வியர்வை மணக்கும்
நாக்கை நுழைக்கும் போது
குருதி சுவைக்கும்
செவியைச் செருகினால்
சுவுத்தப்புகள்
அதிரும்.....

ஆனால்
அயிர்த்தத்துக்கு அடுத்து
நின்று சுவை சொட்டும்

மலைவெளியில் எழுத்தாகி வந்த விருட்சம்

தேநீரை சுவைத்த படி
தெளிவத்தையாரின்
எழுத்துக்களை
கண்கள் பருகும் போது
கிடைக்குமே - மலையகம்
ஒரு குறித்த பேரனுபவம்!

அந்த அனுபவ நிழலில்
நின்று அதிர்ச் சொல்வேன்-
மரண ஓலங்களைடியல்லாய்
மீறி மலைத்தேசத்தவரிடம்
மனிதம் அபரிமிதமாக
விளைந்திருப்பதை
மண்தோய்ந்த
எழுத்துக்களால்

-சு. முரளிதரன்

காட்டிய
தெளிவத்தை ஜோசப்
எனும்
மலைவெளியில்
எழுத்தாகி வந்த விருட்சம்
நம் வரலாற்றில்
தொண்டமன்களைடியல்லாய்
மேவி நிமிர்ந்திருக்கும்!

கண்டி சத்தியசாயி கலாலய அதிபர் “நடனகலாவித்தகர்” ஸ்ரீமதி உமா ஸ்ரீதரன் அவர்களுடன் ஓர் உரையாடல்

சந்திப்பு கா. தவபாலன்

யாழ். வடமராட்சியின் வியாபாரி மூலை என்ற கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நடன கலாவித்தகர் ஸ்ரீமதி உமா ஸ்ரீதரன் அவர்கள் கடந்த பதினொரு வருடகாலமாக மலையகத்தின் தலைநகராம் கண்டி மாநகரில் சத்தியசாயி கலாலயம் என்ற பெயரில் நடனப் பள்ளியொன்றை நடத்தி வருகின்றார். மலையகத்தில் பரதநாட்டியக்கலை துரிதமாக வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றமைக்கு திருமதி ஸ்ரீதரனும் முக்கியமான பங்களிப்பை வழங்கி வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது.

அவருடனான நேர்காணலை ஞானம் வாசகர்களுக்குத் தருவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம்

யாழ் குடாநாட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட நீங்கள் கண்டி நகரில் நடனப்பள்ளியொன்றை அமைத்தமைக் கான வின்புலம் என்ன?

அரசு உத்தியோகத்தர் என்ற முறையில் இடமாற்றம் காரணமாகவே நான் கண்டிக்கு வந்தேன். அதன்பின் மலையகத்தில் கலைச்சேவை செய்ய விருப்பம் கொண்டமையால் நடனப்பள்ளியொன்றை உருவாக்கி வகுப்புகளை நடத்தத் தொடங்கினேன். எனக்கு உதவியாக எனது தங்கையே சோதாவும் நடன வகுப்புகளை எடுக்கின்றார்.

வகுப்புகள் நடவெறும் இடம்?

இந்து இளைஞர் மன்றக் கட்டிடம் பேராதனை வீதி, கண்டி.

நீங்கள் ஒரு அரசு உத்தியோகத்தர் என்று கூறினீர்கள். அது பற்றிச் சிறிது கூறுங்கள்

நான் தலவாக்கலை தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் தாவர இனப்பெருக்கப் பிரிவில் பரிசோதனை உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றி வந்தேன். வார இறுதி நாட்களில் ஹட்டன் கிறீஸ்தவ தொழிலாளர் அமைப்பின் ஏற்பாட்டில் தலவாக்கலை நகரில் நடன வகுப்புகளை நடத்தினேன். 1999 ஆம் ஆண்டில் இடமாற்றாலகிக் கண்டிக்கு வந்தேன்.

நீங்கள் நடனம் பயிலத் தொடங்கியதற்கு காரணகர்த்தா யார்?

சிறுவயதில் இருந்தே எனக்கு நடனக்கலையில் மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. எனது பாலர் பருவ நடனங்களை அவதானித்த அம்மாவின் அப்பா தொழிலதிபர் K. K. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எனக்கு பரத நாட்டியம் கற்பிக்க வேண்டும் என்று அம்மாவிடம் கூறி அதற்கான ஒழுங்குகளைச் செய்தார். அப்பாவும் இத்துறையில் என்னை ஊக்குவித்து வந்தார்.

உங்கள் குரு யார்? அவர் எந்த வகையில் உங்களுக்கு சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்கினார்?

எனது குரு திருமதி மங்கையற்கரசி ஆழ்வாப்பிள்ளை ஆவார். இவரிடம் நான் நாலு வயதிலிருந்தே பரதம் கற்கத் தொடங்கினேன். எனக்கு நடனத்தில் ஏற்பட்ட ஆழ்ந்த பிடிப்பிற்கு இவரே காரணகர்த்தா ஆவார். அற்புதமான பெண்மணி. அர்ப்பணிப்பு, ஆக்கத்திறன், கடின உழைப்பு ஆகியவற்றை இவரிடமிருந்தே நான் கற்றுக் கொண்டேன். இவரது மறைவுக்கு பின்னர் இவரது நண்பியான திருமதி சாந்தினி சிவநேசன் அவர்களிடம் நடனம் பயின்றேன். மரபில் இருந்து வழுவாது படைப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும். என்பதில் உறுதியாக இருப்பார். மிகச் சிறந்த நடனமணியும் ஆசிரியையும் ஆவார். மறைந்த மாமேதை திரு. சுப்பையாபிள்ளை அவர்களின் மகளே இவர். இன்றும் கூட இவர் நடனத்துறையில் எனக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றார்.

உங்கள் பெற்றோர் உங்கள் நடனத்துறை வெற்றிகளுக்கு எந்த அளவில் பங்குதாரராக இருக்கின்றனர்?

எனது தந்தை சிவராஜசிங்கம் அவர்கள் காணிப்பதிவுத் திணைக்களத்தில் உத்தியோகம் பார்த்தவர். தாயார் ஆதிமூலம் அவர்கள் குடும்பத் தலைவி. எனது பெற்றோரின் பக்கபலமே இத்துறையில் நான் முன்னேற மிகவும் உதவியாக அமைந்தது. பாடசாலைப் பருவத்தில் தமிழ்த்தினப் போட்டிகளிலும் வெளி அமைப்புகளின் போட்டிகளிலும் எனக்குக் கிடைத்த வெற்றிகளுக்குப் பெற்றோர் தான் காரணகர்த்தாக்கள் ஆவர்.

நீங்கள் அமைத்த நடனங்களுள் வரட்சி, வெள்ளம், புயல், யுத்தம் போன்று வித்தியா சமரான கருப்பொருளை மையமாகக் கொண்டு

ரசிகர்களிடம் வரவேற்பைப் பெற்ற நடன நிகழ்ச்சிகள் பற்றிக் கூறுங்கள்

1. “புலரும் பொழுதினிலே” கவிதைகளால் ஆக்கப்பட்டது. “இன்னாசெய்தாரை ஒறுத்தல் அவர்நாண நன்நயம் செய்துவிடல்” எனும் குறளை மையமாகக் கொண்டே மறப்போம் மன்னிப்போம் எனும் பொருள் கொண்ட நடனம்.

2. அலைகள் :- வெற்றியடைய வேண்டுமெனில் எதிர் நீச்சல் போட வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியது.

3. விடியலை நோக்கி:- போரின் துன்பமும், இடப்பெயர்வினால் மக்களுக்கு ஏற்படும் இடர்களும் பற்றியது.

4. அமைதியும், சமாதானமும் :- சமாதானத்தை வலியுறுத்திய ஆக்கம்.

5. இயற்கை :- இயற்கையின் சமநிலையைப் பேணாது விட்டால் மனித இனத்தின் மீது இயற்கை சினம் கொள்ளும்.

6. நிறங்கள் :- பெண்ணொருத்தியின் வாழ்வில் ஏற்படும் நவரஸ சம்பவங்கள்.

7. குறள் :- திருக்குறளுக்கும் இசையமைத்து அதன் பின் துணையுடன் ஆடப்பட்ட நடனம்.

‘கலாஞ்சலி’ எனும் பெயரில் ஆண்டிறுதி நிகழ்ச்சிகளை நீங்கள் நடாத்துவதாக அறிகிறேன். இதுபற்றி ஞானம்வாசகர் களுக்கு என்ன கூற விருப்புகின்றீர்கள்?

‘கலாஞ்சலி’ எனும் பெயரிலான ஆண்டிறுதி நிகழ்வுகளை ஏறக்குறைய 2 1/2 மணித்தியால நிகழ்வாக நடத்துவோம். கடந்த 23.01.2010 இல் கண்டி இந்துக்கலாசார மண்டபத்தில் இக்கலைநிகழ்வுகளை இந்திய உதவித்தூதுவர் கௌரவ R. K. மிஸ்ரா அவர்களின் தலைமையில் நடத்தினோம். சாஸ்திரீய நடனங்களும் கிராமிய நடனங்களும் வேறு புதிய ஆக்கங்களும் இதில் இடம் பெற்றன. நிகழ்ச்சிகள் ரசிகர்களால் வெகுவாகப் பாராட்டப் பெற்றமை மிகுந்த மனநிறைவைத் தந்தது.

உங்கள் மாணவ மாணவிகளின் திறமை களை வெளிக் கொணரும் விதமாக அவர் களுக்கு வேறென்ன சந்தர்ப்பங்களை ஏற் படுத்திக் கொடுப்பீர்கள்?

கண்டி இந்திய உதவித் தூதராக நிகழ்ச்சிகள், இலங்கை இந்திய கூட்டு அமைப்பான SLICA வின் நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் கலை கலாசார அமைப்புகளின் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றில் பங்குபற்றி எமது மாணவ மாணவிகள் தமது திறமைகளை வெளிக்காட்டியுள்ளனர்.

வகுடாந்த கலை நிகழ்ச்சிகளின் போது மாணவ மாணவிகளின் பெற்றோரின் பங்களிப்பு எவ்வளவு அமைகின்றது?

பெற்றோர் பூரணமாக ஒத்துழைக்கின்றனர். அவர்களின் பக்கபலம், ஒத்துழைப்பு நிதியுதவி இன்றி இப்படியான நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றுவது மிகவும் கடினம்.

உங்கள் மாணவ, மாணவிகளின் உயர்தர வகுப்புகளுக்கு நடனத்தை ஒரு பாடமாகத் தெரிவு செய்தோர் நடனத்துறையில் பட்டம் பெற்றோர் உள்ளாரா?

ஆம், நடன ஆசிரியைகளாகவும் இருக்கின்றனர்.

பரத நாட்டிய அரங்கேற்றம் என்பதன் வரை விலக்கணம்?

மாணவர் நாட்டிய மார்க்கத்தில் அமையும் முக்கிய உருப்புகளை சிறப்புடன் அரங்கேற்றி தனது திறமையை இறைவன், குரு, சபையோர் முன் சமர்ப்பித்தல் தான் அரங்கேற்றம் எனலாம். மாணவர் தனது முறையான தொடர்ந்த பயிற்சிகளின் பின் அரங்கேற்றம் போது அவர் தரம் வெகுவாக உயர்வது கண்கூடு. பயிற்சி முழுமையற்றிருப்பின் அரங்கேற்றத்தினால் பயனேதும் இல்லை. அரங்கேற்றம் திறமை வெளிப்பாட்டின் ஆரம்பம் மட்டுமே ஆகும். அதைத் தொடர்ந்து மாணவர் தமது ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உங்கள் மாணவ மாணவிகளை நடனப் பரீட்சைகளுக்குத் தயார்ப் படுத்துகின்றீர்களா?

ஆம். வட இலங்கை சங்கீதசபைப் பரீட்சை க. பொ. த சாதாரண தர, உயர்தர பரீட்சைகள் ஆகியவற்றுக்கு எனது மாணவ மாணவிகள் தோற்றுக்கின்றனர். சிறந்த பெறுபேறுகளையும் பெறுகின்றனர்.

நடன நிகழ்வொன்றின் வெற்றிக்கு ரசிகர் களின் வரவேற்பு எந்த அளவுக்கு முக்கிய மானது?

கலைஞர்களின் படைப்புக்கள் ரசிகர்களைச் சென்றடைந்து வரவேற்பைப் பெறும் போதுதான் படைப்பு முழுமை பெறுகின்றது. தரமான ரசனையுணர்வு உடையவர்களால் படைப்புக்கள் ரசிக்கப்படுவது முக்கியமானது.

நிகழ்ச்சி சிறப்பாக அமைய என்ன உத்திகளை கையாள் கின்றீர்கள்?

நிகழ்ச்சிகளில் புதிய வகைக் கருப்பொருளை மையமாகக் கொள்ளல் நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபட்டு இருத்தல், நடனக் கலைஞர்களின் வயது, தோற்றம், நடனத்தில் அவர் கற்றுள்ள அளவு போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு நடன நிகழ்ச்சியை அமைத்தல் என்பன நிகழ்ச்சி சிறப்பாக அமைய உதவும்.

ஒரு சில நடன உருப்புகளுக்குத் திரைப் படப் பாடல்களைப் பின்னணியாகக் கொள்வது பற்றி உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

நல்ல கருத்துள்ள தரமான இசையமைப்புடன் கூடிய திரைப்படப் பாடல்களை நடன உருப்புகளுக்குப் பயன்படுத்துவதில் தவறில்லை என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

எமது மாணவ மாணவிகள் இந்தியத் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்று பரதம் பயின்று பட்டம் பெறுவதற்கான வசதி வாய்ப்புக்கள் பற்றி?

ஆம். இந்திய பல்கலைக் கழகங்கள் மற்றும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் பரதம் கற்றுப் பட்டம் அல்லது டிப்ளோமா சான்றிதழ் பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. இந்தியத் தூதரகத்துடன் தொடர்பு கொண்டு இதற்கான வசதி வாய்ப்புக்கள் அதிகரித்துக் கொள்வது நல்லது என்று நான் கருதுகின்றேன்.

பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சியின் வெற்றிக்கு கர்நாடக சங்கீதம் மற்றும் பக்கவாத்தியங் களும் எந்த அளவுக்கு முக்கியமானவை?

நடன நிகழ்ச்சி சிறப்பாக அமைய கர்நாடக சங்கீதமும், பக்க வாத்தியங்களும், ஒலி, ஒளி, மேடை அமைப்பு, ஆடை அலங்காரம் ஆகிய அனைத்துமே முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

உங்கள் கணவர் பிள்ளைகள் பற்றி!

எனது கணவர் விவசாயத் திணைக்களத்தின் பேராதனை தலைமைக் காரியாலயத்தில் உதவிப் பணியாளராகப் (கணக்கு கிளை) பணியாற்றுகின்றார். எனது கலைச் சேவைக்கு இவர் பூரண ஒத்துழைப்பையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகின்றார். இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள், மூத்தமகன் பிரவீனன் கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் தரம் 13இலும், இளைய மகன் சுரேன் தரம் 10இலும் கல்வி பயில்கின்றனர். இருவருமே கர்நாடக சங்கீதத்தில் திறமைசாலிகளாக இருக்கின்றனர். தற்போது மிருதங்கமும் பயிலத் தொடங்கியுள்ளார்கள்.

பரத நாட்டியத் துறையில் நீங்கள் ஆற்றிய சேவைக்காக கௌரவிக்கப்பட்ட சந்தர் பங்கள் எவை?

பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்ச் சங்கத்தாலும், “காமினி பொன்சேகா ஞாபகார்த்த” அமைப்பாலும் விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளேன்.

ஞானம் சஞ்சிகை பற்றி என்ன கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

சத்தியசாயி கலாலயத்தின் ஆண்டிறுதி கலை நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய செய்திகள் ஞானம் சஞ்சிகையின் “சமகால கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்” என்ற பகுதியில் நீண்ட காலமாகவே பிரசுரிக்கப்பட்டு வருகின்றமை தொடர்பில் ஞானம் ஆசிரிய பீடத்தினருக்கு எனது நன்றிகளை முதற்கண் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஞானம் சஞ்சிகையின் தொடர்பாளர் (பேராதனை) மூலம் பிரதிமாதமும் முதலாவது வாரத்தில் ஞானம் எங்கள் கரங்களை வந்தடைகின்றது. நாங்களும், அம்மா, அப்பா, தங்கை ஆகியோரும் இச் சஞ்சிகையினை ஆர்வத்துடன் வாசிப்பது வழக்கம். இதில் வெளிவரும் ஆக்கங்கள் தரம் மிக்கவையாக இருக்கின்றன. இத்தகைய சிறந்த கலை இலக்கிய சஞ்சிகையில் எனது நேர்காணல் பிரசுரிக்கப்படுகின்றமை தொடர்பாக நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

வேலைப் பழுவின் மத்தியிலும் இவ்வளவு நேரம் பொறுமையாக இருந்து இந்த நேர் காணவில் கலந்து கொண்டமைக்காக என் சார்பிலும் ஞானம் சஞ்சிகையின் ஆசிரிய பீடம் சார்பாகவும் நன்றிகூறி விடைபெறு கின்றேன். வணக்கம்

இந்த நேர்காணலை ஒழுங்கு செய்தமை தொடர்பாக உங்களுக்கும், ஞானம் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியர் டாக்டர் ஞானசேகரன் அவர்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைக் கூறி விடை பெறுகின்றேன். வணக்கம்.

(7ம் பக்கத் தொடர்ச்சி...)

சனங்களின் வாய்களில் இருந்து ‘வற்றாப்பளை அம்மன்’ ஒலித்தது.

“எங்கட பூமரங்களெல்லாம் எங்கம்மா” மனங்கள் குலுங்கின. சாமி குலுங்கி அழுதது. நிமிர்ந்து பூசாரியைப் பார்த்தது. இன்னொரு சாமி ஆடிக்கொண்டு வந்தது. அவ்விடத்தில் வந்து நின்றது. நடப்பதைப் பார்த்தது. பூசாரியார் அதற்கு மந்திரித்த தண்ணீரைத் தெளித்துத் திருநீற்றைப் பூ... என ஊதிவிட்டார். அந்தச் சாமி ஒருவித சந்தேகப் பார்வையை வீசி அப்பால் நகர்ந்தது. அது போனதும் கலையோடு தலையைச் சுற்றி ஆவேசமாய் சாமி ஆடியது. சனங்களை நிமிர்ந்து பார்த்தது. தரையில் குழியைக் கிண்டியது. சைகை செய்தது. அந்தக்குழியை கையால் மூடியது.

“மண்ணுக்க..... விதைச்சிப் போட்டாங்க.... புதைஞ்சு போய்க்கிடக்குதுகள்....” சனங்களின் கண்கள் பளித்தன. “எப்பம்மா பூமரங்கள் இனிப் பார்க்கப் போறம்?” சனங்கள் அங்கலாய்ந்தார்கள். சாமி கைகளை விரித்தது. சனங்களையும் பூசாரியையும் சுற்றிப் பார்த்தது. அட்டகாசமாய் சிரித்தது. இரண்டு கைகளையும் விரித்து வண்ணத்துப்பூச்சிகளைக் காட்டி “உங்கள்..... சுத்திப் பறந்து..... திரியுது... பார்...” சொல்லி முடிந்ததும் சாமியாடியவர் சரிந்து கிடந்தார். சிறிதும் பெரிதுமாய் பல்லாயிரக்கணக்கில் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. சனங்கள் விறைத்து நின்றார்கள்.

**‘தமிழும் இஸ்லாமும்’
வாகரை இலக்கிய
வாதி தூவலாமா
துவெசம்?**

“இம் மாதத்தின்
ஓசைகள் மிகமிக முக்கிய
மாக ‘வாகரை வாணன்’
என்ற எழுத்தாளர் கவிஞர்
செவியுற!

காரணம் பேரா. சி.

மௌனகுரு 25.10.2009ல்

‘தினக்குரல்’-ல் எழுதிய “தமிழும் இஸ்லாமும்” என்ற எழுத்துக்
கதைக்கு அன்னாரது எதிரொலி! (ஞானம்-ஏப்-2010).

அந்த வகையில் நான் எழுப்பப்போகும் ஓசைகளைக்
கேட்க முன், அந்த பெயர். இதழின் 22-23ம் பக்கங்களைப் பார்த்து
விடுவது சிறப்பு.

இன்று 2010ல் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் ஓர் இக்கட்டான திருப்பு
முனையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள நிலையில் அவர்களுக்கிடையில்
ஓர் ஒற்றுமைப்பிணைப்பு (முன்னொரு பொழுதும் ஏற்பட்டிராத
படி) இறுக்கமாக ஏற்பட்டால் மட்டுமே அவர்கள் ஒரு விடியலை
நோக்கி எட்டி நடை போட முடியும்.

இப்பொழுது இந்த யதார்த்தம் தமிழ்-முஸ்லீம்
சிறுபான்மைச் சமூகத்தினர் பலராலும் ஏற்பட்டுள்ள நிலையில்
65-75 (சுமார்) அகவைக்குள் நுழைந்து விட்டவரும்
வாகரையிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து தேனகமாம் மட்டுநகரில்
மேற்படி இரு சமூகத்தாரும் ஒரு தூய (கத்தோலிக்க) கிறிஸ்து
சமய சிற்றிதழ் ஆசிரியராக இலக்கிய வாழ்க்கை வாழ்ந்து
கொண்டிருக்கும் வாகரை வாணன் மேற்கண்ட யதார்த்த
நிலையை அவதானிக்கத் தவறின் அதில் அர்த்தமெதுவும்
உண்டா துவேசத்தை தவிர?

மேற்படி 4-ம் பந்தியில் காணப்படும் கருத்துக்கு தாமும்
உடன்பாடு என்றே பேரா மௌனகுரு அந்தத் தலைப்பில் ஒரு
பிரபல நாளேட்டின் (தினக்குரல்) மூலமாகப் சென்றாண்டு
பங்களிப்புச் செய்து தமிழ்-முஸ்லீம் உறவை நெருக்கமாக்கி
யிருந்தார்.

நான் இந்தப் பத்தி எழுதும் பக்கங்களிலே ஒரு நீண்ட
ஓசையை (கட்டுரை) எழுப்ப வசதிப்படாத ஒரு சங்கடத்தில் சில
ஓலியலைகளை மட்டும் எழுப்புகிறேன்.

ஆய்வெழுத்தாளர் தி. வை. (T.V) சதாசிவப்
பண்டாரத்தாரின் பாண்டியர் வரலாறு நூலின் 151-159ஆம்
பக்கங்களை ‘வாகரை வாணன்’ காட்டி டில்லி தளபதி மாலிக்
(நயீப்) கபூர் தென்னகத்தில் ஊடுருவல் செய்து வளங்களைக்
கபளீகரம் செய்துள்ளதை வர்ணித்துள்ளார்.

நடந்தது உண்மையே! ஆனால் டில்லி முஸ்லீம்களுக்கு
முன்பே காளத்தி மலையில் ஆதிக்கம் செலுத்தி வந்த
களப்பிரர்கள் கபளீகரம் செய்து பாண்டியர்களை 6-ஆம்
நூற்றாண்டு இடைக்காலம் வரை வறுமைப்பட
வைத்துள்ளார்கள். வாகரை வாணன் இதையும் ஏற்றுக்
கொண்டுள்ளார். பாராட்டுகிறேன்

எனினும் பாண்டியர்களுக்கு மட்டுமன்றி சோழர்
களுக்கும் கபளீகரம் நடத்திருக்கிறது பல்லவர்களால்!

அந்தப் பெருங் கொள்ளையை பாண்டியர்களுடன்
பகிர்ந்து கொள்ளும் பயங்கர கேவலமும் நடந்து அவர்களும்
ஏற்றுள்ளனர்! இப்படி தமிழன் நிலபுலன்களை தமிழனே
கூறுபோட்டுக் கொண்டது நடந்துள்ளது.

ஏற்கனவே சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்
தென்னகத்தில் குடியேற்றங் கண்டு துணைகளையும்
வரித்திருந்த அறிய (முஸ்லீம்) வணிகர்கள் வர்த்தகத்துடன்
நின்று கொண்டனர். தெரியுமா அவருக்கு?

சுந்தரபாண்டியன் சூறையாடுவதில் சூரன்!

மேலும், பல்லவர்களால் மண்ணாசையும் பொன்னாசையும்
மிகுந்து போன முதலாம் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் (கி.
பி 1251-1268) என்றொரு அரசன் சுற்றுப்புற நாடுகளைச்
சூறையாடுவதில் சூரன்!

பெரும் போர் வீரனான இவனது (மாலிக் போன்று)
ஆதிக்கம் கேரளத்திற்கு பரவியது. அங்கே
மார்த்தாண்டவர்மனை அழித்தான். பின்னர் பேராற்றல்மிக்க
இராசேந்திர சோழனை கழுகாகக் கொத்தினான். தனது
மேலாதிக்கத்தை ஏற்கும்படியும் தனக்குத் திறை செலுத்தும்
படியும் பணித்தான். காஞ்சி புரத்தைக் கபளீகரம் செய்து
இரண்டாம் தலைநகராகப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டான்.
இலங்கையையும் விட்டானில்லை. அப்பாவி சிங்களவர்களை
வென்று கப்பமாக பெருந்தொகை முத்துக்களையும்,
யானைகளையும் பெற்றான், அதன்பின் கர்னாடகத்தின் மீதும்
படையெடுத்துப் பல தளபதிகளின் தலைகளைச் சீவித்
தள்ளினான். ஆயிரக்கணக்கான யானைகளையும்,
குதிரைகளையும் பெருந்தொகைச் செல்வங்களையும்
கொள்ளையடித்தோடு பல பெண்களையும் பாஹுவூக்காகச்
சிறைபிடிக்கவும் செய்தான்.

இத்தனை பாவங்களையும் செய்து விட்டு சிதம்பரம்
சென்று நடராச பெருமானை வழிப்பட்டு விழா எடுக்கவும்
செய்தான்!

13ம் நூற்றாண்டு மத்திவரை-1268ல் மரிக்கும் வரை-
தனது 17 ஆண்டு காலத்தில் போட்ட ஆட்டத்திற்கும்
பாட்டத்திற்கும் மாலிக் எல்லாம் தூசு!

இவ்வாறு பேரரசர்களாக விளங்கிய சோழர்களையும்
சாளுக்கியர்களையும் தனது ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்தி நல்ல
வளங்களைத் தன் வசப்படுத்தி உயர்ந்த பாண்டிய ஆட்சி. 1268-
ல் சடையவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் இறக்க ஆதிக்கமும் கட்டுக்
கோப்பும் வெளியாரினால் அசைந்தது..!

அந்த வெளியாரே டில்லி அலாவுத்தீன் கில்ஜி (1296-
1317) அவனது தளபதி மாலிக் நயீப் (கபூர்)!

இவர்கள் முஸ்லீம்களாக இருந்து தொலைந்ததே வாகரை
வாணனுக்கு வயிற்றுவலி பிதற்றல்-மாலிக் யீது!

‘தமிழனைக் கட்டாயப்படுத்தி இஸ்லாமிய ராக்கினான்’
பண்பாட்டுச் சீரழிவை ஏற்படுத்தினான்’ எனப் புலம்பல்!

முஸ்லீம் ஆக்கிரமிப்புக்கு முன் இருந்து மன்னர்களா
லேயே ஏற்பட்ட எந்தச் சீரழிவும் (முக்கியமாக கர்னாடகப்
பெண்களின் மானபங்கம்) அவருக்கு ஒரு
பொருட்டாகப்படவில்லை!

‘முஸ்லீம் ஊடுருவல்’ என்றதும் பொங்குகிறது!
போடுகிறார் பேராசிரியருக்கு (மௌனகுரு) சாட்டை!

மேலே தரப்பட்ட தகவல்கள் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரியின்
இந்திய வரலாறு நூலில் 4,5,6, 239 ஆம் பக்கங்களில்
காணப்படுவையே.

அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம்
நடத்திய கவிதைப் போட்டியில்
முதற் பரிசுபெற்ற கவிதை

புலம்பெயர்ந்த தமிழர்

சிற்றுண்டுமுட்டூதர் கண்டுஇழிநிலை வாழ்வுகொண்டு
அதருக்குள்ளிருட்டிய பகலாகமின்னாத காலம்போக்கி
பதரெனவிதைத்து பதைத்தவுடலோடு இன்பம்புதைத்து
குதறியவுடலென நொந்துவெந்தணலில் கொதித்தவுடலாகிக் கிடக்கிறோம்.
உதறியவுருவங்கள் உருக்குலைந்து அலைந்தலைந்து
கதறியபசுவென பால்சுமந்தமடியோடு கன்றுகள்தேடி
மதமேறியகயவன் கூட்டம் கால்பணிந்து குனிந்தமுதுகோடு
பதறியமனங்கள்சூடி உறவுகள் தேடியுதிர்ந்து சிதைந்துகிடக்கிறோம்.

யுத்தபயத்தோடுறவுகள் இழந்தோட கலைந்த கனவுகள்சுமந்து
செத்தமேனிகொண்டோடி இதயத்துடிப்புகளெங்கும் கனக்க
பெத்தவயிறுகத்தியமு முந்தானைத்தொங்கல் பிடித்துநானடி
பித்துப்பிடித்தமனநிலை தாங்கியுணுறக்கமின்றித் தவிக்கிறோம்
பத்துப்பேர்முன்னே செல்வந்துவிழந்தோட அரைவாசியுயிர்துடித்து
சுத்தமாயிரண்டதிலானமுற மீதிமூன்றும் மனங்குன்றிவிழ
இத்துப்போன வாழ்வோடு மண்வாசமின்றி வாழிடமிழந்து
குத்துவார்த்தைகள் வாங்கிவரிசையில் கையேந்தி நிற்கிறோம்.

பிழைத்தயிர் பயந்தேங்கி குலங்கோத்திரங்களகன்று
மலைத்தமனதுடு மயிரிழைப்பாமைகள் கடந்து கடல்வழி நீந்தி
உழைத்தவைகொண்டோட காழுகன்யாவும் பறித்துச்சுருட்ட
இளைத்தநூலாகி குரைத்தநாயென வாலாட்டிக்கிடக்கிறோம்.
களைத்தோடின்று கடக்கத்தோணியேற சமைதாங்காதமிழ
பிழைக்காதயிர்கள் நுரைத்தவாயோடு கரையொதுங்க
களைத்தபட்சிக்கூட்டு முட்டைபறித்து காலுக்குள்மிதித்ததுபோல்
சலைத்தவன்மரத்தால் விழியானைகள் வந்து மிதித்துத்துவைத்துக் கிடக்கிறோம்.

உயிர்பிழைக்க தலைநகரேக சந்தேகக்கைதியாகி
மயிரிலுமெண்ணா மனிதனாகிதசாப்தமாக கம்பிக்கைண்டுக்குள்
நாயிலுங்கேடென மதிக்கக்கூடிவந்து கும்மாளமிட
தாயிலும்மேலான எண்ணங்கள்தாங்கி பொறுத்துக்கிடக்கிறோம்
துயிலெனக்கண்மூட பலிகொண்டவயிர்கள் கண்முன்னேக
தீயிலுங்கருகிய கருமேனிசுமந்து வன்கூடெனவாகியே
சேயோடுகுடும்பங்கழன்று துருப்பிடித்த கறளோடறுத்து
தீயானசுட்டவடுவென பூஞ்சணமாகிஉள்ளுக்குள் இறந்துகிடக்கிறோம்.

கிழக்ககன்று குப்பிவிளக்கொளியாதல் கொள்ளமேற்குலகோடு
வழக்காறுகள் குன்றி இலக்கின்றி வாலறுந்தபட்டமென
முழுக்கவிறைத்தமேனிபோல் கனவுக்கும் பஞ்சங்காட்டி
குலங்கோத்திரத்திறன்களற்று சமைகொள்ளாது வீழ்ந்துகிடக்கிறோம்.
அலைக்குமிழுடைந்த நுரைகள் தளைக்காதென்றறியாது
இலக்காரங்குவிய கடலோடுவழியென விழித்தேறக்கப்பலோடு கைதியாகி
மலைத்துப்போன உள்ளத்தோடு நூலிழையெனமெலிந்து
சலிந்துஉணுறக்கமற்ற பேதைகளாகி விசாரணையின்றிக் கிடக்கிறோம்.

முகம்மது கனிபா முகம்மது நளீர்

**விதைப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்ற
எம்.எச் முகம்மட் நளீர் பற்றிய
சுயவிபரம்**

முழுப் பெயர் : முகம்மது கலீபா முகம்மது நளீர்
பிறந்த திகதி : 1966-06-03
தொழில் : ஆசிரியர் (விஞ்ஞானபட பட்டதாரி)
தல் நியமன திகதி : 1990-03-07
சேவைக்காலம் : 20 வருடங்கள்
கலையார்வம் : அதிகம் கிஸ்கை தேசிய
வானொலியில் 100க்கு
மேற்பட்ட கவிதைகள்
ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. பல
வானொலி நாடகங்கள் சிறுகதைகள்
ஒலிபரப்பாகியுள்ளன. கிஸ்கையில்
பல கவிதை, நாடகம், சிறுகதை போட்டிகளில்
பங்குபற்றி பரிசில்கள் பெற்றிருக்கின்றார்
பிள்ளைகள் : ஆண் -01 பெண்-03

6 பேர் கொண்ட குடும்பத்தில் 3ஆவது மகன்

தாரமிழந்து பொருளாதாரமுயர அவதாரமெடுத்துக்கால்பதிக்க
பாரமாகித்தாரத்துறவுகள் வாங்கப்பட்ட படுகடனாகி
கோரமுகங்காட்டி பின்னால சிரித்து பட்டதுன்பங்கொண்டாட
வீரமுழக்கம் பாடியசமூகம் நாடியது பெற்றநிலையற்றுத் தவிக்கிறோம்.
தீரத்தோடுகூடி வெட்டவெளியும் சூடுகக்கும் தகரக்கொட்டிலோடு
தோரணங்கட்டிய வாழ்வெனக்காட்டி தாகந்தீராவியர்வையோடு
பேரம்பேசியநிலையிழந்து ஒற்றுமைப்பற்றின்றிக் கிடப்பதால்
பிரதிநிதிகள் குன்றிப்போக கப்பலுக்குள்ளும் சிறையாகிக்கிடக்கிறோம்.

ஈழத்தமிழ்சோளநாடு கடந்துகொச்சையாகி மொழியுமகன்று
மீளமுடியாநிலைகண்டு நாட்டார்பாடலோடு கூத்துக்கும்மியுங்குன்றி
தாளத்தோடிசைந்த கிராமத்துக்கானத்தைத் தொலைத்து
பாழாகிப்பண்பாடுகள் பரந்தோய்ந்திடக் காண்கிறோம்.
ஆழமறியாவிட்டகாலென அமிழ்ந்து நீரடைத்தபலூனாகி
ஆழப்போயுமமிழா இருநிலைகெட்ட வாழ்வுகள்தாங்கி
கூழ்ந்தமுகில் மழையோடியலோவெனக் காணமுடியகண்கள்
முழுக்கத்திறக்கப் பயந்துகடைக்கண்கள் பார்த்துக்கிடக்கிறோம்.

பனைக்குள்ளிருந்துகள்ளு வராததால் பனைக்குள்ளவையில்லை
சேனைக்குள்பயிருமில்லாது தரிசுநிலைச் சுவாந்தர்களாகி
வீணைக்குள் விளைந்துகிடந்த விரல்களையுமிழந்து
மனைக்குள்ளும் மதிப்பிழந்துமுதியோரில்லம் நிரம்பிக்கிடக்கிறோம்.
துணையோடிசைந்த குடும்பங்குலைந்து திக்கெல்லாந்திகைக்க
அணைகடந்த வெள்ளமெனச் சிதைந்த வாழ்வுகள்மீதமாக
இணையாசமாந்தரச் சந்திசுவையை தூரப்பயணந்தொடர
அணைந்துபோன ஒளியோடுகும்மிருட்டோடு கூடிக்கிடக்கிறோம்.

விடிந்தபொழுதுகள் ஒடிந்தசிறகாக முடங்கிப்போக
கடிவாளமறுத்தகுதிரையின் போக்குப்போலாகி வெருள
தேடியபொழுது மேற்கிலுதிக்க கூடியநிலைவுகள் வேண்டி
கோடியுழைத்தநஞ்சும் உறவுகள்வேண்டி நாடிக்கிடக்கிறோம்
கூடியமாலையோடு கூடிவிட்டகுடும்பம் தளிர்ிட்டபோது
தேடியகல்வியும்கற்றிட பெத்தவைகல்லென வேண்ட
நாடிக்கூவிய தாய்மொழிமறந்து கற்றமொழிதேற
நாடித்துடிப்போடு நொந்தஇதயம் வெந்துகிடக்கிறோம்.

கடலளவுகொண்ட எண்ணங்கள்திடமெனத் திரண்டுவந்து
உடலுயிர்யாவும் படபடத்தேங்க கையளவுதாங்கி
இடறுதவியின்றிப் பட்டபாடுபோக்கதமிழினம் தலைநிரவேண்டி
கடனோடு ஜீவியம் நடாத்தா உடன்பிறப்புகளையர பரந்துகிடக்கிறோம்
விடலைப் பருவமிழந்து நாலுதசாப்தவயதில் அவள்கரம்பற்றி
குடலையாகுமுன்னம் என்சந்ததி சோம்பிப்போகும்போது
கடலையடித்தோயாநிலைபோல் என்னிதயம் மாறித்துடித்துக்கொள்ள
அடர்மனதோடு இறுகியுடல் வெந்தணலாகிக்கிடக்கிறோம்.

புலம்பெயர்நிலையோய்ந்து தமிழினமழி நிலையகன்று
குலங்கோத்திரப் பரம்பல் இல்லாநிலை நாளும் வேண்டி
நலமேயேற்றுத் தமிழ்மொழி மரபுகள் யாவங்கண்ணெனக்காத்து
நிலபுலங்காத்து அந்நியன்குடியேறாவுறுதி கொண்டு
பலமெனங்கயிற்றோடிபுகள் பண்பாடுகள் பார்போற்றப்பெற்று
உலமாந்த சமூகப்பற்றோடு இளையோரிதயம் கனிவோடுவென்று
பாலமெனஇணைத்து நிலைத்தவைவென்றிட வேகமாயுழைத்து
காலங்கடக்கமுன்னம் ஈழத்தமிழர் எதிர்காலம் காத்திடுவோம்.

கலைச்செல்வக் காலம் தற்ப

20. தேடல்களுக்கு ஈடு கொடுக்க.

கதை, கட்டுரை, கவிதைகளுடன், அவற்றை ஆக்கிய எழுத்தாளர்கள் பற்றிய கருக்கமான அறிமுகக் குறிப்புகளையும் தன் ஆரம்ப இதழிலிருந்தே “கலைச் செல்வி” வெளியிடத் தொடங்கிவிட்டது. என்பதை மீண்டும் நினைவூட்டத் தேவையில்லை. எழுத்தாளர்கள் மட்டுமல்லாமல் வாசகர்களுட்பெருந் தொகையினரும் இதை வரவேற்றுப் பாராட்டினார்கள். நேரடியாகத் தெரியாவிட்டாலும், எழுத்தாளர் வாசகர்களிடையே பரஸ்பர மதிப்பும் ஓட்டுறவும் உருவாவதற்கு இது உதவி செய்ததெனலாம். அதே வேளை, எழுத்தாளர்களைப் பற்றி மேலும் பல தகவல்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலை மாணவர், இளைஞர், பெரியோரிடம் இது தூண்டிவிட்டதையும் அவர்கள் “கலைச்செல்வி”க்கு எழுதிய கடிதங்கள் தெரிவித்தன.

ஏற்கெனவே சில புத்திக்கைகள் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த எழுத்தாளர்கள் சம்பந்தமான கட்டுரைகள் பலரின் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தன. கரவைக்கவி கந்தப்பனார் என்ற தலைப்பிலே “ஈழகேசரி”யில் வெளிவந்த கட்டுரைகள் அந்தக் காலத்திற் பாரபர்பாகப் பேசப்பட்ட கட்டுரைகளாகும். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை தொடக்கம் புலவர்மணி பெரிய தம்பிப்பிள்ளை சோ. சிவபாதசுந்தரம், சி. வைத்திலிங்கம், சம்பந்தன், க. சச்சிதானந்தன் உட்பட்ட முப்பத்தைந்திற்கும் மேற்பட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் இலக்கியப் பின்னணியை விளக்கி அவர்களுடைய ஆக்கங்களின் சிறப்புக்களை வெளிக்கொணரும் வகையில் அமைந்த அந்தக் கட்டுரைத் தொடரை எழுதியவரின் சொந்தப் பெயர் என்ன என்பது இறுதிவரை இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்தமை, கட்டுரைகளில் வெளியிடப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பையும் அவை சம்பந்தமான காய்தல் உவத்தலற்ற கருத்துப் பரிமாற்றத்துக்கான வாய்ப்பையும் கொடுத்தது என்பது மிகையன்று. தொடரின் முடிவிலே தன் கருத்துக்களை எழுதிய ஈழகேசரி ஆசிரியர் இராஜ. அரியரத்தினம், கரவைக் கவி கந்தப்பனாரின் இலக்கிய ஆற்றலையும் இலக்கியப் பணிகளையும் எடுத்துக்கூறி அவரும் “ஈழத்துப் பேனா மன்னர்களுள் ஒருவர்தான்” என்பதை உறுதிப்படுத்திய போதுதான், எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ளாமல், தான் விரித்துக்கொண்ட பணியை அடக்கமாகவும் ஆழமாகவும் நிறைவேற்றிய அந்த எழுத்தாளரின் பெயர் கனக செந்திநாதன் என்பது வெளிச்சத்துக்கு வந்தது.

இந்தத் தொடர் நிறைவடைந்த சில மாதங்களின் பின்னர் தமிழ் வளர்க்கும் செல்வர்கள் என்ற புதிய தொடர் “ஈழகேசரி”யில் இடம்பெற்றது. முன்னணியை மூத்த பரம்பரையினருக்குப் பின்னர் எழுத்துத் துறையில் இறங்கிய இரண்டாவது பரம்பரையினருட்குறிப்பிட்ட சிலரின் ஆக்கங்களை மதிப்பீடு செய்யும் வகையில் “இளவரசு” என்பவர் அறிமுக - விமர்சனமாக அதை எழுதினார். வீரகேசரி - யாழ் நிருபராக நீண்ட காலம் பணியாற்றிய எஸ்.

செல்லத்துரை அவர்களே அந்தச் சிறப்பான பணியைச் செய்தவர் எனச் சொல்லப்பட்டது; ஆனால் அது பத்திரிகையிலே வெளியிடப்படையாக அறிவிக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

“அறிமுகப்படுத்துகின்றோம்” என்ற தலைப்பிலே “சுதந்திரன்” வார இதழும் இத்தகைய முயற்சியை மேற்கொண்டது. ஆரம்பத்திலே “கீரன்” என்பவரும், நீண்ட கால இடைவெளியின் பின்னர் “காந்தன்” என்ற சோமகாந்தனும் (ஈழத்துச் சோமு) இதற்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர். கீரன் என்பது செ. கணேசலிங்கம் அவர்களின் புனைபெயர் என்பது உண்மை.

இந்த மாதிரியான விஷயங்களில் எனக்கும் ஈடுபாடு இருந்தது. ஆகவே வாசகர்களின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதிலே எவ்விதமான தயக்கமோ தடுமாற்றமோ இருக்கவில்லை. ஆனால் அதை எவ்வாறு நிறைவேற்றுவது என்பதிற்தான் பல சிக்கல்கள் இருப்பதை உணர்ந்தேன். ஏற்கெனவே இரண்டு பத்திரிகைகளில் இடம் பெற்றவற்றை அதே பாணியில் தொடர்வது பொருத்தமானதாகத் தெரியவில்லை. எழுத்தாளர்களை நேரிற் சென்று சந்தித்து, அவர்களிடமிருந்து பெறும் தகவல்களைக் கோத்துக் கட்டுரைகளாக்கி வெளியிடுவது வாசகர்களைத் திருப்திப் படுத்தும் என்பது நிச்சயம். ஆனால் அதை நடைமுறைப்படுத்துவது இலகுவானதல்ல. இந்த விஷயம் சம்பந்தமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட பட்டியலில் இடம்பெற்ற எழுத்தாளர்கள் இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். பாடசாலைக் கடமைகளும் பத்திரிகைப் பணிகளும் ஒன்றையொன்று பாதிக்கக் கூடாது என்பதற் குறியாக இருந்த எனக்கு சில எழுத்தாளர்களைச் சந்திப்பதற்கு நெடுந்தூரம் பயணங்களை அடிக்கடி மேற் கொள்வது சாத்தியமாகுமெனத் தோன்றவில்லை. ஆகவே எழுத்தாளர்கள் சம்பந்தமான தகவல்களை அவர்களைக் கொண்டே எழுதுவிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்து எழுத்தாளர்களுடன் நேரிலும் ஏனையோருடன் கடிதம் மூலமும் தொடர்பு கொண்டேன். பூரணமான ஒத்துழைப்புக் கிடைத்தது. வலிய வந்த சந்தர்ப்பத்தை “வடிவாகப்” பயன்படுத்தி வளமான வழமையான கைச்சரக்கை - கற்பனையை - கலந்து தம் அனுபவங்களை “அற்புதங்களாக ஆலாபனை பண்ணாமல் தமக்கு நன்கு தெரிந்த - தம்மை நேரடிச் சாட்சியாகக் கொண்டிருந்த பல சம்பவங்களை உண்மைகளை ஒளிவு மறைவின்றி எழுதி அனுப்பினார்கள்.

தம்மை எழுத்த தூண்டியவர்கள், தூண்டிய சூழ்நிலைகள், தம் எழுத்தின் இலட்சியம், தம் முதற் படைப்பு, வெளிவந்த காலம், இடம்பெற்ற பத்திரிகை / சஞ்சிகை, ஏனைய கதைகள், நாவல்கள் பற்றிய விபரங்கள் போன்றவற்றை சோ. சிவபாதசுந்தரம், இலங்கையர்கோன், சம்பந்தன், சி. வைத்தியலிங்கம், கனக. செந்திநாதன் வ. அ. இராசரத்தினம் இளங்கீரன் ஆகியோர் எழுதினார்கள். “எழுத்துலகில் நான்” என்ற தலைப்புக்குப் பொருத்தமாக அவை அமைந்தன.

வாசிப்பதையும் எழுதுவதையும் விமர்சனம் செய்வதையும் நண்பர்களுடன் இலக்கியம் சம்பந்தமாக உரையாடுவதையும் தன் முழு நேரப் பணியாகவும் பொழுதுபோக்காகவும் கொண்டிருந்தவர். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த வல்லிக் கண்ணன் என்ற பிரபல எழுத்தாளர். “கிராம ஊழியன்” என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் அவர் இடம்பெற்ற போது இலங்கை எழுத்தாளர் பலரின் ஆக்கங்களை அந்தச் சஞ்சிகையிலே வெளியிட்டு அந்த எழுத்தாளர்களுக்குப் பரந்துபட்ட வாசகர் வட்டத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். “கிராம ஊழியனில் நான்” என்ற கட்டுரையிலே தன்னுடைய பல எழுத்துத்துறை - பத்திரிகை உலக அனுபவங்களாக சுவையாக எழுதினார். ஈழத்து எழுத்தாள நண்பர்களின் எழுத்தாற்றலைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டார்.

எழுத்தாளன், தானாகவே உருவாகின்றானா அல்லது மற்றையோரால் உருவாக்கப்படுகின்றானா? என்பவை சிந்தனையைத் தூண்டும் கேள்விகள்; திடீரெனச் சுருக்கமாகப் பதிலளிக்க முடியாத கேள்விகள். தான் நினைப்பவற்றை மற்றவர்களுக்குச் சொல்லியே தீர்வேண்டும் என்ற அக்கமுடியாத ஆசை மற்றவர்களுடைய உள்ளத்திற் “படும்படி” அதைச் சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் போன்றவை ஒருவனிடம், ஓரளவாவது இருந்தால், தன் முயற்சியாலும் பபிற்சியாலும், அந்தப் துறையில் நீண்ட கால அனுபவங்களைச் கொண்டுள்ளோரின் வழிகாட்டல் அவர்கள் அளிக்கும் உதவி உற்சாகம் போன்றவற்றாலும் ஒருவன் நல்ல எழுத்தாளனாக உருவாக முடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் “என்னை

உருவாக்கியவர்கள்” என்ற கட்டுரைத் தொடர் அமைந்திருந்தது. டொமினிக் ஜீவா, சொக்கன், தேவன் யாழ்ப்பாணம், இ. நாகராஜன் பதுமைலோலன், அன்புமணி, பவானி, டானியல், உதயணன், மு. தனையசிங்கம் ஆகியோர் தாம் எழுத்தாளர்களாக உருவாவதற்கு உதவியவர்களைப் பற்றி ஒளிவு - மறைவின்றி எழுதினார்கள்.

கவிதைத் துறையைப் பொறுத்தவரை நமது நாடு என்றமே பெருமைப்பட்டதக்க ஒரு நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது. சமுதாயத்துக்குத் தேவையான கருத்துக்களை - சிந்தனையைத் தூண்டும் கருத்துக்களை எளிமையும் இனிமையும் அழகும் நிறைந்த கவிதைகளாக வடித்து இலக்கிய விருந்தளிக்கும் கவிஞர் பலர் இந்நாட்டிலே உள்ளனர். “கலைச் செல்வி”க்கு வந்த தரமான ஆக்கங்களுள் எண்ணிக்கையில் முதலிடம் வகித்தவை கவிதைகளே. ஈழத்தின் மிகச் சிறந்த கவிஞன் யார்? மிகச் சிறந்த கவிதை எது? என்ற கேள்விகளுக்குரிய பதிலைக் கண்டு பிடிப்பது இலகுவானதல்ல; ஏகமனதான பதில் கிடைக்கவும் மாட்டாது. ஒருவர் எழுதிய கவிதைகளுள் அவரைக் கவர்ந்த மிகச் சிறந்த கவிதை எது என்பதைக் குறிப்பிட்ட சில கவிஞர்களிடம் கேட்டாலென்ன என்ற எண்ணம் தோன்றி, மனதில் ஓர் உற்சாகமான எதிர்பார்ப்பை உருவாக்கத் தொடங்கியது, முருகையன் நீலாவணன், தில்லைச்சிவன், அம்பி, திமிலைத்துமிலன் ஆகிய கவிஞர்களுடன் தொடர்பு கொண்டது நல்ல விளைவை ஏற்படுத்தியது. அவர்களுடைய கவிதைகள் மட்டுமல்லாமல் அவை சம்பந்தமான கட்டுரைகளும் இனிமையாக இருந்து “என்னைக் கவர்ந்த என் கவிதை”யை வாசகர்களுக்கு இனிய இலக்கிய விருந்தாக்கின.

இலக்கியம் என்றால் அதற்கு ஓர் இலக்கு - இலட்சியம் இருக்கவேண்டும். ஒரு காலத்தில் இலக்கியம் என்பது கவிதையாகவே - காவியமாகவே இருந்தது. நமது கவிஞர்களின் இலட்சியம் பற்றி நமது வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ளும் வகையில் பரமஹம்ஸதாசன், முருகையன், தான்தோன்றிக் கவிராயர் என்ற சில்லையூர் செல்வராசன், மஹாகவி, நீலாவணன் ஆகியோரின் “எனது இலட்சிய”க் கவிதைகள் “கலைச்செல்வி” முதலாம் ஆண்டு மலரில் இடம் பெற்றதைப் பற்றி முன்னைய கட்டுரையொன்றில் நான் குறிப்பிட்டிருந்தது வாசகர்களுக்கு ஞாபகமிருக்கலாம்.

இமையும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடரில் அவ்வப்போது நான் குறிப்பிட்ட, எஸ். டி. சிவநாயகம், அகிலன், கி. வா. ஜகந்நாதன் போன்றவர்களின் பேட்டிக் கட்டுரைகளும் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி சம்பந்தமாகப் போசிரியர் ந. சஞ்சீவி எழுதிய “எழுத்தினும் பெரிய இதயம்” என்பதும், எழுத்தாளர் சிலர் தம் சக எழுத்தாள நண்பர்களுக்கு எழுதிய “இலக்கியக் கடித”ங்களும் வாசகர்களாகிய உங்களின் தேடல்களைத் திருப்திப் படுத்துமா? எந்த அளவில்? ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியை - சந்தர்ப்பத்தை - இவையனைத்தையும் உள்ளீடாகக்கொண்டு விரைவில் வெளிவரவுள்ள “உள்ளது உள்ளபடி” என்ற தொகுப்பு நூல் உங்களுக்கு வழங்கும் என்பது என் நம்பிக்கை கலந்த எதிர்பார்ப்பு!

இனி, அடுத்த இதழில்

இரா. சிவலிங்கம், இரா. நாகலிங்கம், அன்னலட்சுமி இராசதுரை, க. குணராசா, ஆ. இராஜ கோபால் ஆகிய இந்த எழுத்தாளர்கள், அர்த்தபுஷ்பியுள்ள இந்தப் பெயர்களில் எழுதாமல், ஏன் நினைபெயருக்குள் - எந்தப் புனைபெயருக்குள் மறைந்து நின்று எழுதினார்கள் என்பதைப் புட்டுக்காட்டும் “என் மறைத்தேன் என் பெயரை? என்ற “ஒப்புதல் வாக்கு மூலமும்”

?

-வதிரி. சி. ரவீந்திரன்

**சிவன் வளைந்து
மெலிந்த உருவமாய்
கந்தல் களிசானுடன்
எதையோ பார்க்கிறான்
பழுதடைந்து; பாவிக்கமுடியாத
கைபேசியை சிவன்
தட்டித் தட்டிப் பார்க்கிறான்,
யுத்தத்தில் ‘செல்’ விழுந்த
சின்னங்கள் பெரிதாக தெரிகின்றன.
இவனிடம், சிவதானிப்பு
ஆராய்ச்சியும் உள்ளதென தெரிகிறது
இவனிடம் தென்புகைட்டுவிட்டது.
வளைந்த உடல்
கீகன்விக் குறியாகிறது,
இவனின் முகம்
பொரின் சோகங்களை
வெளிப்படுத்துகிறது.
என்று இவன்
ஒரு சிரித்த முகத்துடன்
காட்சி தருவான்?**

நீட்டு நிலைமை காரணமாக சோபை இழந்து காணப்பட்ட இலக்கிய விழாக்களும், நூல் வெளியீடுகளும் மீண்டும் களைகட்டத் தொடங்கியிருந்தன. இணையத்தளம் ஒன்றில் வெளியாகியிருந்த சிறுகதை ஒன்றில் மூழ்கியிருந்த என்னை மனைவியின் குரல் உலுக்கியது.

“என்னப்பா இருக்குறீங்க. நூல் வெளியீட்டுக்கு போகவேணும் என்டனீங்க... என்ன வெளிக்கிட இல்லையோ?”

“மறந்தே போயிட்டனப்பா. நல்ல காலம் ஞாபகப்படுத்தினீர்” என்றபடி சுவரில் மாட்டியிருந்த கடிதாரத்தைப் பார்த்தேன்.

‘இன்னும் அரை மணித்தியாலம்தான் இருக்கு...’ என்னுள் நினைவுகள் ஓட அவசரமானேன்.

“சரி நான் போயிறுவாரன் சுதா.” என்று புறப்படத் தயாரானபோது சூடான தேனீர்க் கோப்பையை என் முன் நீட்டினார் அவள்.

“இவ்வளவு நேரமும் இருந்துட்டு இப்பதான் இதக்கொண்டு வாரியோ அவசரமாய் ஒரு மிட்டு தேனீரை உறிஞ்சியபடி அவளிடம் கேட்டேன்.

“ஒருத்தருக்கும் தங்களினர் பிழையன் தெரியாது. மற்றையளினர் குறையளைத் தான் தூக்கிவச்சு கதைப்பீனம். முதல் தங்களுக்குள்ள இருக்கிற பிரச்சனையளைத் தீர்க்க வேணும். பிறகு மற்றதுகளைப் பத்தி பேச வெளிக்கிட வேணும்” என்றார் குறும்பாக என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தபடி.

சூடான தேனீர் என் உதட்டை பதம் பார்க்க “இந்தாப்பா நீயே வச்சுக்குடி” என்றபடி எழுந்து நடந்தேன்.

காரை நான் நெருங்கியபோது, சுதா அவசரமாக ஓடிவந்தார்.

“வரேக்கை அந்த புரோக்கரிட்டையும் ஒருக்கா போயிட்டு வாங்களேன்.”

“ம்...ம்” தலையை அசைத்தபடி காரைப் பின்னுக்கு எடுத்து, பிரதான பாதையை நோக்கிச் செலுத்தினேன்.

வெளியில் வெதர் நன்றாக இருந்தது. இந்தமுறை ஸ்னோவும் அல்லவளவாக் கொட்டுறதாய் காணயில்ல. ஸ்னோ கொட்டியிருந்தா மனுசர் இப்பிடி கார் ஓட ஏலுமே’. பெருந்தெருவில் கார் சுகமாக பயணித்தது.

விழா மண்டபத்துக்குள் நான் நுழையவும் கூட்டம் தொடங்கவும் சரியாக இருந்தது. புலம்பெயர் நாட்டில் சதா வேலை வேலையென்று ஓடிக்கொண்டிருக்கிற என் போன்ற இலக்கியப் பசிக்கொண்டவர்களுக்கு இந்த நூல்வெளியீட்டு நிகழ்வுகள் தான் கொஞ்சம் ஆறுதல்.

வரவேற்புரை, தலைமையுரை எனத்தொடர்ந்து எனக்குப் பிடித்த நூலாய்வு வந்த போது மனம் ஒன்றி அதைக் கேட்பதில் கவனத்தைச் செலுத்தினேன்.

அந்தப் பேச்சாளர், வழமைபோல் தன் பேச்சின் இறுதியில் சாதிப் பிரச்சினையைப்பற்றி பேசி முடிக்க, அவரைத்தொடர்ந்து பேச வந்த மற்ற பேச்சாளரும் அந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றியே தொடர்ந்து பேசினார். எனக்கு சகிக்க முடியாமல் இருந்தது.

“இதுக்கெல்லாம் மூலகாரணம் வெள்ளாளரின்ர சாதிப்பார்வைதான். குறைஞ்ச சாதியெண்டு எங்களை ஒதுக்கி வைச்சவையள். கோயிலுக்குள்ள நாங்க போகக்கூடாது. பொதுக் கிணத்தில தண்ணி அள்ளக்கூடாது...” அவர் தன் முகம் சிவக்கப் பேசிக்கொண்டே போனார்.

‘இவங்கள் விசரங்கள். பழைய கதையள இழுத்து வைச்சு கதைச்சுக்கொண்டு இருப்பான்கள். இன்னும் எவ்வளவு காலத்துக்கு உந்தக் கதையளை வச்சு அரைக்கப்போகீனம்?’

மேற்கொண்டு தொடர்ந்து அவ்விழாவில் இருக்க முடியாமல் மெல்ல நடந்து மண்டபத்தை விட்டு வெளியேறினேன்.

‘இங்க இப்ப பிள்ளையன் உந்த சாதியளையா பாக்குதுகள்? என்ன படிச்சிருக்கிறான்? என்ன வேலை செய்யுறான்? தங்களினர் பழக்கவழக்கத்தோட இவன் ஒத்துவருவானா? இதைத்தானே அதுகள் பாக்குதுகள். தங்களுக்கு பிடிச்சதென்றால் கலியாணம். இல்லாட்டில் வேறொன்றோ...’

‘இப்ப அங்க தொண்டை கிழியக் கத்துறவாரினர் மகன் விரும்பி முடிச்ச பெட்டையும் நல்ல சாதிப் பெட்டைதானே...’

பலதையும் நினைத்து அலுத்துக்கொண்ட மனம் இன்று செய்யவேண்டிய இரண்டாவது வேலையைப்பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கியது.

‘புரோக்கர் வீட்டை போக வேணும்.’

ஸ்டியரிங்கை ஒரு கையால் பிடித்துக்கொண்டு காரை மெதுவாகச் செலுத்தியபடியே எட்டி அடுத்த சீட்டில் கிடந்த கவரை எடுத்துப்பிரித்தேன். மகள் குமுதாவின் படத்தோடு ஓட்டியிருந்த லாவண்யாவின் படம் என் மடியில் விழுந்தது.

அண்ணார் குடும்பம் லண்டனில். கனடாவிலயோ, சுவீஸ், பிரான்ஸ், ஜெர்மன் பக்கமோ லாவண்யாவுக்கு ஏத்த மாப்பிள்ளை சந்திச்சா பார்க்கச்சொன்னவர்.

“அண்ணார் லாவண்யாவ பொத்திப் பொத்தி வளர்த்தவர். சரியான கண்டிப்பு. படிப்பும், வீடும் என்று அவளும் வளர்ந்திட்டாள். வேற விசயங்களில் அவளுக்கு ஆர்வம் இருக்கேல்ல. இப்ப அவளுக்கு மாப்பிள்ளை தேடி களைச்சப் போயிட்டார். அவளும் தன்ர படிப்புக்கும், வேலைக்கும் ஏத்தமாதிரி வெளிநாட்டில் படிச்சு, நல்ல வேலையில இருக்கிற மாப்பிள்ளை தான் வேணும் என்று ஒற்றைக்காலி நிக் குறார்’

கவருக்குள் இருவரது சாதகங்களும் இருப்பதை ஒரு கையின் உதவியாலேயே உறுதிசெய்துவிட்டு படங்களை வைத்து மறுபடியும் பக்கத்து சீட்டில் வைத்துக்கொண்டேன்.

எனக்குப் பின்னால் வந்துகொண்டிருந்த கறுப்பனுக்கு ஒரு கையால் காரை மெதுவாக செலுத்தி வரும் எனது செயல் கடுப்பை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இரண்டு, மூன்று தடவைகள் ஹார்னை அழுத்தி ஒலியெழுப்பிப் பார்த்தான். நான் கருமமே கண்ணாக இருந்தேன். அடுத்த லைன் வழியாக எனது காரை முந்திக்கொண்டு வந்து, மீண்டும் என் காருக்கு முன்னால் தன் வாகனத்தை விட்டு மெதுவாக ஓட்டி எனக்கு எரிச்சல் மூட்டி என்னைப் பழிவாங்கினான். தன் கார் கண்ணாடிவழியாக என்னைப் பார்த்து விரலை உயர்த்தி ஏதேதோ பேசினான். நான் மன்னிப்புக்கோரும் முகமாக கையை உயர்த்தி “Sorry” என்றும் அவன் கடுப்பாய் இருந்தான்.

ஏற்கனவே பல தடவைகள் புரோக்கரிடம் இது விடயமாக போய் வந்ததால், அப்பொயின்மன்ட் ஒன்றும் எடுக்கவில்லை. வந்துவிட்டேன். அந்த நேரம் பார்த்து கைத்தொலைபேசி கிணுகிணுத்தது. அடுத்த கணம் தானே ஓய்ந்துபோனது.

அழைப்பு மணியை அழுத்திவிட்டுக் காத்திருந்தேன். சில நிமிடங்களில் கதவு திறந்தது. கதவை அடைத்துக்கொண்டு வெற்றிலை போட்டுச் சிவந்த தன் பற்கள் தெரியச் சிரித்தாள் புரோக்கர் அம்மா.

“என்ன திடீரென்று வந்து நிக்கிறியள்.” என்று குற்றம்சாட்டிய புரோக்கர் அம்மையார், அடுத்தநொடியே, “கொஞ்சம் இருங்கோ. இவையள அனுப்பிப்போட்டுத்தான்...”

“ஓகே... ஓகே... பிரச்சனையில்லை...”

விறாந்தை முழுவதும் சிறுவர்களது விளையாட்டுப் பொருட்கள் ஆங்காங்கே சிதறிக்கிடந்தன. புரோக்கர் அம்மா பகுதிநேர வேலையாக “பேசி சிட்டிங்” செய்வது நானறிந்ததே. மூலையில் கிடந்த மேசைமீது கோப்புக்கள் வரிசையாக அடுக்கப்பட்டு இருந்தன. நெற்றியில் ஏற்றியிருந்த தன் மூக்குக்கண்ணாடியை கண்களில் சரியாக பொருத்திக் கொண்டு கையில் இருந்த சாதகத்தை புரட்டத் தொடங்கினார் புரோக்கர்.

மேசைக்கு முன்னால் போடப்பட்டிருந்த கதிரைகளில் இரண்டிலும் ஆணும் பெண்ணுமாய் இரண்டு தடித்த உருவங்கள். கணவன் மனைவியாய் இருக்கவேண்டும். சில புகைப்படங்களை கையில் வைத்திருந்த அந்தப்பெண் அவற்றை ஒவ்வொன்றாக கணவனுக்குக் காட்டி, அவன் காதுகளுக்குள் ஏதோ கிசுகிசுத்துக்கொண்டிருந்தாள். அவர்கள் பார்வை ஒருமுறை என்மீது படிந்து திரும்பியது.

திரும்பவும் கைத்தொலைபேசி சிணுங்கியது. நிமிர்ந்து பார்த்த புரோக்கரிடம் சைகை காட்டிவிட்டு கைத் தொலைபேசியின் பட்டனை அழுத்தியபடி கதவைத் திறந்துகொண்டு வெளியே வந்தேன். எதிர்முனையில் அண்ணர்தான்.

“இப்ப உங்களைத் தான் நினைச்சுக்கொண்டு இருக்கிறீன். நீங்க எடுக்குறீங்க”

“நீ எங்க நிக்கிறாய்? உன்னோட ஒரு முக்கியமான விசயம் கதைக்க வேணும்” அண்ணரின் குரலில் ஒருவித பதற்றம் தெரிந்தது.

“நான் இங்க புரோக்கரிடம் வந்தனான். லாவண்யாவுக்கு ஒரு இடம் பொருந்தி வந்திருக்கு என்று புரோக்கர் ‘மெசேஜ்’ விட்டிருந்தா. அதுதான் பார்ப்பம் என்று வந்தனான்...”

எதிர்முனையில் நிலவிய அமைதி என்னை சங்கடப்படுத்தியது.

“என்ன அண்ணெ? ஏதோ சொல்ல வேணும் என்டு சொன்னனீங்கள்...? என்ன விசயம்...?”

“அது... அது வந்து...”

“என்ன அண்ணெ...? சொல்லுங்க..?”

“லாவண்யாவுக்கு... லாவண்யாவுக்கு கலியாணம் பேசத் தேவையில்லை. இங்க எல்லாம் சரிவந்துட்டுது...”

தொண்டைக்குள் ஏதோ சிக்கினாற்போல திக்கித்திணறிப் பேசினார் அண்ணர். எனக்குள் ஆயிரம் சிந்தனைகள் ஓடியது.

நேற்றுக்கூட அண்ணரோட கதைச்சனான் தானே. அப்ப ஒன்றும் சொல்லேல்ல. என்ன இப்ப திடுதிப்பென்று...?”

“ஆ... சரிவந்துட்டுதோ...”

“... எதிர் முனையில் மௌனம்.

“ஆரு பெடியன்...? விசாரிச்சனீங்களே...? எப்பிடி சம்மந்தம் சரிவந்துது...?” அடுக்கடுக்காய் கேள்விகளை அடுக்கினேன். சிறிது நேர தயக்கத்தின் பின் அண்ணர் பேசினார்.

“அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது, ஆனா அவளோட வேலை செய்கிற பெடியனாம். லாவண்யா நேற்றுப் பின்னேரம் தாயோட சொல்லியிருக்கிறாள். மனுசி இரவு என்னோட இதைப் பற்றி சொல்லேக்க என்ற தலையில் இடி விழுந்திட்டுது”

எனக்கு பேசுவதற்கு வார்த்தை ஒன்றும் வரவில்லை என்ற தலையிலும் இடிதான். மௌனமாயிருந்தேன். ஏதோ புரிவதுபோல இருந்தது.

“அவளினர் குணம் தான் உனக்குத் தெரியுமே. நானும் எவ்வளவோ கதைச்சப்பார்த்தன். அவள் பிடிவாதக்காரி. எனக்கு என்ன செய்யறதென்டு தெரியேல்ல”

“ம்...”

“ஆரு என்ன என்று விசாரிச்சன். ஊரில யாழ்ப்பாணம் தான் சொந்த இடமாம். கோண்டாவில் பக்கம். அங்காலை... வேறயாக்கள் போல இருக்குது... எனக்கு என்ன செய்யுறதெண்டு தெரியேல்ல. அவள் என்ன சொன்னாலும் கேட்கிறாள் இல்லை. பெடியன் இவளை மாதிரித்தான் அஞ்சு வயதில் லண்டனுக்கு வந்தவனாம். யூனியோர்சிட்டி முடிச்சிட்டு, இவள் வேலை செய்யுற இடத்தில்தான் வேலைசெய்யுறானாம்.” தீர்மானமாக சொல்லிக்கொண்டு போனார் அண்ணர்.

“ஏதோ தமிழ்ப்பெடியன் என்ற விதத்தில் எனக்கு ஆறுதல். அவ்வளவுதான்” என்ற அண்ணர் மீண்டும் மௌனமானார்.

“சரியப்ப...” என்றபடி தொடர்பை துண்டித்துக்கொண்டார். அவற்ற மனம் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். எத்தனையோ விசயங்களை கொட்டித்தீர்க்க அந்தரப்பட்டாலும் ஒன்றும் கதைக்க ஏலாமல் மனதை கல்லாக்கிக்கொண்டு விசயத்தை மட்டும் சொல்லிப்போட்டு போனை கப்பண்ணீட்டார். அண்ணர் இந்த விசயங்களில் லேசில் விட்டுக்கொடுக்காதவர். ஊரில எத்தினை பேரோட பிரச்சனைப்பட்டவர்.

என் இப்ப இருபத்தைஞ்சு, முப்பது வருஷமாகியும் ஊரில ஓடிப்போன கடைசித் தங்கச்சி விஜியோட இவர் இன்னும் கொண்டாட்டம் இல்லையே. போன வருஷம் சிலோனுக்கு போனபோதும், அம்மா எவ்வளவு கெஞ்சியும் அவளைப் பார்க்க மாட்டன் என்று பிடிவாதமா இருந்திட்டார்.

இங்க பிள்ளையன் விரும்பீட்டுதுகள் என்றால் பிறகு நாங்க ஒன்றும் கதைக்க ஏலாது. அதுகள் சாதியென்றால் என்ன என்று கேக்குதுகள். அதுக்கு என்ன பதில் சொல்லுறது...?”

இரண்டு புறாக்கள் என்னை அலட்சியப்படுத்தியபடி அருகில் வந்து நிலத்தில் எதையோ பொறுக்கிக் கொண்டிருந்தன. கையை மெதுவாக உயர்த்த விருட்டென்று எழுந்து பறந்து இரண்டு புறாக்களும் இரண்டு வீடுகளுக்கு அப்பால் நிலத்தில் உலவியபடி மறுபடியும் எதையோ பொறுக்கத் தொடங்கின.

நேரத்தைப் போலவே என் சிந்தனைகளும்

கட்டுக்கடங்காமல் ஓடியது. வெளியில் நன்றாக இருள் கெளவிக் கொண்டு வந்தது. லேசான குளிரை அப்போதுதான் என் உடல் உணரத்தொடங்கியது. வந்த காரியத்தை தொடரமுடியாமையால் வீட்டுக்குத் திரும்ப உத்தேசித்தேன்.

பொக்கற்றுக்குள் கையை நுளைத்தபோதுதான் தெரிந்தது கார்ச்சாவியை உள்ளேயே விட்டுவிட்டு வந்துவிட்டேன். மறுபடியும் கதவைத் திறந்துகொண்டு வீட்டினுள் நுளைந்தேன்.

என் மனம் ஒரு நிலையில் இல்லை. உள்ளே காரசாரமாக பேச்சுக்கள் நடந்துகொண்டிருந்தது. என்னைக் கண்டதும் குரல்கள் சற்று அடங்கின. மெல்லிய குரலில் பேச்சுத்தொடர்ந்தது.

“நான் நாளைக்கு வாரன்” புரோக்கரிடம் சைகை காட்டி விட்டு நான் அமர்ந்த சோபாவில் கார்ச்சாவியைத் தேடினேன். ‘சரி’ யென்று தலையசைத்த புரோக்கரும் அவர்களுடன் பேச்சைத் தொடர்ந்தார். அந்தப் பெண்ணின் குரல் ஓங்கியொலித்தது.

“இஞ்சு பாருங்க, நாங்க மேலோங்கி கரையார், நீங்க எங்கட பிள்ளைக்கு... எங்கட ஆக்களுக்க பாருங்க. இல்லையென்றால், வெள்ளாளர் அல்லது பிரமணச் ஜாதியில என்றாலும் எங்களுக்கு பிரச்சினையில்லை. ஆனால் கரையார் மட்டும் வேண்டாம்”

காலிலே பாதணியை மாட்டிக்கொண்டு நின்ற நான் ஒருகணம் திடுக்குற்று திரும்பிப் பார்த்தேன். என் உதடுகளில் என்னையும் அறியாமல் ஒரு ஏளனப் புன்முறுவல் படர்ந்தது. புரோக்கர் தலையசைத்தபடி அமர்ந்திருந்தார். எனக்கு ஏனோ சற்று முன்னர் நூல் வெளியீட்டில் அந்த எழுத்தாளர் பேசியது ஒருமுறை மனதில் வந்துபோனது.

நிதானமாக படிகளில் இறங்கி நடந்தேன். என் செவிகளில் மனைவி புறப்படும்போது சொன்ன வாசகங்கள் ஞாபகம் வந்தன.

“ஒருத்தருக்கும் தங்களினர் பிழையள் தெரியாது. மற்றவையளினர் குறையளைத் தான் தூக்கிவச்சு கதைப்பீனம். முதல் தங்களுக்குள்ள இருக்கிற பிரச்சனையளைத் தீர்க்க வேணும். பிறகு மற்றதுகளைப் பத்தி பேச வெளிக்கிட வேணும்”.

பவள விழாப் படைப்பாளிக்கோர் பா

மாசறு முகத்தினன் பேசிடக் கிடைத்திலன் பேசிடற் கின்னமும் பிறந்தில ஒருதினம்! திருமொழி காதினில் விழிவிலை யாயினும் பெருமெழுத் தாளனின் படைப்புடன் பேசியுளேன்

நறைதரும் பூவின் நனிதேன் உண்ணும் வரிக்கடை மேலும் நறைமலர் நண்ணும் அங்ஙனம் அவர்தம் ஆக்கங் களின்சுவை! இங்ஙனம் ச்ரிமிறென இரசிகனை இழுத்திடும்!

இருபது வயதில் எழுத்தத் தொடங்கி இற்றை வரையும் எழுதிக் குவித்து எழுபத் தைந்திலும் இலக்கியம் படைக்கும் துரை; தெளி வத்தை ஜோசப் அவர்கள்

எழுத்தும் வாழ்வும் இரண்டறக் கலந்த பழுத்த கலைஞன் படைப்பு, பழியத்தை வாழ்வெனக் கொண்டு வாழ்பவர் எழுத்து ஊழிய மூடே உன்னதம் எய்தினார்.

பட்டை தீட்டப் பட்ட மணிக்கல் பளபள வெனவொளி வீசா திருக்குமோ? இற்றைப் பொழுது எழுத்தின் வாயிலாய் இலங்கிக் கொண்டு இருக்குஞ் சுடரே!

மேலும் இந்நில மிசையில் எழுது கோலும் உயர்ந்து கொள்கையும் உயர்ந்து வாழ்வும் உயர்ந்து வயதும் உயர்ந்து வாழ்க! நூறாண்டு வாழ்க வென்றே உங்கள்

பவள விழாக்கொரு பாதனைப் புனைந்து மகிழா திருக்க மனமிடந் தருமோ?

— கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி—

மீண்டும் துளிர்ந்தெழும் மார்க்சியம்

-ச. முருகானந்தன்

“மார்க்சியம் மரணத்தை தழுவிவிட்டது என்ற பின்னைய முதலாளிய வாதிகளின் ஆரவாரங்களை பின் தள்ளி முந்திக் கொண்டு மார்க்சியம் மறுபடியும் துளிர்ந்து எழுகின்றதாக நோக்குனர்கள் கூறுகின்றார்கள். சோவியத் யூனியனின் உடைவிற்கும், ஐரோப்பிய நாடுகள் சிலவற்றின் பாதை மாற்றங்களுக்கும் காரணம் மார்க்சியம் தோற்றுப்போனமை அல்ல எனவும், சில மார்க்சியவாதிகளின் புரண்பட்ட போக்கும் முதலாளியத்தின் ஊடுருவலுமே என தற்போது சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது. உண்மையிலேயே மார்க்சியம் தோற்றுப்போய் விடவில்லை. மார்க்சியத்தைச் சரியாகக் கடைப்பிடிக்காத மார்க்சியவாதிகளே தோற்றுப்போனார்கள். இன்றும் கூட மார்க்சியத்திற்கு நிகரானாதகவோ அன்றி பதிலீடாகவோ ஒரு கோட்பாடு உருவாகவில்லை என்பதே நிதர்சனமாகும். அதனாலேயே பட்ட மரமாகாமல் மீண்டும் துளிர்க்கிறது.

மார்க்சியம் மனிதனின் இயல்பை, அவனது உழைப்பை கொண்டு விளக்கும் கோட்பாடாகும். மொழியும், சிந்தனைகளையும் தருக்க அறிமுறைகளும் உழைப்பின் பெறுபேறுகளாக மேமெழுந்தன. உழைப்பினால் மனிதர் இயற்கையை மீளமைக்க முடிந்ததுடன், மனிதர் தம்மைத்தாமே மீளமைத்துக் கொண்டனர். இயங்கிய பல் பொருள் முதல்வாத தருக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, உழைப்பை முன்னிலைப்படுத்தி, சுரண்டலை எதிர்த்தெழும் மார்க்சியம், தனிநபர் அதீத உயர்வை நிராகரித்து சமூகமயமான ஒட்டு மொத்த உயர்வை வலியுறுத்தியது. இன், மத, பால்நிலை மற்றும் பொருளாதார வேறுபாடுகளை ஒரு சமூக உருவாக்கத்தை வலியுறுத்திய மார்க்சியம், வாக்கு வேறுபாட்டை நிராகரித்தது. உழைப்பின் பெறுபேறு உழைப்பவனுக்கே உரிமையானது என்ற கூவல் மூலம் முதலாளி தொழிலாளி என்றிருக்கும் சுரண்டல் சமூகத்தை மாற்றி சமத்துவமான ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க முனைந்தது.

உழைப்போரின் உழைப்பைப் பறிக்கும் நிலவுடமை மாற்றும் முதலாளியம் தோற்கடிக்கப்பட்டு சமத்துவ சமுதாயம் உருவாக தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயிகளின் ஒன்றிணைந்த போராட்டத்தை மார்க்சியம் வலியுறுத்தியது. சுரண்டல் நிகழும் கட்டமைப்புகளில் உழைக்கும் மனிதர் தற்போது சாரம்சத்தை இழந்து பிறரில் தங்கியிருந்து வாழும் நிலை உருவாவதுடன் அவர்கள் தமது உற்பத்தியை உரிமை கொண்டாட முடியாத நிலை உள்ளது. இந்த அவலமான நிலையை அந்நியமாதல் என மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டார்.

இந்த அவலநிலை மாற்றப்படுவதற்காக சீன சோவியத் மற்றும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளின் புரட்சி மூலம் பொதுவுடமை ஆட்சி கொண்டு வரப்பட்டது. இம் முறை மூலம் மனித உழைப்பு உன்னதப் படுத்தப்பட்டு சமயங்கீடு நிலை உருவாக்கப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் பொதுவுடமை நாடுகள் வியத்தகு வளர்ச்சியைக் கண்டன. முதலாளிய நாடுகள் இதைக் கண்டு அச்சம் கொள்ளத் தொடங்கின. பொதுவுடமை நாடுகளை வீழ்ச்சியுறச் செய்வதற்காக மார்க்சியத்திற்கு எதிரான போக்குகள் மேலெழுந்தன. பொதுவுடமை நாடுகள் எல்லோரையும் ஏழையாக்குகின்றன என்று கிண்டலும் செய்தனர். மார்க்சியம் ஒடுங்கிய பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும், சமூக வளர்ச்சியை சுறுக்கிடுமி் கருத்தியல் என்றும், சுதந்திரத்திற்கு எதிரான அச்சுறுத்தல் என்றும் மார்க்சிய எதிர்ப்பை பரப்பினர். மார்க்சியத்திற்கு எதிராக இவர்கள் முன்வைத்த அபத்தங்களினாலும், தனிமனித முன்னேற்றங்களினாலும் கவரப்பட்ட மக்கள் மனதில் மார்க்சியம் பற்றிய மறுதலிப்பான கேள்விகள் எழுந்தன.

உண்மையில் மார்க்சிய தருக்க முறைமையின் பொருளாதாரமே அடித்தளமாக அமைவதைச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. தனிமனித இயல்பையும், நாடுகளின் இயல்பையும், ஆராயும் போது பொருளாதாரமே அடித்தளமாக இருப்பதைக் காணலாம். எத்தகைய சூழலிலும், எல்லா வரலாற்றுக் காலங்களிலும் ஆராயப்படக்கூடிய அடித்தளம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்த மார்க்சியத்தின் இயங்கியல் பண்புகளை மூடிமறைக்க முயன்ற பின்னைய முதலாளியம் அதில் வெற்றி கொண்டமைக்கு, தடம் மாறிப்போன மார்க்சிய ஆட்சியாளர்களும் ஒரு காரணமாயினர்.

மன்னராட்சி, சர்வாதிகார ஆட்சி என்பவற்றிற்கு மாற்றீடான மக்களாட்சி என்று முகிழ்ந்த ஜனநாயக ஆட்சி முறை கூட இன்று சர்வாதிகாரிகளை மிஞ்சும் அளவுக்கு மேலாக உருவாகி உள்ளது. அவ்வாறு தான், உழைக்கும் தொழிலாளர்கள், மற்றும் விவசாயிகள் சார்பில் உருவான மார்க்சியத்தை அடியொற்றிய பொதுவுடமை ஆட்சியும் அவர்களது நலன்களை மறந்து ஆட்சி அதிகாரப் போட்டிக்குள் சிக்கியும், முதலாளிய எதிர்ப்பைச் சமாளிக்கும் வண்ணம் ஆயுதப் பெருக்கத்திற்காய் அத்தமாகச் செலவிட்டும் உழைப்போர் நலனை மறந்து செயற்பட ஆரம்பித்தனர். இவர்கள் முதலாளித்துவ எதிர்ப்பில் காட்டிய அக்கறையை, மார்க்சிய இயங்கியல் மூலமான மக்கள் வாழ்வின் உயர்ச்சியில் காட்டத்தவறியமையே கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்ட பின்னடைவுகளுக்கு காரணமாயின எனலாம்.

மார்க்சியத்தின் குவிப்பு இலக்கும், ஆட்சியின் அதிகார வரைவுகளும் முதலாளியத்தை ஒத்ததாக மாறிய போது மக்கள் சலிப்படைந்தனர். மேலும் முதலாளியத்தினை வீழ்த்தி சோசலியத்தை அடைவதற்கு ஒற்றை வழிமுறை தளமே முன்னெடுக்கப்பட்டதால் அடித்தளத்தின் வீச்சுக்குள் அகப்படாத ஏனைய இயக்கங்கள் செயற்பாடுகள் என்பவை புறக்கணிக்கப்பட்டன. அத்துடன் முதலாளிய பெருமுதலை

நாடுகளை எதிர்ப்பதற்காக நேச நாடுகள் ஏன் மன்னராட்சி நாடுகளையும், ஜனநாயக நாடுகளையும் உள்வாங்கிய போது பல சந்தர்ப்பங்களில் பொதுவுடமை வாதிகள் மார்க்சிய கொள்கைகளை காற்றில் பறக்க விட்டனர். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டங்களுக்குக் கூட ஆதாரவாதராமல் ஒடுக்கும் அரசுக்கு ஆயுத உதவியும் இன்னும் பல உதவிகளையும் செய்தனர். எமது தேசிய பிரச்சனையில் ரஷ்யா மற்றும் சீன பொதுவுடமை வல்லரசு நாடுகள், பாதிக்கப்பட்ட அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக அன்றி அரசுக்கு முட்டுக் கொடுப்பதையும், ஆயுத உதவிகள் செய்வதையும் குறிப்பிடலாம். உள்நாட்டிலும் அவ்வாறான அடக்கு முறைகள் தொடர்கின்றதையும் அவதானிக்கலாம்.

வர்க்க ரீதியாக மட்டும் சிந்தித்த மார்க்சியவாதிகள் வர்க்கத்தின் உள்ளமைந்த கூறுகளின் பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அழிக்கவும் தவறிவிட்டனர். இன, மொழி, வேறுபாடுகள், சாதிய வேறுபாடுகள், மக்களின் மத ஈடுபாட்டினை நிராகரித்தபோது எடுத்த எடுப்பில் மனங்களை வெல்லாமல் மதங்களை நிராகரிக்க முயன்றமை என சில பாதகமான நிலையை ஏற்படுத்திய காரணிகளைப் பட்டியலிடலாம். அவ்வாறே ஆண், பெண் சமத்துவத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும், அவ்விடயத்தில் தனிக்கவனம் செலுத்தப்படாமையும் குறிப்பிடலாம்.

இன்று இனத்துவ மற்றும் மொழி நிலைப்பட்ட அடையாளங்கள், பால் நிலை அடையாளம் என்பவற்றை அழித்து, வர்க்க அடையாளம் கட்டமைப்புச் செய்யப் படவேண்டும் என்ற கருத்து உலகளாவிய நிலையில் வலுவிழந்து வருகின்றமையும், மார்க்சிய அறிக்கையின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்டவற்றை முழுமையாக நிறைவேற்றப் பட முடியாமற் போனமை, உலக சந்தையில் உற்பத்திப் பொருட்கள்

போட்டியிட முடியாமற் போனமை என்பனவும் மார்க்சியத்தைத் தழுவிய நாடுகளின் உயர்வினை அசாத்தியமாக்கியது. இதனான தொழிலாளர்களின் விகிபாகமும், வருமானமும் குறைவடைந்தன. உள்நாட்டு உரிமைப் போராட்டங்களை குரூரமாக நசுக்கியமையும் பொதுவுடமை நாடுகள் மீது நம்பிக்கை வரட்சியை ஏற்படுத்தின எனலாம்.

மார்க்சிய இலக்கியங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவை அழகியல் ரசனை தராத பிரசாரங்கள் என்று முதலாளியம் குற்றம் காட்டிய போதிலும் அவ் இலக்கியங்கள் மிக ஒளிமையாவும், சாதாரண மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் வண்ணம் அமைந்ததோடு கல்வியில் சமத்துவம், சாதியத் தகர்ப்பு, பெண்ணியம் என பலவற்றிலும் தடம் பதித்து மக்களை எழுச்சியூட்டியது. எமது நாட்டிலும் இவற்றிற்கு மேலாக தேசிய சிறுபான்மை இன போராட்டத்திலும் காலம் தாழ்த்தியேனும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காக குரல் கொடுத்தது போராளிகளின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னரும் மல்லிகை, தாயகம் போன்ற சஞ்சிகைகள் சிறுபான்மையினர் விடுதலையை வற்புறுத்துவதக உள்ளமை ஆரோக்கியமான விடயமே.

உழைப்பினால் தான் மனிதன் தன்னையும், இயற்கையையும் மீளமைக்க முடியும் என்ற கருத்து மறுபடியும் உரத்து ஒலிக்க ஆரம்பித்துள்ளமை மார்க்சியத் துளிர்ப்பையே காட்டுகிறது. பின்னய முதலாளியத்தின் இயற்கையை மாசுபடுத்தலும், உலகச் சந்தையில் அநாவசியமான பொருட்களின் வரவும் மறுபடியும் முதலாளியத்தின் மீது மக்கள் நம்பிக்கை இழக்கும் நிலையை உருவாக்குகிறது. இதனால் அதற்கு மாற்றிடான மார்க்சியம் மீது மக்களின் பார்வை திரும்புகிறது. அருங்கோடை இலையுதிர் காலத்தில் சருகு கொட்டிய மார்க்சியம் இளவேனிற் காலத்தில் மறுபடியும் துளிர்க்கிறது.

முன்றாவது கையும், விஞியும்

-ந. வினோதரன்

ஆக!
எம்பெருமான் எழுந்தருளுவதற்கு
இருக்கிற விநாடி
சபை மொழியற்ற
வெற்றுக் கடதாசியாகிறது.
'நிறையத் தலைகள் சேர்த்தோம்.' என
பெரும பரிவாரங்கள்
கைகளைக் கோர்த்து வளைத்து
நின்றன.
என்னுடைய மொழி
சுத்த அபத்தமென்று
பின்னரேப் பொழுதொன்றில்
பெரும பரிவாரங்கள்....
பாவம்!

இடம் வலம் தெரியாததுகள்
வலக்கைகைய கறாராக வெட்டி
பெருமான் முன் சாத்தி மகிழ்ந்தனவாம்.
“இடக்கைக்காரனின்
வலக்கை எதற்கு?”
பெருமராசன் சினந்தாராம்.
நிற்க!

இது பெருமான் தந்தகை
ஆட்ட அசைக்க முடியுதில்லை.
அழகாய் இருக்குது.
ஆனால்..
என் இடக்கை எழுத்துக்கள்
தெருக்களில் படிக்கப்படுகின்றன.

பராக்!
பெருமான் சபையேறிவிட்டார்
நண்பர்களே
“ கைகளை கொண்டு வந்தீர்களா?”
தட்டுங்கள்!
ஒற்றைக்கை ஒசையெழவில்லையா!
குண்டியிலும்
சுருங்கிய வாயிறிலும்
இறுக்கி அடியங்கள்
ஓசை வரும்
எம் பெருமான் வாழ்க!
கை தந்த பெருமான் வாழ்க!!

நேர் காணல்

சந்திப்பு : த. ஞானசேகரன்

(15)

தெளிவத்தை ஜோசப்

16.02.2009ல் அகவை எழுபத்தைந்தை நிறைவு செய்து 16.05.2010ல் பவள விழா கொண்டாடிய தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் இலக்கியப் பணிகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக இந்த நேர்காணல் தொடரை ஞானம் வழங்குகின்றது.

தி. ஞா :- நீங்கள் குறிப்பிடும் உமாபதிசிவம் என்னுடைய நண்பரும் கூட! மருத்துவக் கல்லூரியில் ஒன்றாகப் படித்து அதை நண்பர்களாகத் திகழ்ந்தவர்கள் நாங்கள். அவரைப் பற்றி நீங்கள் குறிப்பிட்டது ஆச்சர்யமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கிறது...

தெ. ஜோ :- அப்பொழுதெல்லாம் நான் அடிக்கடி பதுளைக்கோ தெளிவத்தைகோ போவது கிடையாது. திருமணம் முடித்து நான்கு குழந்தைகளுடன் பொறுப்புக்கள் கூடிய ஒரு குடும்பத் தலைவனாகி விட்டிருந்தேன்.

அண்ணன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு டொக்டர் உமாபதிசிவம் பற்றிக் கூறினார். ஒரு முறை தெளிவத்தை வந்து உமாவின் தொந்தரவில் இருந்து தன்னை மீட்கும் படி கேட்டுக் கொண்டார்.

எனக்குச் சிரிப்பாக இருந்தது! அறுபதுகளில் 'தெளிவத்தையை விட்டுப் போய்த் தொலைந்து இந்தத் தொந்தரவுகளில் இருந்து என்னைக் காப்பாற்று' என்று கத்தியவர், இப்போது ஒரு முறை தெளிவத்தைக்கு வந்து டொக்டர் தொந்தரவில் இருந்து தன்னைக் காக்கும் படி கூறுகின்றார்.

இரண்டுமே தொல்லைகள் தான் என்றாலும் பிந்தியது அன்புத் தொல்லை.

எனக்கும் மகிழ்வாகவும் இருந்தது. ஆச்சர்யமாகவும் இருந்தது.

எனக்கும் ஒரு அபிமான வாசகர்கள் என்பதில் மகிழ்வு. அதுவும் யாழ்ப்பாணத்து டொக்டர் என்பதில் ஆச்சர்யம்.

விரைவில் வருகின்றேன் என்று அண்ணனிடம் கூறியதைப் போலவே ஒரு சனி, ஞாயிறு முடித்து வெள்ளியும் திங்களும் லீவு போட்டு வியாழன் இரவு கோச்சேறினேன்.

நான் வருகின்ற செய்தி டொக்டருக்குக் கிடைத்திருக்கும்.

அவருக்காக நானும் எனக்காக அவரும்.... என்ன ஒரு அபூர்வமான சந்திப்பு அது.

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் பெரும்பாலான படைப்புகளை நான் படித்துள்ளேன். என்னுடைய அபிமானத்துக்குரிய எழுத்தாளர் அவர். அவருடைய வாசகன் நான். இந்த மண்ணில் அவரைச் சந்திப்பதை அவருடன் உரையாடுவதை ஒரு பெருமையாகக் கருதுகின்றேன் என்றெல்லாம் அவர் கூறியதாக அண்ணன் எனக்கும் கூறி இருந்தார்.

முகமே தெரியாத அந்த அபிமான வாசகராகிய டொக்டரைத் தேடிக் கொண்டு கொழும்பிலிருந்து செல்கின்றேன் நான்.

இலக்கிய டொக்டர்கள் சிலர் பற்றி நான் அறிந்தவன் தான்! ஈழத்து இலக்கியத்தில் மலையக இலக்கியத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்தவர்கள் அவர்கள். டொக்டர் நத்தி; நீங்கள் (தி. ஞானசேகரன்) புலோலியூர். க. சதாசிவம் போன்றோர். டொக்டர் எம். கே. முருகானந்தம், ச. முருகானந்தன் போன்றோர் பிறகு தெரிய வந்தவர்கள்.

ஆனாலும் நான் சந்திக்கச் செல்லும் இந்த டொக்டர் தெளிவத்தையின் வைத்திய அதிகாரி ஒரு புதுமையான இலக்கிய டொக்டர் தான்.

கொழும்பு கோடையில் இருந்து இரவு எட்டேகாலுக்கு பதுளை நோக்கி புறப்படும் ராக்கோச்சி பலபலவென்று விடிவும் அதிகாலை ஐந்துக்கும் ஐந்தரைக்கும் இடையில் பண்டாரவளையை அடைந்துவிடும். ஆட்களை இறக்கி விட்ட வேகத்துடனேயே பின்னுக் கிழுத்து லைன் மாற்றிப்போட்டு விட்டு டிரைவர் இறங்கிப்போய் விடுவார். இனி கோச்சி எட்டுக்குத்தான் அசையும்.

பண்டாரவளைக்கும் பதுளைக்கும் இடையே தண்டவாளத் துண்டில் மணி அடிக்கும் குட்டி குட்டி ஸ்டேசன் மூன்றிருக்கிறது. தெமோதர: எல்லை: ஹாலிஎல்லை: என்னும் மூன்று பதுளைக்கு ஒரு அரைமணி நேர ஓட்டம் தான். ஆனால் ஐந்துக்கு பண்டாரவளையை அடையும் இந்த இரவு ரயில் எட்டரைக்குத்தான் பதுளையை அடையும்.

ஆகவே குடும்பமாகவும் மூட்டை முடிச்சுக்களுடனும் பயணம் செய்பவர்களைத் தவிர்ந்த என்போன்ற பையும் கையுமான தனிமனிதப் பயணிகள் மூன்று மணிநேரம் உட்கார்ந்திருப்பதில்லை. பதுளைக்கே டிக்கட் எடுத்திருந்தாலும் கையும் பையுமாக இறங்கி பண்டாரவளை ஸ்டேசனை விட்டு வெளியேறி குறுக்குப் பாதையில் இறங்கினால் பஸ் நிலையம். பதுளை, பதுளை என்று திறந்த கதவும் காலி ஆசனங்களுமாக காத்து நிற்கும் பஸ்வரிசை ஒன்றில் ஏறி உட்கார்ந்தால் சில்லென்று முகத்திலேடிக்கும் தென்றலுடன் ஆறுக் கெல்லாம் பதுளை. ஏழு ஏழரைக்கு தெளிவத்தை.

தனியாகப் பயணிக்கும் போதெல்லாம் நானும் அப்படித்தான்.

தெளிவத்தைப் பாலம் தாண்டி 'தம்' பிடித்து அனர்த்திக் கொண்டு கங்காணியம் தாண்டி கருப்பந்தைலக் காட்டினாடாக மேலேறி பஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் போது குசுனி ஜன்னலூடாகத் தலையை நீட்டி அண்ணிபார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். அண்ணன் ஆபிஸ் போக உடுத்திக் கொண்டிருப்பார்.

'டார்லிங் மொத பஸ் வருது... வீட்டுக்குமேலே பஸ் நின்று ஜோசப் வந்திற்சி... இல்லேன்னா அடுத்தது தான்..... பதினொன்று தான்... பெல்லடிக்கிற சத்தம் கேக்குது.... வந்திற்சி... போலிருக்கு மேலே போங்கனோன்...'

சரி சரி தொண தொணக் காம கெடங்க.... இவ்வளவு தூரம் வந்தவனுக்கு இந்தப்படி ஏறங்கி வரத் தெரியாதா.... நேரமாச்சேன்னு நாளை தடுமாறிக்கிட்டு இருக்கேன்....? என்பார் அண்ணன்.

பஸ்ஸுக்குள் இருக்கும் எனக்கு இந்த அண்ணி-அண்ணன் சம்பாஷனை எப்படித் தெரியும் என்று கேட்கின்றீர்களா... தேச வழமை, நாட்டு வழமை என்பது போல் இது தான் வீட்டு வழமை... எனக்குத் தெரியாததா!

நான் படி இறங்கும் போது அண்ணன் படி ஏறுகின்றார். ஆபீசை நோக்கி. என்னைத் தாண்டும் போது 'அப்பாடா வந்து சேர்ந்திட்டியே... போய் கொஞ்சம் ரெஸ்ட் எடு...' என்றவாறு குடுகுடுவெனப் படி ஏறுகின்றார்.

ஆறரை ஏழுகொல்லாம் ஆபீசில் இருக்க வேண்டியவர் ஏழரை பிந்தியும் வீட்டில் இருக்கின்றார் என்றால் எனது வருகைக்காகத்தான். ஆனாலும் காட்டிக் கொள்ளமாட்டார்.

'அப்பாடா வந்து சேர்ந்துட்டியே' என்ற வரிகளில் வைத்திய அதிகாரி சிவம் கொடுத்த வதை வெளியேறி நின்றது.

ஆபீஸ் போனதும் ஆஸ்பத்திரிக்கடித்து நான் வந்துள்ளதைக் கூறிவிடுவார்.

'தேநீரைக் குடித்துவிட்டு குளித்துவிட்டு கொஞ்சம் படுத்தெழும்புங்கள். டொக்டர் உமாபதிசிவம் வந்து விட்டால் உங்களுக்குக் களைப்பாற முடியாது?' என்றார் அண்ணி.

'ரெஸ்ட் எடு' என்று அண்ணன் கூறியதற்கும் அதே அர்த்தம் தான்.

உமாபதிசிவம் அவர்கள் வந்தால்தான் என் ராப்பயணக் களைப்பே தீரும் என்பது இவர்களுக்கெங்கே புரியப் போகின்றது.

குளிர குளிரக் உடல் கழுவி சுடச்சுடச் தேனீர் உறிஞ்சிக் கொண்டிருக்கையில் மேலே மோட்டார்பைக் சத்தம் கேட்கிறது.

'வந்துட்டார் வந்துட்டார்... இந்த மனுசனுக்குச் சொன்னேன் போனதும் சொல்லாதீங்கன்னு..' என்று புலம்பியப் படி அண்ணி வெளியே நடக்கையில் 'எந்த மனுசனுக்கு' என்றேன். 'ஓங்க அண்ணனுக்குத்தான்?' என்ற படி வெளியே ஓடி 'குட் மோர்னிங் டொக்டர் கம், கம்... யுவர் பிரண்ட் ஜஸ்ட்கம்...' என்றபடி முன் ஹாலில் உட்கார வைத்து விட்டு உள்ளே வந்து தேனீர் கோப்பையை வாங்கிக் கொண்டு இனி ரெஸ்ட் எடுத்த மாதிரி தான் என்று குசுனிக்குள் நுழைந்தார்கள்.

ஷர்ட்டை மாட்டிக் கொண்டு நான் முன் ஹாலுக்கு வந்தேன்.

திரை விலகியதுமே எழுந்து நின்று கொண்டார்.

வணக்கம் கூறியடி ஒருவிநாடி அப்படியே நின்றோம்.

கண்கள் பேசிக் கொண்ட போது உடலளந்தோம். உருவளந்தோம்.

என்னைவிட உயரம் என்றாலும் அண்ணார்ந்து பார்க்கும் உயரம் அல்ல. அளவான உயரத்துக்கேற்ற உடல். அழகான

சாந்தமான முகம். அழகினால் சாந்தமா அல்லது அந்தச் சாந்தத்தால் வந்த அழகா என்று ஆராய்ந்தேன். ஒரு சின்ன ஜெமினி போல் இருந்தார்.

கைகுலுக்கிக் கொண்டோம். மனங்கள் பேசத் தொடங்கிய போது மௌனமானோம்.

சினிமா என்றால் இசை எல்லாம் போட்டு நம்மை கைகுலுக்க வைத்திருப்பார்கள். என்று சிரித்தப்படி அமர்ந்தேன்.

பிறகு பேசத் தொடங்கினோம். அவர் தெளிவத்தைக்கு வந்த கதை பற்றிக் கேட்டேன்.

என்னை மாஸ்டராக்கிக் கொண்ட அந்தப் பயங்கரத்துரை இப்போது இல்லை.

இப்போது இருப்பவர் முன்பு முகாமையாளராக இருந்த தோட்டத்தில் சிவமும் டொக்டராக இருந்தவாரும். இங்கு தெளிவத்தையில் ஆஸ்பத்திரிக்குப் பெறுப்பான பதவிக்ளை வெற்றிடம் வந்தபோது 'நீ தான் சரி' என்று நிர்ப்பந்தித்து எடுத்துக் கொண்டாராம் தெளிவத்தையின் பெரியதுரை.

பெரியதுரையே தலையிடாவிட்டால் என்ன ஆகி இருக்கும். இன்னொரு சரிசேனவையோ, குணசேகரவையோ கொண்டு வந்து ஆஸ்பத்திரி தலைமைப் பொறுப்பின் பாரம்பரியத்தைக் காத்திருப்பார் பெரிய கிளார்க்.

இந்த உமாபதிசிவம் வந்து அதை உடைத்திருக்கின்றார். இதுதான் தெளிவத்தை என்பது இங்கு வரும் வரை

அவருக்கே தெரிந்திருக்குமோ தெரியவில்லை.

ஆங்கிலத்தில் TELBEDDE 'தெல்பெத்த' என்பார்கள். வெள்ளைக்காரர்கள் டெல்பெடி என்பார்கள்.

சில தோட்டங்களின் பெயர்கள் அப்படித்தான். ஆங்கிலத்தில் 'QUEENS TOWN' என்பார்கள் தமிழில் 'அதிகாரவத்தை' தான். YELVERTON-ஆறுகாமம். SERENDIB-கொங்காதன்னை இப்படி நிறைய உண்டு TELBEDDE யும் அப்படித்தான்.

'நான் டியூட்டியில் இருக்கின்றேன். கெந்த கொல்லை, மொரக்கொல்லை விசிட் இன்று காலை.

நீங்களும் களைத்துப்போயிருக்கின்றீர்கள். தூங்கி எழும்புங்கள் லஞ்சுக்குப் பிறகு வருகின்றேன். உடுத்திருங்கள் மோட்டார் பைக்கில் வெளியே போய் விடுவோம் என்று எழுந்தார்.

'அண்ணீ... ' என்றோன். 'கம்மிங் வித் டீ...' என்ற படி டிரேயுடன் வந்தார் அண்ணி.

'நீங்களும் லஞ்சுக்கு வாருங்களேன் டொக்டர்? என்றார் அண்ணி.

'லஞ்சாம்மா முக்கியம்' என்றவாறு கிளம்பினார்.

களைப்பாறத் தூங்கி எழுந்து பகல் சாப்பாடு முடித்து நான் உடுத்தித் தயாராகும் முன்பே அவர் மோட்டார் சைக்கிளுடன் வந்து நின்றார்.

நாம் எங்கே போகின்றோம் தெரியுமா! என்றார்.... தெரியாது... நீங்கள் சொல்லவில்லை என்றோன்.

'நாம் எங்கும் போகப் போவதில்லை.' என்று தொடங்கியவர் 'இந்தத் தெளிவத்தை மண் உங்களால் பெயர் பெற்றது பெருமை கொண்டது ஆகவே இந்தத் தெளிவத்தை முழுதும் உங்களைக் கூட்டிச் செல்லப் போகின்றேன் என்றார்.

மோட்டார் பைக்கில் என்னையும் ஏற்றிக் கொண்டு தேயிலைகளுக்குள்ளாக ஓடும் பாதைகளில் அவருடன் செய்த சைக்கிள் சவாரி ஒரு சுகமான அனுபவம்.

நான் ஆசிரியத்துவம் செய்த அந்த கெந்த கொல்லை; மொரக்கொல்லை டிவிசன்கள்; மலங்காமி, தெளிவத்தை ஆகிய

மற்ற இரு டிவிசன்கள், தேயிலைகளுக்குள் பதுங்கி பதுங்கியோடும் அந்த தார்ப்பாதைகள்...

நினைவுகளின் மீட்சி எத்தனை அற்புதமானவை. இந்த மனிதருக்கு நான் எப்படி நன்றி கூறுவேன்.

மறு நாள் சனிக்கிழமை. காலையிலேயே ஒரு பத்து மணிபோல் வந்தார். இன்று தெளிவத்தையின் எல்லைகளுக்கு வெளியே என்றார்.

தோட்டத்துப் பெரிய டாக்டர் என்றால் ஊருக்கு ராஜா மாதிரி. அவருக்கென்று சில எடுப்புக்கள் இருக்கும் தோரணைகள் இருக்கும்.

பிந்திய ஜம்பதுகளில் நான் வாத்தியான போது இருந்த பெரிய டாக்டர் மிஸ்டர் பெர்ணாண்டோவிலிருந்து எல்லாப் பெரியவர்களிடமும் அந்த எடுப்பை தோரணையைக் கண்டவன் நான். அனுபவித்தவன் நான்.

ஒரு சாமான்யனான என்னிடம் இந்த பெரிய டாக்டர் எடுப்புக்கள் தோரணைகள் ஏதுமின்றி ஒரு குழந்தையைப் போன்ற குதூகலத்துடன் நெருங்கும் இந்த மனிதரின் மனது எத்தனை மகத்தானது.

குழந்தைகளை என்னிடம் வரவிடுங்கள். எனது சாமராஜ்யம் அவர்களுக்கானது. அவர்களைப் போன்றவர்களுக்கானது என்கின்றார் இயேசு.

பைக்கில் ஏறி அமர்ந்து கொண்டேன். 'கெட்டியாகப் பிடித்தக் கொள்ளுங்கள் வேகமாகவும் ஓட்டுவேன்..' என்னும் எச்சரிக்கை அறிவுறுத்தலுடன் பைக் கிளம்பியது.

தெளிவத்தையின் எல்லை தாண்டி, இரண்டாம் கட்டை பாரதி கல்லூரிதாண்டி பதுளை நோக்கி ஓடுகிறேன்.

பின் சட்டை படபட வென்று ஒலியுடன் பிலுன் மாதிரி உப்பி உப்பி வடிகிறது. தன்னுடைய சைக்கிளோட்டும் திறமையை பறைசாற்றுவது போலவும் பட்டது.

பதுளையை எனக்குச் சுற்றிக்காட்டுவது போல் வட்டமடித்து உள்நுழைந்து பிறகு வெளியேறி பறக்கிறது பைக்.

ஹாலி எல்லை, தாண்டி கட்டவளை வருகிறது. கட்டவளைச் சந்தியில் இடதுபுறம் தாண்டி ஊவாகட்டவளை. அதையும் ஒரு வட்டமடித்து வெளியே வந்து சார்ணியா நோக்கி ஓடுகிறது பைக்.

ஓட்டத்தினூடாகவும் நிறைய இடங்களில் நின்று ஓர்க்கல்கள், பாலங்கள் என்று அமர்ந்து இயற்கையை ரசித்துச் சந்தோசித்து...

சார்ணியா தமிழ்மகா வித்தியாலயத்திடம் பைக் நிற்கிறது. சனிக்கிழமானதால் பாடசாலை ஈயோடிக்கிடக்கிறது.

முன்பு பெண்டிக்குட் பாலன் அவர்கள் பணியாற்றிய பாடசாலை. இப்போது பாரதி கல்லூரியின் முன்னைநாள் ஆசிரியர் தேவராஜ் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் வித்தியாலயம்.

யாரையுமே காணவில்லை. அது எங்களுக்கு ஏமாற்றமாகவும் இருக்கவில்லை. ஏனெனில் யாரையும் எதிர் பார்த்து நாங்கள் வரவில்லை.

இப்படித்தான் ஒரு தடவை மாணுடத்தின் தமிழ்க் கூடலுக்காக 2002 என எண்ணுகின்றேன். யாழ் சென்றிருந்த போது ஏறுங்கள் காரில் என்று என்னையும் சில எழுத்தாள நண்பர்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றிக் காட்டினார் செங்கை ஆழியான் அவர்கள்.

பருத்தித்துறையில் டொக்டர் முருகானந்தன் அவர்களை முதல் முறையாகக் கண்டு பேசி மகிழ்ந்து பருத்தித்துறை வடை கடித்துச் சுவைத்து ஏறுங்கள் காரில் என்று கூட்டிவந்தார்.

சார்ணியாப் பாடசாலையை சுற்றிப்பார்த்து, வாங்குகளில் அமர்ந்தெழுந்து திரும்பி வந்தோம்.

தெளிவத்தை ஆஸ்பத்திரியில் அரை நாள் கழிந்தது.

அதே ஆஸ்பத்திரி மணம்! சுற்றிலும் உயர்ந்து நிற்கும் சீராக வெட்டப்பட்ட அடர்த்தியான சப்பாத்துச் செடிவேலி.

தோட்டக்காரரின் கத்திரிக்குத்தப்பிய செடிகளின் குருதி நிறப்பூக்கள் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தப்படி...

அதே ஆஸ்பத்திரி என்றாலும் நிறைய முன்னேற்றகரமான மாற்றங்கள் தெரிந்தன.

பிரசவவார்டின் தரைகளுக்கு மார்பல் டைல்கள்... தங்கி சிகிச்சை பெறும் நோயாளிகளுக்கு கூடுதல் அறைகள்.

ஒரு தோட்டத்துக்குள் இப்படி ஒரு ஆஸ்பத்திரியா என்று வியக்க வைக்கும் செயற்பாடுகள்.

டொக்டர் உமாபதிசிவம் அவர்களுடன் கழிந்த அந்த மூன்று நாட்களும் மூன்று யுகங்களாக மனதில் நிற்கின்றன.

ஏறத்தாழ எழுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் எனது பேனா மூடிக்கொண்டது. எழுத்துலகில் இருந்து நான் காணாமல் போய் விட்டிருந்தேன்.

ஒரு பதினைந்து ஆண்டுகளின் பின் பிந்திய எண்பதுகளில், நான் மீண்டும் கதை எழுத ஆரம்பித்து எழுதிய முதல் கதை ஒரு புதிய உயிர்.

அமரர் கே. கணேஷ், பி. பி. தேவராஜ் ஆகியோரின் கோரிக்கையைத் தட்டமுடியாமல் 'செளமியம்' முதல் இதழுக்காக எழுதிய கதை இது.

தெளிவத்தை ஆஸ்பத்திரியும் டொக்டர் உமாபதிசிவமும் பூத்து நிற்கும் கதை ஒரு புதிய உயிர்.

பவளவிழாத் திருவே! வாழி

-சிற்பி

எழில்பொழியும் மலையகத்தின் இதயத்தூறும் இலட்சிய மேக்கம் விருப்பை எடுத்துக் காட்டும், பழகுமுயிர் பாத்நிரங்கள் படைத்துக் காத்து படிப்பவர்தம் நெஞ்சினிலே படரும் வண்ணம் அழகொழுகும் தமிழ் நடையும் அணியும் சேர அரியசிறு கதைநாவல் ஆக்கிக் கொண்டு தெளிவத்தைப் போர்விளங்கச் செய்யும் ஜோசப்! தேன்முகிலே! பவளவிழாத் திருவே வாழி!

மலையகத்துச் சிறுகதைகள் வரலாற்றுக்காய் மதிப்புமிக்கு சம்பந்தன் விருதைப் பெற்றாய் பலவேறு சுவைதரும் பா லாயி யோடு பலருவக்கும் காலங்கள் சாவதில்லை நலம் பெருகும் கருத்துக்கள், உணர்ச்சிக் கோலம் நாயிருக்கும் நாடு நம தூடாய்த் தந்தாய் இலக்கியமாய் இவை மக்கள் நெஞ்சில் நிற்கும் இன்னுமின்னும் எழுதிடுவாய், என் வாழ்த்துக்கள்

**மிருதுளாவிற்கு முன்நெற்றி
விண்விண்வென்று வலித்தது. எப்போதடா
பிள்ளை பெற்றுக்கொண்டு வீட்டுக்குப்
போவது என்றிருந்தது. அரசாங்க
மருத்துவமனையில் வந்து சிக்கிக் கொண்டு
ஆறு நாட்களாயிற்று. இன்னும் வலி
எடுக்கவில்லை.**

மிருதுளாவும் அவளது கணவனும் தனியார் நிறு
வனமொன்றில் தரமான பதவி வகிப்பவர்கள். திரு
மணமாகி மூன்று ஆண்டுகளுக்குப்பின் வேண்டாத
தெய்வமெல்லாம் வேண்டி மிருதுளா கருவுற்றாள்.

ஆனந்தத்திற்கும், எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் அளவில்லை.
எட்டாம் மாதத்திலேயே தனது வைத்தியரிடம் கலந்தா
லோசித்து நகரில் பிரபல்யமான, நவீன வசதிகள்
கொண்ட மருத்துவமனையிலேயே பிள்ளைபெறுவது
என்பது தீர்மானமாயிற்று. வந்தது தலைவலி. வைத்தி
யர்களுக்கான வேதன உயர்வு வேண்டித் தொடங்கிய
போராட்டம் தீவிரமடைந்து, தற்போது அரசாங்க மருத்
துவமனைகளில் மட்டும் மிக அவசியமான சிகிச்சை
களுக்காக வைத்தியர்கள் வந்து போகும் நிலை உரு
வானது. மிருதுளாவிற்கு "திக்"கென்றாகிவிட்டது.

அவள் ஓரளவு அரசாங்க மருத்துவமனைகளின்
நிலை அறிவாள். மிகமிக அடிப்படை வசதிகளைக்
கொண்ட அறைகள், சுகாதாரமற்ற கழிப்பறைகள்,

பொதுவாக சமுதாயத்தின் கீழ்மட்ட நிலைமக்கள்
வந்து போகும் சிகிச்சை நிலை அடையாளமே "பொது
மருத்துவமனை"

வேறேதும் செய்ய வழியில்லாமல் வைத்தியரின்
ஆலோசனைப்படி, அவள் சிறிதும் எதிர்பாராத இடத்தி
லேயே வந்து நிற்க வேண்டியதாகி விட்டது. அவளது
போதாத காலம் பிரசவத்திற்கான வலியும், அடையாள
மும் எதிர்பார்த்த காலப்பகுதியில் ஏற்படாதிருந்தது.
வைத்தியரும் இன்னும் ஒருவார காலம் பார்க்கலாம்
என்று கூறிவிட்டார்.

அப்பப்பா! நின்றிருந்த இந்த ஆறு நாட்களும் அவ
ளுக்கு நரக வேதனையாக இருந்தன. அவளது
கட்டிலுக்கருகில், பிரசவத்திற்காக அவ
ளைப் போலவே வந்து தங்கியிருக்கும்
மூன்று பெண்களின் கதைகளும் செயன்
முறைகளும் அவளை இன்னும் வெறுப்
பேற்றின.

சமூகத்தின் கீழ்மட்ட வர்க்கப் பெண்
களின் பிரதிபலிப்பாகவே அவர்களது
செயன்முறைகளும் உரையாடல்களும்
இருந்தன. பழைய நைந்த படுக்கை
விரிப்புகளும் சாயம் போன தலையணை
உறைகளும் அவர்களது பொருளாதார
நிலையைப் பறைசாற்றின. சிலவேளை
களில் ஒன்று அல்லது இரண்டு உணவுப்
பொதிகளை மூவரும் பங்கிட்டு உண்ப
தும் ஒரே குவளையில் தேநீரைப் பகிர்ந்து
குடிப்பதும், இரண்டு மூன்று பழைய
உடைகளையே மீண்டும் மீண்டும்
துவைத்து அணிவதும் சமூகத்தின் இன்
னொரு பக்கத்தினையே மிருதுளாவிற்கு
காட்டின. அவர்களது உரையாடல்கள்

பொதுவாக சினிமா பற்றியதும், தமது உறவுகள், பொரு
ளாதாரப் பிரச்சினைகள் பற்றியனவாக இருக்கும்.
இவர்களைப் பார்க்கவரும் உறவுகள் கொண்டுவரும்
பெரிதாகப் போஷாக்கற்ற உணவுப் பதார்த்தங்களை
தமக்குள் பகிர்ந்துண்ணும் போது என்ன இவர்களது
வாழ்க்கை முறை என்ற எண்ணம் எழும். பக்கத்துப்
படுக்கை மேல்தட்டுப் பெண்ணுக்கு தங்களை அவ்
வளவாகப் பிடிக்கவில்லை என்பது அவர்களுக்கு ஓர
ளவு புரிந்திருந்தது. ஒருமுறை ஏதோ மிருதுளாவிடம்
ஒருபெண் பேச்சுக் கொடுக்கப் போக மிருதுளா சட்டென
ஒரு புத்தகத்தை எடுத்து பிரித்துப் படிக்க, அன்றிலி
ருந்து அவர்கள் அவளுடன் பேச எத்தனித்த முயற்சிக்கு
முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

இரவு ஒன்பது மணிபோல் இடுப்பில் மெதுமெதுவாகத் தொடங்கிய வலி கொஞ்சம் கொஞ்சமாக, ஆழமான வலியாகி அடிக்கடி வெட்டி மறைய நிலைமையைப் புரிந்து கொண்ட மிருதுளா தாதியொருத்தியிடம் நிலைமையைக் கூறினாள்.

தன் உயிருக்குள் இருக்கும் உயிரொன்றை உலகுக்கு, வெளிக்கொணரும் முயற்சியும், வலியும் தான் எத்தகையது? எப்படி எழுத்தில் வடித்தாலும் விளங்காத அனுபவத்தை பிரசவத்தில் அடைந்து பெண் மகவொன்றை ஈன்றெடுத்தாள் மிருதுளா.

குழந்தை பிரசவித்த சில மணிநேரங்களில் பிரசவ அறையில் இருந்து அவளது வழமையான கட்டிலுக்கு குழந்தையுடன் மாற்றப்பட்டாள் மிருதுளா. அயர்ந்திருந்த கண்களை சற்றே திறந்தபோது உடலை அப்படி இப்படி திருப்ப முடியாது. ஒவ்வொரு அணுவும் வலித்தது. தொண்டை காயந்து ஏதேனும் குடிக்கக் கெஞ்சியது. வீட்டவர்கள் வர இன்னும் ஆறுமணி நேரமாவது காத்திருக்க வேண்டும்.

கட்டிலுக்கருகில் சிறு சலசலப்புச் சத்தம் கேட்டது. "ரொம்பக் கஷ்டமாயிருக்கா?, கொஞ்சநேரம் அப்படிதானிருக்கும், பிறகு சரியாயிரும்" என்று கூறியபடி மிருதுளாவின் அனுமதி பெறாமலேயே அவளது முகத்தை

இளம் சூட்டு நீரினால் இதமாகத் துடைத்து, கலைந்திருந்த முடியை ஒழுங்காக்கிக் கட்டினாள் அந்த மூன்று பெண்களில் ஒருத்தி. "கொஞ்சம் சூடா காப்பி சாப்பிடுங்க" என்றபடி அவளது வாயினுள் கோப்பி பருக்கினாள் ஒருத்தி. சூடான கோப்பி உள்ளிறங்க உடலில் சிறிது தெம்பும் உற்சாகமும் ஏற்பட்டன.

"பாப்பாவுக்கு மாத்துத்துணி எங்கேயிருக்கு, போட்டிருந்த துணியை நனைச்சிருச்சு" என்றபடி மாற்றுத்துணியை உரிமையோடு தேடினாள் இன்னொருத்தி. இந்தக் கணத்தில் அவர்களே, அவளுக்கு எல்லா முமாயிருந்தார்கள். ஒரு தாயின் தேவையும் அதன் புரிதலுமே அங்கே அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தன.

பாலூட்ட வசதியாக ஒருத்தி குழந்தையை தூக்கி வாகாக வைத்திருக்க, மிருதுளா உரிமையோடு அவளது கைபற்றிச் சரிந்து குழந்தைக்கு அமுதூட்டினாள்.

சமூகம் எல்லையிட்ட தராதரம் வேறாயிருக்கலாம். அறிவின் திறனும் தரமும் வேறாயிருக்கலாம் ஆனால் வலியும், உணர்வும் ஒன்றுதானே?

வாழ்வைப் புதிய பரிமாணத்தில் பார்க்க வைத்த தன் சின்னத் தேவதையைப் பார்த்தாள் மிருதுளா. அது தன் சின்ன இமைகளை மெதுவாய் மலர்த்தி மலர்த்தி தாயைச் சுற்றி நிற்கும் பெரிய தேவதைகளைப் பார்க்க முயற்சித்தது.

திமிர் பிடித்த படகோட்டி

முன்னீடு :

“மூல் மெயினுக்கு அண்மையிலுள்ளது பீலின் என்ற சிறிய பட்டினம். அங்கு வசித்து வந்த ஒருவன் சில காலமாக சமயநூல்களைக் கற்று வந்தான். ஆர்வமிகுதியால் மத போதனையில் ஈடுபடலானான். ஆகமங்களுக்கு அவன் தந்த வியாக்கியானங்கள் மரபுக்கு முரணாயிருந்தன. ஒரு விஷயத்தில் அவன் பிடிவாதம் மூர்க்கமாயிருந்தது. ஆகமங்களில்

குறிப்பிடப்பட்ட ஆசிரிவாதங்களில் ஒன்று: ஒருவன் தன் குடும்பத்துக்கு அளிக்க வேண்டிய பெறுமதிமிக்க கொடைகள் பற்றியது. இக்கொடைகள் பொன்னோ வெள்ளியோ, மாடோ, நிலபுலமோ அல்ல, அருட்செல்வமே! என்பது இப்புதிய போதகர் கருத்து. ஒருவன் தன் குடும்பத்துக்கென, பொருட்செல்வம் சேமிப்பது பிழை என்று அவர் வாதிட்டார். இந்நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்த மக்கள், அவரை திங்கலார் சாயதெளவிடும் வருமாரும், அவர் கருத்துக்குத் தாம் கட்டுப்படுவதாகவும் தெரிவித்தனர். சவாலை ஏற்றுக்கொண்ட போதகர், மூல்மெயினில் சாயதெள தங்கியிருந்த குருமடத்துக்கு அவர்களோடு போய்ச் சேர்ந்தார். பக்தர்களுடைய முறைப்பாட்டைக் கேட்ட சாயதெள போதகரைக் கேட்டார். “இவர்கள் வழக்கைச் சரியாக முன்வைத்திருக்கிறார்களா?” “ஆம் ஐயனே” என்றார் போதகர். “தங்கள் வியாக்கியானம் தவறானது. பிரச்சனையை நாம் அலசி ஆராயலாம்” என்றார் சாளதெள. “அவசியமில்லை, பிரபு, நீங்கள் பிழைபென்று சொன்னால், அது பிழையாகத்தான் இருக்கும்!” என்று போதகர் சொல்லவே, பீலினிலிருந்து வந்தவர்கள் வாய்விட்டுச் சிரித்துவிட்டார்கள். “நண்பரே, நினைவ்-ஊவைச் சேர்ந்த திமிர் பிடித்த படகோட்டியை நினைவூட்டுகிறீர்கள், நீங்கள்!” என்றார் சாயதெள.

கதை:

பேகன் இடிபாடுகளுக்கண்மையிலிருக்கும் நினைவ் ஊ நகரில் ஒரு படகோட்டி இருந்தான். திமிர் பிடித்தவனாய் கண்ணியமாகப் பழகாதவனாய் அவன் இருந்ததால், பயணிகளிடையே அவனுக்குக் கெட்டபெயர். ஆனால் அவன் திறமையான படகோட்டி. தினமும் நூற்றுக்கணக்கான பயணிகளை ஐராவதி ஆற்றின் மறுகரைக்குக் கொண்டு போவான். வழமையான படகுக்கட்டணம் காற்பணமாக இருந்த போதும், இவன் ஒரு முழு வெள்ளிப்பணம் அறவிட்டான். எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க ஒரு பயணிக்கும் துணிவில்லை.

அன்று பூரணைநாள். நினைவ் ஊ நகருக்கு எதிர்புறத்துக் கிராமத்திலிருந்த குருமடத்தைச் சேர்ந்த சாதகர் ஒருவர் பேகனிலுள்ள படகோடாவில் நடக்கும் திருவிழாவுக்குப் போவதற்காகப் படகேறினார். படகோட்டி கட்டணமாக முழுவெள்ளிப்பணம் கேட்டான். கொடுத்தார் சாதகர். திருவிழாவில் மகிழ்ச்சியாகப் பொழுதைக் கழித்தார். அவர் ஓர்

உணவுப்பிரியர். உணவுச்சாலைகளில் அதிக நேரம் செலவிட்டார். சூரிய அஸ்தமனம் ஆவதைத் திடீரென உணர்ந்த அவருக்கு, தாம் இரவே திரும்பா விட்டால் தலைமைக்குரு கோப்பார் என்ற அச்சம் தொட்டது. படகைப் பிடிக்க விரைந்தார். ஆற்றோர வீதியில் ஒரே பழுதி. இரவிரவாக நடக்கும் நாடகம் மற்றும் பொம்மலாட்டம் பார்க்கப் போகும் மக்கட் கூட்டம் தெருவை நிறைத்தது. திரும்பத்திரும்ப தள்ளுண்டும் நெருக்குண்டும், சாதகர் படகுத்துறையை அடையும் போது பொறுமை இழந்திருந்தார்.

கடைசியாக, அவர் படகில் ஏறியதும் படகோட்டி திமிராகக் கேட்டான்: “இருட்டிவிட்டது உம்மால் காலை வரை பொறுத்திருக்க முடியுமா? “இரவாகவில்லை. அக்கரை போய்த் திரும்பி வருவதற்கும் போதிய நேரமுண்டு” என்றார் சாதகர். “சரி உம்மை ஏற்றிப்போகிறேன்” ஆனால் நீர் இரண்டு வெள்ளிப்பணம் தர வேண்டும் என்றான் படகோட்டி. தன் சட்டைப்பைக்குள் கைவிட்டார் சாதகர். திருவிழாவில் சற்று அதிகமாகவே செலவு செய்தபடியால் அவரிடம் காற்பணமே மிச்சமிருந்தது “புயலோ வேறெந்த ஆபத்தோ இல்லாத வேளை இது. ஆதலால் நான் உரிமைக்குப் போராடவேண்டும் வா சண்டைக்கு!” என்று ஆயத்த நிலை எடுத்தார் சாதகர். வாட்டசாட்டமான அவர் உருவத்தையும் அவர் நின்று நிலையையும் எடைபோட்ட படகோட்டி சொன்னான். “சாதகரே, எனது கட்டணம் காற்பணந்தான்!”

மனைவிக்கும் பயந்த விவசாயி

முன்னீடு :

கீழை பர்மாவிலுள்ள சிறு நகரமொன்றில் ஓர் இளந்துறவி சமயப்பேருரை ஆற்றினார். ஆகமங்களைத் துறைபோகக் கற்ற அவர் சொற்பொழிவால் கவரப்பட்ட அவையினர், “பிரபு, நீங்கள் மூல்மெயினில் வதியும் திங்கலார் சாயதெள போல் சிறந்த மதபோதகராக விளங்குகிறீர்கள்!” என்று புகழ்ந்தனர். தருக்குற்ற அத்துறவி சொன்னார்: “நான் திங்கலாரிலும் அறிவுமிக்கவன். பல விஷயங்கள் பற்றி அவரிடம் கேள்விக்கேட்க என்னால் முடியும். அவர் என்ன பதில் தந்தாலும் அதைப்பிழையென்று நிரூபிக்கவும் முடியும்!” குறும்புக்கரா இளைஞர்கள் சிலர், அவர் கூற்றை ஏற்று அவரோடு மூல்மெயின் போக முன்வந்தனர். வேறு வழியின்றி புருகுபிக்கு அவர்களோடு போகவேண்டியதாயிற்று. ஓரிரு நாட்களில் அவர்கள் சாயதெள

தங்கியிருந்த குருமடத்தை அடைந்தனர். இளைஞர்கள் தங்கள் வருகையின் நோக்கத்தை விளக்கியதும், சாயதெள இளந்துறவியை கேள்விகேட்குமாறு பணித்தார். “ஐயனே, ஆகமங்களிலுள்ள இம் மேற்கோளுக்குச் சரியான வியாக்கியானம் என்ன?” என்றார் அவர், அவர் காட்டிய மேற்கோளைக் கேட்ட திங்கலார் சாயதெள தம் விளக்கத்தைத் தந்தார். “தங்கள் வியாக்கியானத்தோடு நான் முழுமையாக உடன்படுகிறேன்!” என்றார் இளந்துறவி, இளைஞர்கள் உரக்கச்சிரித்தார்கள். “உங்கள் துறவி எனக்கு மனைவிக்கு பயந்த விவசாயியை நினைவூட்டுகிறார்!” என்றார் சாயதெள.

கதை:

கிராமத்திலுள்ள இளம் பிரம்மச்சாரிகளுக்கு அன்று ஒரே உற்சாகம். “தன் மனைவிக்குப் பயப்படும் கணவன் மனிதனே அல்ல, துர்நாற்றம் வீசும் மிருகம்!” என எழுதப்பட்ட கவ்வொட்டிகளை சந்தைப்பகுதியில் ஒட்டி விட்டனர். அவ்வழியே போன விவசாயி ஒருவன் அது தன்னைக் குறிப்பதாக நினைத்து “யாரடா என்னை மனைவிக்கு பயந்தவன் என்று சொல்வான்?” என்று அவர்களைச் சண்டைக்கு இழுத்தான். “கோபப்பாதீர்கள், மாமா யாரையும் நாங்கள் குறிப்பிடவில்லை. அது ஒரு கூற்று மட்டுமே” என்றனர் இளைஞர். “அப்படி ஆயின், என் வீட்டில் நானே எஜமானன் என்பதை ஏற்றுக் கொள்கிறீர்களா?” என்றான் விவசாயி. “நாங்கள் எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. காதால் கேட்பதை நாங்கள் நம்புவதில்லை. கண்ணாரக் காண்பதையே நம்புவோம்” என்றனர் இளைஞர்கள். “அப்படியாயின் என்னோடு வீட்டுக்கு வாருங்கள். என் மனைவி எனக்குப் பணிவாக-பரிவாக-மரியாதையாக உணவு பரிமாறுவதை வாசலிருந்தே பார்க்கலாம்!” என அழைத்தான் விவசாயி. விவசாயி வீட்டுக்குப் போன இளைஞர்கள் வாயிற்புறத்திலிருந்து நடப்பவற்றைக் கவனிக்கலாயினர். உள்ளே போன விவசாயி “பெண்ணே, நான் வீடு திரும்பி விட்டேன்.” என்று உரத்துச் சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்தான். அடுக்கணையிலிருந்து வெளியே வந்த மனைவி, இலைபோட்டு உணவு பரிமாறத் தொடங்கினாள். வெளியே நிற்கும் இளைஞர்களின் நன்மதிப்பைப் பெறவிரும்பிய விவசாயி “பெண்ணே கறி ஒரே உப்பாயிருக்கிறது. சாப்பிட முடியவில்லை” என்றான். வியப்புற்ற மனைவி சொன்னாள். “நான் வாயில் வைத்துப் பார்த்தேன். உப்புக்கரிக்கவில்லையே!” விவசாயி விடுவதாய் இல்லை. “நான் சொல்றன் கறிக்கு உப்புக் கூடிப்போச்சு!” என்று சினந்தான். மனைவிக்கு கோபம் வந்தது. “உங்களுக்கு இன்றைக்கு என்ன நடந்தது? கல்யாணம் செய்த நாளிலிருந்து-இத்தனை வருடமும் ஒரு நாளாவது என் சமையலை நீங்கள் குறை சொன்னதில்லை. இந்தக் கறி உப்பு என்று சொன்னால், இதை நாய்க்குப் போட்டிட்டு, இன்றோடு உங்களுக்குச் சமைப்பதை விட்டிடுறேன்!” என்று சத்தமிட்டாள். மறுவார்த்தை பேசாமல் விவசாயி உணவருந்தினான். சாப்பிட்டு முடித்ததும் சொன்னான் “இனியவளே, சோற்றோடு சேர்த்துச் சாப்பிடும் போது, கறியில் உப்புக் கரிக்கவில்லை, உண்மையில் மிகவும் சுவையாக இருந்தது!” இம்முத்தாய்ப்பைக் கேட்ட வெளியேநின்ற இளைஞர்கள் கைகொட்டிவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள்.

ஞானம் - கலை இலக்கிய சஞ்சிகை - ஜூன் 2010

கொல்லனுக்கு இரங்கிய நகரவாசி முன்னீடு :

ஆகமத்திலுள்ள சில வசனங்களை எப்படி வியாக்கியானம் செய்வது என்பது குறித்து இரண்டு போதகர்களுக்கிடையே முரண்பாடு தோன்றியதால், விஷயம் திங்கலார் சாயதெளவின் தீர்ப்புக்கு விடப்பட்டது. இரு போதகர்களுடைய வியாக்கியானங்களும் தவறு எனச்சுட்டிக் காட்டிய சாயதெள சரியான வியாக்கியானத்தை வழங்கினார். “நான் மூடனல்ல, ஐயனே எனது அகராதியால் தவறாக வழி நடத்தப்பட்டேன்!” என்றார் முதலாம் போதகர். “இலக்கண நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டதால் நான் தவறு செய்ய நேர்ந்தது” என்றார் இரண்டாம்வர். “போதகர்களே, அகராதியையும் இலக்கண நூலையும் குறை சொல்வீர்களாயின் கொல்லனுக்காக இரக்கப்பட்ட மூட நகரவாசியை நீங்கள் ஞாபகப்படுத்தியவர்களாவீர்!” என்றார் சாயதெள.

கதை:

ஒரு நகரவாசி கிராமத்தில் வாழும் தன் உறவினர்களைப் பார்க்கப் போயிருந்தான். அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் அன்றாடப் பணிகளில் சேர்ந்து கொண்டு உதவ விரும்பினான். ஆனால் அப்பணிகளுக்குரிய வினைத்திறன் தனக்கில்லை என்று கண்டான். ஏதாவது உதவி செய்தாக வேண்டும் என்று கருதிய அவன் விறகுக்காக ஒரு மரத்தைத் தறிக்க முன்வந்தான். “துரதிர்ஷ்ட வசமாக எங்கள் கோடரி உடைந்து விட்டது” என்று உறவினர்கள் கூறினர். விடாக்கண்டான விருந்தாளி “நான் கொல்லனுடைய பட்டறைக்குப் போய் ஒன்றை வாங்கி வருகிறேன்!” என்று புறப்பட்டான். கொல்லன் பட்டறையில் பத்துப்பன்னிரண்டு பிக்கான்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருப்பதை நகரவாசி கண்டான். பிக்கானுக்கும் கோடரிக்கும் வித்தியாசம் தெரியாத அவன், ஒரு பிக்கானை வாங்கிக் கொண்டு வந்தான். உறவினர் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்ததும் ஒன்றுமே பேசாது பிக்கானால் மரந்தறிக்கத் தொடங்கினான். அவன் முயற்சி வெற்றியளிக்கவில்லை. மரந்தறிக்கும் சத்தம் கேட்டு வெளியே வந்த உறவினர்களால் சிரிப்பை அடக்க முடியவில்லை. “மைத்துனரே, உங்களைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. பிக்கானால் எப்படி மரத்தைத் தறிக்க முடியும்? பிக்கானுக்கும் கோடரிக்கும் உள்ள பேதம் உங்களுக்குத் தெரியவில்லை!” என்றனர். “பிழைதான். ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் எனக்காக இரக்கப்படவேண்டியதில்லை. நான் ஒரேயொரு பிக்கான்தான் வாங்கினேன். பாவம், கொல்லன் செய்த தவறைப் பாருங்கள். அவன் பத்துப் பன்னிரண்டு பிக்கான் செய்து அடுக்கி வைத்திருக்கிறான்!” என்றான் நகரவாசி.

வாணியனாய் மாறிய துறவி முன்னீடு :

ரங்கூனில் உள்ள குருமடத்தின் தலைமைக்குரு திங்கலா சாய தெளவை இளந்துறவிகளுக்கு ஒரு விரிவுரையாற்றுமாற அழைத்தார். பக்தி, ஆசாரம் ஆகியவற்றைக் கைக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்தும் படியும், செல்வம் புகழ் - இவற்றை நாடி

உலகியல்வாழ்வுக்கு திரும்பும் கவனத்துக்கு இடமளிக்கக் கூடாதென எச்சரிக்கும்படியும் வேண்டினார். வைத்தியர்களாக, ஜோதிடர்களாக, அரசாங்க ஊழியர்களாக செல்வமும் புகழும் பெறலாம் எனப் பல துறவுகள் காவியுடை களைந்து கொண்டிருந்த சூழலில் இத்தகைய போதனை அத்தியாவசியம் என தலைமைக் குழு கருதினார். சாயதெள தமது உரையில், நாட்டில் பல சமூக, அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் மக்கள் துறவிகளுக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் அளிக்கிறார்கள் என்றும், எனவே துறவிகள் தூய ஞானவழியில் செல்ல வேண்டும் என்றும் சொன்னார். “துறவிகளே, உங்கள் செவ்வியற் கல்வியின் துணையோடு, அரசாங்க ஊழியத்துக்காக லொகிகக் கல்வி கற்ற இளைஞர்களோடு போட்டிபோடலாம் என்று நினைக்காதீர்கள். அத்துடன் சுதேச வைத்தியம் மற்றும் சோதிடத்துக்கு இப்பொழுது இருக்கும் செல்வாக்கு நிலைக்கும் என்று நம்பாதீர்கள்! நீங்கள் சாதகர்கள் ஆகவும் துறவிகளாகவும் சில ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கிறீர்கள். அதற்கு முன் நீங்கள் வாழ்ந்த லொகிக வாழ்க்கைக்குத் திரும்பினால் நீங்கள் அதைவிட்டு விலகியுள்ளதையும் அதனோடு ஒட்ட இயலாது என்பதையும் உணர்வீர்கள். எண்ணெய் வாணியனாய் மாறிய துறவிபோல நீங்களும் சிக்கலுக்குள் அகப்பட்டு விடுவீர்கள்.

கதை :

பக்கோக்கு பட்டினத்துக்கு அண்மையிலுள்ள கிராமத்தில் வாழ்ந்து வந்த நடுத்தர வயதுத் துறவியொருவருக்கு மடத்து வாழ்க்கை அலுத்துப் போகவே, தலைமைக்குருவிடம் அனுமதி பெற்று, மீண்டும் லொகிக வாழ்க்கைக்குத் திரும்பினார். ஆரம்பத்தில், குருமடத்தில் கல்விகற்றவர் என்ற கௌரவம் அவருக்கு இருந்தது. செவ்வியல் இலக்கியம், இசை, சுதேச மருத்துவம், சோதிடம் ஆகிய துறைகளில் அவருக்கிருந்த ஞானத்தைப் பயன்படுத்தி வாழ்க்கையை ஒட்டி வந்தார். தம்முடைய பக்தர்கள் குழாத்திலுள்ள பெண் ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். ஆனால், நாளாக நாளாக, அவருடைய செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கியது. துறவியாக அவர் தேர்ச்சி பெற்றிருந்த துறைகளில் மக்கள் அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்பதை நிறுத்திக் கொண்டார்கள். அவருடைய பக்தையும் மாணவியுமாய் இருந்து மனைவியாய் மாறிய பெண் ஓர் அடங்காப் பிடாரியாகி விட்டார். “உருப்படாத முன்னாள் துறவியே, சீவியத்துக்கு வழியில்லாத நீ ஏன் திருமணம் செய்து கொண்டாய்? உழுவோ, விதைக்கவோ, அறுக்கவோ தெரியாது. கைத்தொழில் ஏதும் தெரியாது!” என்று ஒருநாள் காலை ஏசினார்.

பக்கோக்குவிலிருந்து உள்நாட்டுக்குப் போனால் எள் வேளாண்மை செய்யும் பிரதேசம் வரும். முன்னாள் துறவியோசித்தார். அங்கு போனால் எண்ணெய் வாணிபம் செய்யலாம் என்று. ஆனால் நெடுங்காலம் துறவியாய் இருந்து பழகிய அவரால் தன் கௌரவமான தோரணையை விட முடியவில்லை. “இவன் என்ன தலைக்கனம் பிடித்த கிழவனாய் இருக்கிறான்!” என்று மக்கள் முணுமுணுக்கத்

தொடங்கினார்கள். அன்றியும் சங்கோஜியாய், சாதுவாய் இருந்த படியால், ஏனைய வாணியர்களைப்போல, தன்னுடைய பொருளைக் கூவி விற்க இவரால் முடியவில்லை. “விலை குறைத்து விட்டோம். நட்டப்பட்டாலும் அறாவிலைக்கு விற்கிறோம். ஆனால் எங்கள் எண்ணெய்யின் தரம் உச்சம்!” என்று அவர்கள் பொய் சொல்லும் போது இவர் அமைதியாய் இருப்பார். அவருக்கு எப்படி வியாபாரம் நடக்கும்? மீண்டும் மனைவி ஏசினார்: “கண்டறியாத சத்திய சந்தன்! அப்படிப் பரிகரத்தமான சீலன் என்றால், ஏன் திருமணம் செய்து கொண்டாய்?”

எண்ணெய் வாணியர் நெடுநாள் யோசித்தார். ஆங்கில பர்மிய எல்லையில் ஏற்படக் கூடிய புயல், மழை மற்றும் இடர்களைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒரு கமை எண்ணெய்யை ஆற்று வழியே ரங்கூனுக்குக் கொண்டு போகத் தீர்மானித்தார். அனுபவமில்லாத போதும் சங்கோஜியாய் இருந்தபோதும், கண்ணியவானுக்குரிய தோரணை கொண்டிருந்த போதும், நல்லெண்ணெய்க்குத் தட்டுப்பாடு நிலவிய ரங்கூன் பட்டினத்தில் தம்பொருளை எளிதில் விற்க அவரால் முடிந்தது. கையில் இருநூறு ரூபா சேர்ந்து விட்டது. திரும்ப பக்கோக்கு பயணமானார். துரதீர்ஷ்டவசமாக, அவர் தோணி நகரத்தை நெருங்கும் வேளையில், சுழற்காற்று அடிக்கவே, அவர் பயணம் செய்த தோணி கவிழ்ந்து விட்டது. எண்ணெய் வாணியர் நீந்திக் கரை சேர்ந்த போதும், தலையணைக்குக்குள் வைத்து தைத்திருந்த பணம் ஆற்றோடு போய் விட்டது. “ஐயோ, ஐயோ, லாபமும் போய் ஐம்பது ரூபா முதலும் போய் விட்டதே! கிராமத்துக்கு எந்த முகத்தோடு போவேன்? என் மனைவி ஏசுவளே! நான் நல்ல விலைக்கு எண்ணெய் விற்று வாபம் ஈட்டியதை யாரும் நம்பமாட்டார்களே! என்று புலம்பினார்.

அவருக்கு ஓர் எண்ணம் உதித்தது. “பக்கோக்கு வாழ்” மக்கள் பரிவு கொண்டவர்கள். இங்கு நல்லெண்ணெய் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. வீடுதோறும் போய், “கலம் கவிழ்ந்த ஏழை ஒருவனுக்கு சிறிது எண்ணெய் தருங்கள்!” என்று இரந்தால் எல்லோரும் தருவார்கள்; மூன்று நாடூ பாளை எண்ணெய் தேறும் அதைக் கொண்டு திரும்பவும் ரங்கூன் போய், எண்ணெய்யை லாபத்துக்கு விற்கலாம். இவ்வாறு எண்ணியபடி அண்மையிலுள்ள ஒரு வீட்டின் புழைக்கடை வழியே போனார். “இல்லத்தரசியே, எனக்கு கொஞ்சம் எண்ணெய் தருவாயா?” என்றார். அவரை ஏற இறங்கப் பார்த்த பெண்மணி கேட்டாள்; “துறவியில்லாத நீர் எப்படி துறவிகள் பாஷையில் இல்வாழ்வோய் என்று பேசலாம்?” அவரைக் கவனித்த பணிப்பெண்கள் பூர்வாசிரமத்தில் தான் நீர்துறவி, இப்பொழுது அல்ல, நாம் ஏன் உமக்கு மரியாதை தரவேண்டும்?” என்று பரிகசித்தார்கள். அவமானமும் விரக்தியும் மீதுர, சொந்தக் கிராமத்துக்குத் திரும்பிய முன்னாள் துறவி, தன் மனைவி முன்நின்றார். “நிம்மதியான துறவறத்தை விட்டு, நான் ஏன் துக்கசாகரமாகிய இல்லறத்துக்கு வந்தேன்? கழிவிரக்கம் கொள்ள, காலம் கடந்து விட்டது. பேராசை பிடித்த பெண்ணே, என்னை ஏசு; தூற்று எந்த முணுமுணுப்பும் இன்றி சகித்துக் கொள்கிறேன்!

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

சுலாந்த, திரைமகிஷாசுரன்

“இயற்கையின் தீர்ப்பு”

இயற்கை எப்போதும் எதனையும் சரியாகவே பதிவு செய்து வைத்து, தனது பிரதிபலிப்பை அல்லது பதிலைத் தக்க தருணத்தில் புலப்படுத்தும். இதனை அண்மைக்கால நிகழ்ச்சிகள் தெளிவாக வெளிப்படுத்துகின்றன. துன்பப்படும் மக்களின் கண்ணீருக்கு அதிக சக்தி உண்டு. அது என்றோ ஒரு நாள் பெருத்தமான சந்தர்ப்பத்தில் வெள்ளமாக மாறும். இது இயற்கை கற்பிக்கும் பாடம் அரசியல்வாதிகள் தமது ஆணவத்தினால் தலைதடுமாறும் போது இயற்கை தகுந்த பாடத்தைக் கற்பிக்கும். அரசியல் வாதிகளின் சகல பேராசைகளும் எப்போதும் நிறைவேறுவதில்லை. அரசியல் வாதிகளின் பொருத்தமற்ற ஆசைகளை இயற்கை நிராசையாக்கிவிடும். அவர்களின் கெட்ட கனவுகளையெல்லாம் இயற்கை நனவாக்குவது இல்லை. இயற்கை எப்போதும் தனது தீர்ப்பை சரியாகவே வழங்கும்.

மக்களும் தங்கள் தீர்ப்பை வழங்கிவிட்டனர். தென்பகுதியில் பேரினவாத சக்திகளுக்குப் பேராதரவு கிடைத்திருக்கிறது. பொதுவாகத் தமிழ்மக்கள் தங்களது வாக்குரிமையை பயன்படுத்துவதில் சோம்பல்தனம் காட்டியுள்ளனர். அதனால் தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்க வேண்டிய பிரதேசங்களில் அவற்றை இழக்க வேண்டி ஏற்பட்டுள்ளது. எத்தனையோ பிரச்சினைகளும், நெருக்கடிகளும் இருந்த போதிலும், சூரியன் உதிக்கும் திசையில் வாழும் தமிழ் மக்கள் துணிச்சலாகத் தமது தீர்ப்பை வழங்கியிருந்தனர்.

இனப்பிரச்சினை தொடர்பான தீர்வு வழக்கம் போலவே பேரினவாதிகளினால் இழுத்தடிக்கப்பட்டு வருகின்றது. தமது எசமானர்களின் மனம் நோகாமல் தம் பதவிச்சகங்களைப் பாதுகாக்க முனையும் தமிழ் அரசியல்வாதிகள் சிலர், அவர்களின் எண்ணங்களுக்கு ஏற்பத் தலையாட்டுவதற்கு எப்போதும் தயாராகவே உள்ளனர். தமிழ்மக்களது துன்பங்கள், பிரச்சினைகள் பற்றி எவ்வகையிலும் அக்கறை கொள்ளாத இவர்கள் இணக்கப்பாட்டு அரசியல் என்ற சுலோகத்தின் மூலம் தமது அரசியல் சுயநலத்தை மிகச் சிறப்பாகவே நிறைவேற்றி வருகின்றனர். தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளைத் தமது எசமானர்களுக்கு எடுத்துரைத்துத் தீர்வு காணும் திராணியற்றவர்களாகவே இவர்கள் விளங்குகின்றனர். முன்னர் அடிக்கடி அறிக்கைகள் விட்டு, தமது இருப்பை உணர்த்தி வந்த தமிழ் அரசியல்வாதி ஒருவர், இப்போது சத்தமில்லாமல் இருக்கிறார்.

மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை அரசியல்வாதிகளும், மக்களும் தமிழ்ப் பிரதிநிதித்துவத்தை மிகக் கெட்டித்தனமாகச் சில மாவட்டங்களில் இல்லாமற் செய்து, சாதனை

நிகழ்த்தியுள்ளனர். தம்மைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திக்கப் பழகிவிட்ட அரசியல்வாதிகள் மத்தியில் இருந்து ஆக்கபூர்வமாக எதனையும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

தமிழரது பிரச்சினை தொடர்ந்து இழுப்பட்டுப் போவதற்கும், பேரினவாதிகள் இழுத்தடிப்பதற்கும் தமிழ் அரசியல்வாதிகளின் ஒற்றுமையின்மையும் முக்கிய காரணமாகும். ஆரம்ப காலங்களில் தமிழ்க் காங்கிரஸும், தமிழரசுக்கட்சியும் கீரியும், பாம்பும்மாக இருந்து கொண்டன. பின்னர் பல்வேறு இயக்கங்கள் தங்கள் பங்குக்கு ஒன்றுடன் ஒன்று மோதிக்கொண்டன. அதன்பின்னர், சுயநலநோக்கோடு பதவிச்சகங்களில் ஒட்டியிருப்பவர்கள் ஒருபுறமும், எதிர்நிலை நின்று ஓரளவாவது தமிழ்மக்கள் பற்றிய சிந்தனையுடன் செயலாற்றுவவர்கள் இன்னொரு புறமும் நிற்கத் தொடங்கினர். இதுவே இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் வரலாறு ஆகிவிட்டது. “விதியே! விதியே! தமிழ்ச் சாதியை என்செய நினைத்தாய்? எனக்குரையாயோ?” என்று பாரதி பாடியது நூறு வீதம் உண்மையாகும்.

எதுவாயினும், ஆன்மீகரீதியில் நோக்கினால் இயற்கை தனது தீர்ப்பைச் சரியாகவே வழங்கும். ஆரவாரங்கள், ஆவணப்போக்குகள், அரக்கத்தனங்கள் எவையும் இயற்கையின் பார்வையில் செல்லுபடியாகமாட்டா.

சாயம் பெறவேண்டிய சாமியார்கள்

எல்லா மதங்களும் கொள்கையளவில் சிறந்தவையே. ஆனால், அவற்றைப் பின்பற்றும் மனிதர்கள் தங்களது சுயநலத் தேவைகளுக்காக மதங்களின் கொள்கையையே திரிப்புடுத்துகிறார்கள். இவர்களில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவர்கள் சாமியார் வேடம் தாங்குபவர்கள். உண்மையான ஆன்மீகவாதிகளுக்கு வேடம் தேவையில்லை. யார் வேடம் பூணுகிறார்களோ, அவர்கள் வேடதாரிகளே. “மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின்” என்று வள்ளுவரின் கூற்றுச் சரியானதே.

மதத்தைப் பயன்படுத்தித் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள விரும்புவவர்களுக்கு வேடம் அவசியமாகிறது. சாதாரண மனிதர்களைவிடத் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள், தனித்துவம் மிக்கவர்கள் என்று காட்டுவதற்காகவே இவர்கள் இவ்வாறு வேடம் தரிக்கிறார்கள். அத்தோடு, அவர்களிடம் இயல்பாக உள்ள தாழ்வு மனப்பான்மையும் அவர்கள் வேடதாரிகள் ஆவதற்கு ஒரு காரணம். தமது தாழ்வுச்சிக்கலை மறைத்து, கற்றோர், மற்றோர் முன்னிலையில் தாம் பெரியவர். மரியாதைக்குரியவர் என்று காட்டிக் கொள்வதற்காகவே இத்தகையவர்கள் வேடம் தாங்குகிறார்கள். சாமியார்களின் உளவியலை ஆராய்வதும் ஒரு தனியான ஆராய்ச்சி ஆகலாம்.

சாமியார்கள் பலரகம், ஆண் சாமியார்கள், பெண் சாமியார்கள், தம்பதிச் சாமியார்கள் என்று பலரகத்தவர்கள் இருக்கின்றனர். ஆனால் இவர்கள் அனைவரையும் ஒரே தெய்வம் ஐஸ்வர்யம்தான். அதனையே இவர்கள் அனைவரும் மனமாரத் தொழுகின்றனர். இவர்களது ஆடம்பரமான வாழ்க்கைக்கு அருளாசி வழங்குவது இத்தெய்வம்தான். பிரபல சாமியார்கள் சகலரும் போதிய வாழ்க்கை வசதிகளோடு வாழ்கின்றனர். அவர்களைச் சுற்றித் தொழில் அதிபர்கள், சட்ட வல்லுநர்கள், அரசியல்வாதிகள், நிர்வாகிகள் இருப்பர். வேண்டிய குற்றேவல்களைச் செய்வதற்கு மகளிரும் இருப்பர்.

ஒவ்வொரு பிரபல சாமியாரும் ஒவ்வொரு தனித்தனி வங்கி போன்றவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஏராளமாகப் பணம் புழங்கும். வருமானவரித் திணைக்களங்கள் இவர்களைக் கணக்கில் எடுப்பதில்லை. சாமியார் வேடம் அதற்குத் தகுந்த கவசமாக விளங்குகிறது.

சாமியார்கள் பொதுவாகவே பேச்சுத் திறமை வாய்ந்தவர்கள். சிலரிடம் எழுத்துத் திறமையும் உண்டு. இவர்களிடம் விஷயம் இருக்காது. ஆனால், எல்லாம் அறிந்தவர்கள் போலவும், எல்லாம் வல்லவர்கள் போலவும் தம்மைக் காட்டிக் கொள்வர். அரைகுறைப் படிப்பு இருந்தாலும், ஏதாவது சிலவற்றைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு அறிஞர்கள் போல உலா வருவர். பிறரைக் குறை சொல்வதன் மூலம் தம்மைப் பெரியவர்களாகக் காட்டிக் கொள்வர். எங்கு சென்றாலும் தமக்கே முதல் மரியாதை கிடைக்க வேண்டும் என்று அவர்களது உள்ளம் ஏங்கும், ஆனால் ஆன்றறிந்ததங்கிய கொள்கைச் சான்றோரைப் போன்று நடித்துக் கொள்வர்.

சாமியார் ஒவ்வொருவருக்கும் சிஷ்யகோடிகள் இருப்பர். அவர்களும் தமது சாமியார்களை அச்சொட்டாகப் பின்பற்றுவார்களாகவே இருப்பர். பக்தர்களும் பலர் இருப்பர். பல்வேறு ரகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் பக்தர்களாக விளங்குவர். படித்தவர்கள் முதல் பாடிகள் வரை பக்தர்களாக இருப்பர். குறிப்பிட்ட சாமியார்களிடம் பக்தர்களாக இருப்பதை அவர்கள் பெருமையாகக் கருதுவர். சாமியார்கள் பற்றிச் சிஷ்ய கோடிகளுக்குத் தெரியவரும் பல குறைகள் பக்தர்களுக்கு தெரியவருவதில்லை. சிஷ்யகோடிகள் அவற்றைச் சாமர்த்தியமாக மறைந்து விடுவார். சாமியார்களுக்கு எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பேரும் புகழும் அதிகரிக்கிறதோ. அந்த அளவுக்குச் சிஷ்ய கோடிகளுக்கு இலாபம்.

சாமியார்கள் மக்களுக்குச் “சேவை” செய்யத் திருவுளம் கொள்ளும்போதெல்லாம் பணம் பெறாமல் சேவை வழங்க முன்வருவதில்லை. பல்லாயிரக் கணக்கில் பணம் செலவிட்டால் தான் சாமியார்களை நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றச் செய்யமுடியும். பல சாமியார்கள் சீனி போட்டுப் பால் கொடுத்தால் குடிக்க மாட்டார்கள். கற்கண்டு போட்டுப் பால் கொடுத்தால்தான் அவர்கள் குடிப்பார்கள். சில சாமியார்களின் ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒவ்வொரு ‘ரேட்’ உண்டு. கையை உயர்த்தி ஆசீர்வதிக்க ஒரு ‘ரேட்’. தலையைத் தொட்டு ஆசீர்வதிக்க இன்னொரு ‘ரேட்’. பக்தர் வீடுகளுக்கு எழுந்தருள் ஒரு ‘ரேட்’

வெளியிடங்களில் பக்தர்கள் முன் உரையாற்ற ஒரு ‘ரேட்’ இவ்வாறு எதற்கெடுத்தாலும் சாமியார்களுக்குப் பணம் ஈட்டுவதுதான் ஒரே குறி. உலக ஆசைகளைத் துறப்பவன்தான் துறவி. ஆனால், இத்தகைய சாமியார்களிடத்தில் உலகத்து ஆசைகள் எல்லாம் நிறைந்திருக்கும். எந்த ஆசையையும் அவர்கள் துறந்தவர்கள் அல்லர். இத்தகைய சாமியார்களை விட இயல்பான ஆசைகளுடன் இயங்கும் சாதாரண மனிதர்கள் மேலானவர்கள்.

உண்மையான ஞானிகள், துறவிகள் உலகில் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்கள் ஞான பக்குவம் பெற்றவர்கள். ஆனால், சாமியார் வேடம் தரித்த பலர் உலகை ஏமாற்றவேண்டி பிறந்தவர்கள். கற்றோரதும், மற்றோரதும் அறியாமையே சாமியார்களின் வியாபாரத்துக்கான மூலதனம். சாமியார்கள் பலரின் ஆசிரமங்கள் சிறந்த வர்த்தக நிலையங்களாகவே உண்மையில் விளங்குகின்றன. சாமியார்கள் பலர் பணபலத்தையும், சட்டபலத்தையும் உண்மையான பலங்கள் என்று நம்புகின்றனர். ஆன்மீக பலம் என்பது இவர்களிடம் சிறிதளவும் இல்லை.

உண்மையான ஆன்மீக பலம் உள்ளவர்கள் பிறரை நேசிப்பர், பிறரின் உயர்வை விரும்புவர். தாமும் உயர்ந்து, பிறரையும் உயர்த்துவர், பிறரின் நல்வாழ்வை விரும்புவர், சாதி, மத, பேதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்களாக விளங்குவார். உயர் இலட்சியங்களைக் கொண்டவர்களாக விளங்குவார்.

போலிச் சாமியார்கள் முழுக்க முழுக்கச் சுயநலவாதிகளாக விளங்குவர். தாமும், தம்மைச் சேர்ந்தவர்களும் மட்டுமே உயர்ந்து விளங்கவேண்டும், தமக்கு மட்டுமே எல்லாம் கிடைக்க வேண்டும், தமக்கும், தம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் மட்டுமே சகல தகுதிகளும் உள்ளன என்று கருதுவர். இவர்கள் பிறருக்கு எந்தத் தீமை செய்வதற்கும் சிறிதும் கூடத் தயங்கமாட்டார்கள். உள்ளூர் அழுக்கும், அழுக்காறும் அகந்தையும் கொண்டவர்களாக விளங்குவர். நாளும், பொழுதும் பிறரின் துன்பத்திலே ஆத்மதிருப்தி கொள்பவர்களாக விளங்குவர். அதற்காக, தமது பொதுப் பணத்தைச் செலவு செய்வதற்கும் எவ்வகையிலும் தயங்காதவர்கள். தமது சுயநலத்துக்காக ஏழைகளை மேலும் மேலும் வருத்துவதற்குச் சிறிதும் தயங்காத அரக்க சபாவம் கொண்டவர்கள். உண்மையான ஆன்ம பக்குவம் எதுவும் இல்லாத இத்தகைய போலிச் சாமியார்களும், அவர்களது சிஷ்ய கோடிகளும் நிச்சயமாக இறைவனின் சாபத்துக்கு உள்ளாவார்கள்.

இத்தகைய சாமியார்களை நம்பும் பக்தர்களை என்னென்பது? ஒருவன் ஆஸ்திகளாக இருப்பதும், நாஸ்திகளாக இருப்பதும் அவனவனது சுதந்திரம். ஆனால் சாமியார்களை நம்பும் போலி ஆஸ்திகளாக இருப்பதை விட, நாஸ்திகளாக இருப்பது மேல். பக்தக்கோடிகள் பாஷனுக்காக சாமியார்களை நம்பிச் சீரழிகிறார்கள். தங்களை நம்பும் பக்தகோடிகள் இருக்கும் வரை சாமியார்கள் காட்டில் மழைதான். மக்கள் மத்தியில் உண்மையான ஆன்மபலமும், அறிவும் உயரும் போதுதான் இத்தகைய சாமியார்களின் கொட்டம் அடங்கும்.

படித்தும் கேட்டும் கே.விஜயன்

நூல் தேட்டம் ஒரு பீனிக்ஸ் பறவை

“நூலகர் செல்வராஜா கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் உரை நிகழ்த்தினார். 16/04/2010 அறிவோர் ஒன்று கூடலில் ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் டாக்டர் ஞானசேகரன் தலைமை வகிக்க நிகழ்வு ஆரம்பமானது.

தமிழ்ச்சங்கத் தலைவர் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் திடுதிப்பென சமூகமளித்துச் சொன்னார். “அவர் வெறும் நூலகர் மட்டும் இல்லேங்கானும் ஆய்வாளர்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டி, உசாத்துணை வழங்கும் ஓர் கனதியான பேராசிரியர்” “ஆமாஞ்சாமி! ஏத்துக்கிறோம்! ஏத்துக்கிறோம்! சபையோர் தலையாட்டினர்.

கோபால் சங்கர் வனொலி நாடகக் கலைஞர் என்ற திருநாமத்தையும் கொண்டவர். ஒரு மேடை நடிகனைப்போல நடந்து சென்று ஒலிவாங்கியின் அருகில் முகத்தை சரித்து வைத்து கரகரப்பான வில்லன் குரலில் கேட்டார். “அது சரிங்க! உங்க பதிவுகளில் கழித்தல், குறைத்தல், ஒதுக்கல் எல்லாம் இருக்கா” என்று சந்தேகமாக சிமிண்டினார்.

“ஐயா கனவானே! இந்த கூத்தெல்லாம் இருக்கும்னா அது எப்படி ஆவணப்பதிவாகும். அவைகள் எம்பணியில் தேடுதலில் இல்லை. எமது உள்ளடக்கங்களில் முறிந்த பணையும் இருக்கும் முறியாத பணையும் இருக்கும். அதுதான் நூல் தேட்டம்” ஆணித்தரமான பதில் ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டியிருந்து உஷ்ணமான காண்டபமென புறப்பட்டது. பதிவுகள் எல்லாம் இங்கே இருட்டடிப்புக்களாகவே இருக்கும் இன்றையச் சூழலில் சங்கரின் கேள்வி அருத்த புஷ்டியானதுதான். நூல் தேட்டம் என்ற உபாய பணியின் உள்ளடக்க மூலக்கூறு தமிழ்ப்படைப்புக்களை முழுமையாக சரியாக பதிவு செய்வதே. நூலகர் அடித்துச் சொன்னார். பலரும் மேடைக்கு ஏறினார்கள். உள்ளீடுகளை அறிய கேள்விகள் எழுப்பாமல் பொன்னாடை போர்த்தினார்கள், நூலகருக்கு சொல்லால் புகழ்மாலை சூடினார்கள். இவை எல்லாம் நமது வழக்கமான தோஸ்த்தான சமாச்சாரங்கள். இப்படித்தான் நாம் பல முக்கியமான சமாச்சாரங்களின் உள்ளீடுகளை புரிந்து கொள்ளக்கூடிய குறுக்கும் நெடுக்குமான கேள்விகளை எழுப்பாமல் அந்நிகழ்வுகளை வெறும் திருவிழாக்களாக அவ்விசயங்களை முடித்து விடுகிறோம். பத்திரிகைகளில் பொன்னாடை படங்கள் வரும் அப்புரம் என்ன அந்த சமாச்சாரத்திற்கு கோவிந்தா! கோவிந்தா தான்!

‘அப்ப இதுவும் கோவிந்தா தானாங்களை?’

இல்லை இல்லை. தெளிவு தரும் நல்ல உரைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. அவசியமான வினாக்கள் எழுந்தன. உரைகளில் பேராசிரியர் சந்திரசேகரனின் உரை கச்சிதமானதாக இருந்தது.

நூல் தேட்டத்தின் பெறுமதி குறித்த வரலாற்றுத் தகவல்களுடன் வெளிக்கொணர்ந்தார். குமரன் பிறிதொரு

கோணத்தில் தெளிவாக வெளிப்படுத்தினார். ஆய்வெழுத்தாளர் மக்கீன் கவடி ஆற்றுப்படை தந்த ஜமீல் போன்றவர்களை ஒரு துணைக்கருவியாக பயப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடதோ என்று ஆலோசனை சென்னார். குமரன் பதிப்பக நிருவாகி குமரன் அதன் ஆழமான பகுதிக்குள் சுழியோடிச் சென்று நம்மிடையே நிலவும் பலவீனங்களை வெளிப்படுத்த நிவர்த்திக்க நமது பங்களிப்பின் நிலையென்ன என்பதை அடித்துக் கேட்டார். இவையெல்லாம் கூட்டத்தை கலகலப்பாக்கின. யாழ்ப்பாண நூலகம் தீக்கிரையானதும் தமிழர் வரலாற்றைச் சொல்லும் 97 ஆயிரம் நூல்கள் சாம்பல் குவியலானதும் என்னசெய்வோம் என்ற அதிர்வின் நடுவில் பீனிக்ஸ் பறவையாக உயிர்த்தெழுமோம் என்ற விடியலின் குறியீடே நூல் தேட்டம் என்பதை நூலகரின் உரை தெளிவுபடுத்துவதாக அமைந்தது. குமரன் எடுத்துரைத்தது போன்று எத்தனை சுமைகள், வலிகள், தேடல்கள், பிரயாணங்கள், சந்திப்புகள், வாசிப்புகள், அலைச்சல்கள் இப்பெரும் பணியின் வேர்களாகியுள்ளன.

நாம் கொஞ்சமாவது நீர் வார்க்க வேண்டாமா? என்று மனத்தில் பதற்றம் தோன்றியது. நூலகர் சொன்னார். “முன்பொரு முறை இலங்கை வந்து நூல்தேட்ட பதிவு நூலினை வெளியிட ஊடக விளம்பரங்களுடன் ஏற்பாடாகியிருந்தது. கூட்டத்திற்கு ஒன்பது பேர்தான் வந்திருந்தார்கள். இவர்களின் 6 பேர் பேச்சாளர்கள் மூவர் பார்வையாளர்கள். மனம் அதிர்ந்து போனது. அம்மாடி! அதிசயமாக இருக்கு. தேனர் குடிப்பதற்கென்ற வருகின்ற ‘ரீ’ ஆர்வலர்களுமா இல்லாமல் போய்விட்டார்கள்.

‘ஈஸ்வரா! எங்கேதான் போய் முட்டிக்கிறது’ கவலையை விடுங்கள். இந்த கூட்டம் கலகலப்பாக இருந்தது. உண்மையான இலக்கிய ஆர்வலர்கள் மண்டபம் நிறைந்து காணப்பட்டார்கள். எழுத்தாளர்கள், சஞ்சிகை ஆசிரியர்கள், திருகோண மலையிலிருந்து ‘நீங்களும் எழுதலாம்’ ஆசிரியர், தனபாலசிங்கம் உட்பட பலரும் வந்திருந்தார்கள்.

நூல் பதிவுகள் குறித்து நூலகர் வெளியிட்ட கருத்துக்கள் அரசு மட்டத்திலோ, இயக்க மட்டத்திலோ, சங்கமட்டத்திலோ இப்பணி மேற்கொள்ளப்படுமானால் ஒதுக்கலும் இருட்டடிப்பும் தவிர்க்க முடியாதவண்ணம் துளிர்ந்து விடும். செம்மையெடுத்தல் என்ற வகையில் இவை தலைதூக்கும். இலங்கை தமிழ்ப்படைப்புக்கள் அனைத்தையும் பதிவு செய்யவேண்டும் என்ற உயிர்ப்புடன் எனது பயணங்களும், தேடல்களும், வாசிப்புகளும் தொடர்கின்றன. வசதி படைத்தவர்கள் தொகுப்புகளை பெற்று நூலங்களில் அவற்றை இடம் பெறச் செய்வதன் மூலம் இலக்கிய மாணவர்கள் பயன் பெறுவதற்கு உதவிலாம். சஞ்சிகையாளர்கள் தொடர்புகொள்ளுங்கள். உங்கள் ஆக்கங்களை அனுப்பிவைத்து பதிவுகளை ஆழமும் அகலமும் மிக்கதுமான சமுத்திரமாக்குங்கள். இன்றைய

காலநிலையில், வாழ்வியல் கஷ்டமாகிவிட்ட சூழ்நிலையிலும் இதுவேர் அத்தியாவசியப் பணியாகும்....”

“ஏன் காணும் விசயம் புரியுதா?”

“புரியுதா புரியுதா”

“என்ன புரியுதா”

“இது மறுபடியும் உயிர்த்தெழும் சமாச்சாரமாகும், ஒரு பீனிக்ஸ் பறவை சாம்பல் சூழியிலிருந்து உயிர்த்தெழுகிற படபடப்பு”

“ஈஸ்வரா! கைகொடுக்க வேண்டிய சமாச்சாரம்தான்”

‘சுதந்திரமற்று எழுதுகிறோம்’ அங்கேயும் இடி, இங்கேயும் இடி (டென்மார்க் ஜீவகுமார் உரை)

புலம்பெயர் நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் காத்திரமானவையாக, தரமானவையாக இருப்பதாக நமது இலக்கிய ஆர்வலர்கள் அடித்துச் சொல்கிறார்கள். “ஏன் எழுதமாட்டார்கள். அவர்கள் சொசூக வாழ்கிறார்கள். அதனால் சுதந்திரமாக எழுதுகிறார்கள், கனதியாக எழுதுகிறார்கள்” ஒரு சிண்டு முடிச்சுக்காரர்! உசுப்பிவிட்டார். ஆனால் நம்மவர்களின் கருத்து புகைச்சலுக்கு மத்தியில் டென்மார்க்கில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் படைப்பாளி வி. ஜீவகுமாரன் வெளியிட்ட கருத்து அதிர்ச்சி உஷ்ணத்தை கிளர்த்திவிட்டது. “அட, கண்டம் போடுகிற மாதிரி அப்படி என்ன சொல்லப்பிட்டார்?”

ஜீவகுமாரன் சென்னார்:-

“ஐயாமா ரே! நீங்கள் எல்லாம் நெனைக்கிற மாதிரி, சொல்கிற மாதிரி நாங்க வொன்னும் சொசூகவம் வாழல்ல, சுதந்திரமாகவும் எழுத இல்லே” சபையோரில் ஒரு சிலர் அதிர்ச்சியுடன் தலையாட்டினார்கள். “ஏசாமா! நெசமாதான் சொல்லுறியலா?” என்று நாடியை சொறிந்தார்கள். பல இலக்கியப் படைப்புக்களை வெளியிட்டவரும், ‘ஞானம்’ சஞ்சிகையில் தொடர்ச்சியாக சிறுகதைகள், பத்தி எழுத்துக்கள் என எழுதிவருபவர் டென்மார்க்கின் தமிழ் எழுத்தாளர் வி. ஜீவகுமாரன். அவர் தனது எழுத்துக்கள் குறித்து கொழும்பு தமிழ்ச்சங்கத்தில் உரை நிகழ்த்தினார். அறிவோர் ஒன்று கூடவில்லா என ஆசிரியர் டாக்டர் ஞானசேகரன் தலைமையில் நிகழ்வு இடம் பெற்றது. அந்த உரையில் இந்த அதிர்ச்சி தகவல் வெளியானது. டென்மார்க்கில் தமிழர் வாழ்நிலை, சிந்தனைப்போக்கு, பிறழ்வுகாணும் பண்பாட்டு விழுமியம் என்பன தனது படைப்புக்களின் உள்ளீட்டு கருப்பொருளாவதையும் தனது வாழ்வின் சில துன்பியல் பகுதிகளையும் ஒரு கதைபோலவே அழகியலுடன் குறிப்பிட்ட அவர் தாம் இன்னும் சுதந்திரமற்ற நிலையிலே எழுதுவதாகவே குறிப்பிட்டார். ஜீவகுமாரின் எழுத்துக்களை வாசித்திருக்கிறீர்களா? ஞானத்தில் வெளியாகியிருந்த சில கதைகளையும், பத்திகளையும் படித்திருக்கிறேன். எழுத்தாற்றலுள்ளவர் என்ற பதிவினை அவை ஏற்படுத்திவிட்டிருக்கின்றன. இரண்டொரு வரிகளிலே ஒரு யதார்த்த பூர்வமான சித்திரத்தை வாசகர் மனத்தில் செதுக்கிவிடுவார். ஒரு சமூகத்தில் ஆழமாக வேரோடியுள்ள, புரையாகிவிட்டுள்ள அம்சங்களை இயல்புத்தன்மை சிதையாமல் வெளிக்கொணர்வார். பல உதாரணங்களைச் சொல்லலாம் ‘கழிப்பு’ என்றொரு கதை. ஞானத்தில் பிரசுரமானது. அநேகமாக ஞானம் வாசகர்கள் அனைவரும் படித்திருப்பார்கள். அதனால் கதையை திருப்பிச் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் ஒரு

நிகழ்வினைச் சொல்லலாம். ஜோர்மனில் அகதி அந்தஸ்து பணத்தில் புரளும் ஒரு யாழ்ப்பாணத்து ஆன்ரி, அப்பொழுதுதான் புலம்பெயர்ந்து வந்த சாதாரண குடும்பத்து பெண்ணுக்கு மிடையில் தான் உரையாடல் இடம் பெறுகிறது. மிகவும் இயல்பான உரையாடல்: ஒரு சிறுமியின் பூப்பெய்தும் நிகழ்வில் நிகழ்கிறது. “நல்ல வடிவான நெக்லஸ் போட்டிருக்கிறாய் பிள்ளை இஞ்சை வேண்டினதோ? ஆன்ரி கேட்கிறார். “இல்லே ஊரிலேயிருந்து கொண்டு வந்தனான்” “ஆ! என்ன பிள்ளே... பவுணிலை சரியாய் கலந்து போடுவாங்கள்... விக்கப்போனால் சேதாரம் என்று கழிச்சுப்போடுவாங்கள்... இஞ்சை என்ற நெக்கிலைசைப் பார்த்தீரோ அசல் சிங்கப்பூர் தங்கம், எத்தனை வருஷம் போனாலும் சேதாரம் இல்லாமல் விக்கலாம்” ஆனந்திக்கு சங்கடமாக விருந்தது. அவளுடைய அக்காமார் சேர்ந்து கலியாணத்திற்கு வாங்கிப் போட்ட நெக்லஸ், அதிலும் இளையவள் கடைகளுக்கு அப்பம் சுட்டுவிறு சேர்த்தக் காசு, அதற்குள் அடக்கிக் கிடக்கும் வேதனையும் வலியும் ஆனந்தி அறிவாள் ஆனால் கனடா ஆன்ரி போட்டிருக்கும் நெக்லஸிக்குள் அகதி அந்தஸ்து காசல்லவா உறங்கிக்கிடக்கிறது “அது சரி பிள்ளே! ஊரிலே நீங்கள் எந்த இடம்?” “சங்காணை!” “சங்காணை என்றால் எத்தனையாம் வட்டாரம்?” வட்டாரத்தைச் சொன்னதும் கனடா ஆன்ரியின் முகம் இறுகிப் போயிற்று.

இப்படி செல்லும் உரையாடலின் பின்னர் ஆனந்தி அந்த நிகழ்வில் செல்லக்காசாகிப் போகிறார். நிகழ்வு போட்டோவில் கூட அவள் இல்லை. திருஷ்டிக் கழிப்பு எச்சம் மட்டுமே அவள் மடியில் விழுகிறது.

“இவ்வளவு அழகாக கதையைச் சொல்கிறாரே. இந்த சமூகத்தில் இருந்து கொண்டுதானே இத்தகைய புரையோடிப்போயுள்ள சமாசாரங்களைக் வெளியில் கொண்டு வருகிறார். இத்தகைய ஆன்ரிமார் ஐயாவே ஒரு பிடிபிடிக்காமலா விடுவார்கள். பிடிக்கட்டுமே அதுபோல்தானே இந்த நாட்டிலே இருந்து கொண்டுதான் இங்கு புரையோடிப்போயுள்ள விசயங்களை வெளியில் கொண்டு வரவேண்டும். எதிர்ப்பினை வழக்கல் மீனாக வென்றிட வேண்டும். “சரியா சொன்னீங்க! கொடுமையும், ஜனநாயக இருண்மையும் உள்ள இடத்திலிருந்து நல்ல இலக்கியங்கள் இப்படித்தான் உருவாகின்றன. இந்த கூட்டத்திலே இந்திய மீடியாக்காரர் ஒருவர் இருந்தார். மனுஷன் கேட்டார். “அதெல்லாம் சரிதாங்க, இப்படித்தான் இந்த சண்டை சச்சரவு நுளம்புகளெல்லாம் கருகிப்போச்சே சமாதானமாக இருக்கிறோம் இனிமே சுதந்திரமாக எழுதலாம் தானே? என்னத்தை எழுதப்போறிய? கிண்டலாகத்தான் கேட்டார். சாமி ஒரு கதை செல்லுறன் கேட்கிறியலா? ஒரு நரியின் வாலை நுளம்புகள் கடிச்சுன்னு இருந்தது, இதென்னடா தொல்லைன்னு அதுகளை அழிக்க வாலை குளத்துக்குள்ளே நரி போட்டிருச்சி. வால் மூழ்க, நுளம்புகள் பிருஷ்ட பாகத்திற்கு ஏறிச்சு. அந்த பாகத்தை நீருக்குள்ளே இழுத்துச்சி, நுளம்புகள் முதுகுக்கு ஏறிடிச்சி, இப்படியே தலைவரைக்கும் உடல் நீருக்குள் மூழ்க, நுளம்புகள் மேலே ஏறுவதுமாக ஒரு கெடுபிடியான போராட்டம். அப்பறமென்ன நரி தலையையும் நீருக்குள் அமிழ்த்துக் கொண்டது. இதைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஓநாய் ஆகா நுளம்புகளை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஒழிப்பதைவிட ஒரேயடியாக பரலோகம் அனுப்பிட நல்ல வழி இருக்கிறதென்று தொப்பிரென குளத்தில் குதித்தது. விசுக்கென பறந்துவிட்ட நுளம்புகள் இந்த கூத்தைப் பார்த்தன.

தேறாத தேர்வுகள்

- அவ்வாயுர் சி.சிவநேசன்

சீமலாசனம் நோக்கிய பயணங்களில்
சின்னத் தளங்களே
முன்னணி வக்கீனீற
தேர்வு என்னும்
தேரை அசைய விடாது
சார்புகள் சறுக்குக் கட்டை கிடுகின்றது.

ஆர்வங்கள் குன்றி அறிவுகள்
ஆதங்கத்துள் அடங்குகின்றன
நீர் வற்றிய குளத்துள்
செத்து நூறும் பீன்கள்
சந்தைகளில் அமோக விற்பனை
ஆழ்கடல் பீன்களை
தேடுவாரில்லை

பணம் புகுந்து களவு கொள்ளும்
பட்டங்கள்
உயர் மட்டத்தில் பறக்கின்றன
ஆழக் காற்று அடங்கியதோ
அறிவுச் சரங்கள் சூப்பைக்குள்
சூப்பைகள் கோபுரத்தை
அலங்கரிக்கின்றன.

கருப்பின் விளைச்சலோ அமோகம்
ஆனால் ஆலைகள் அசைவற்றதால்
இலுப்பைப் பூச் சர்க்கரை
சந்தையில் விலை போகின்றது
கூர்மை வளிகள்
உறையுனுள் முடங்க
மொட்டைக் கத்திகள்
களத்தினிலே
வற்றிப் பயணம் நோக்கி.

பேயாகப் பெருமழை, பொறுமை இல்
லாமல், ஓயாது பெய்து கொண்டிருப்ப
தால் உறரெல்லாம் வெள்ளத்தில் மிதக்
கிறது. காடுகளில் திரிந்த பாம்புகளெல்
லாம் வீடுகளுக்குள் புகுந்து, எங்க
ளைக் கொத்துவதற்கு துரத்துகின்றன.
கூதலின் கொடிய ஆளுமைக்குள்,
எங்களுர் கொடுக்கி கிடக்கிறது.

மக்களின் வேதனையில் கட்டுண்டு
தவளைகள், களமிறங்கிப் போராடு
கின்றன. அடுப்புகளை வெள்ளம்
அள்ளிப் போனதால், பட்டினி எங்களை
ஆட்சிசெய்கிறது. எங்கள் வயிறுகளில்
அக்கினி எரிவதால் நாட்டில் இனத்து

வேசம் பூசை செய்கிறது. சீருடையில்,
போதிமாதவனின் சீடர்கள், மாதவிக்
காக வெள்ளத்தில் நீந்துகின்றனர்.

சிறகுகள் உடைந்த வெள்ளைப்
புறாக்கள் கழுக்குகளாக உருமாறி வந்து
மனிதத்தைத் தேடித் தேடி சாப்பிடு
கின்றன. வேதத்தை சுமந்தவர்கள்,
மனிதத்தை உண்பதால், வெட்கமில்லா
மல் இனத்துவேசம் சிரிக்கிறது. வேதம்,
போகப்பொருளாகப் போனதால் போதி
மாதவன், பொறுமை இழக்கிறான்.

களைத்துப் போய்ப் படுக்கும் எம்
னைக் காலால் உதைத்து விரட்டி விட்டு
கமண்டலத்தை வெள்ளத்தில் வீசு
கிறான். வெள்ளத்தில் போராடும் எங்
களுக்கு விரைவில் நிவரணங்கள்
கிடைக்குமா? காலமெல்லாம், கண்
மூடித் தவம் செய்யும் கடவுள், ஏழை
களைக் காப்பாற்ற வருவானா? அல்
லது பாற்கடலில் சதா படுத்துக் கிடப்
பானா?

கலை இலக்கிய தகவல்கள்

(கே. பொன்னுத்துரை)

கலாபூஷணம் கல்வயல் வே. குமாரசாமி அவர்களுக்கு நிகழ்ந்த பாராட்டு விழா

சென்ற ஆண்டு கலாபூஷணம் விருது பெற்ற கவிமாமணி கல்வயல் வே. குமாரசாமி அவர்களுக்கு தென்மராட்சிக் கலை மன்றம் சென்ற 25.04.2010 ஞாயிற்றுக்கிழமை சாவகச்சேரியிலுள்ள மேற்படி மன்ற மண்டபத்தில் முன்னாள் கோப்பாய் பிரதேச செயலர் க. கேதீஸ்வரன் தலைமையில் பாராட்டு விழா ஒன்றை நடாத்தியது.

மேற்படி நிகழ்வில் விழா நாயகர் கௌரவிக்கப் பெற்றார். நிகழ்வில் தென்மராட்சி பிரதேச செயலர் செ. ஸ்ரீநிவாசன், தென்மராட்சி கல்வி வலய உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் ஆ. ஸ்ரீஸ்கந்தமூர்த்தி, தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பொதுச் செயலாளர் சோ. தேவராஜன், கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி சொ. திருநாவுக்கரசு, 'தாயகம்' ஆசிரியர் க. தணிகாசலம் ஆகியோர் வாழ்த்துரைகளை வழங்கினர்.

சிறப்பு நிகழ்வாக கவிஞர் வே. குமாரசாமி எழுதிய "முறுகல் சொற்பதம்-இருபடி" என்ற நூல் வெளியீடு செய்யப் பெற்றது. இந்நூலுக்கான ஆய்வுரையை தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக மொழித்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் க. இரகுபரன் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து காரைநகர் உதவி அரசாங்க அதிபர் த. ஜெயசீலன் தலைமையில் "பாட்டுத் திறத்தாலே....." என்ற பொருளில் சிறப்புக் கவியரங்கம் இடம்பெற்றது.

கவியரங்கில் கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலையின் விரிவுரையாளர் ச. லக்ஷ்மி, சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் வே. உதயகுமார், றிபேக் கல்லூரி ஆசிரியர் த. மாரக்கண்டு, தமிழாசிரியர் த. நாகேஸ்வரன் ஆகியோர் கவிதை படித்தனர். இதில் கவிதை பாடிய ஒரு கவிஞர்

"இப்படித் தான் வாழ்வதென்று இடித்துரைக்கும் கவிஞர்களை
இனிச்சவாய்ப் பட்டங்கட்டி எவனும் மதிப்பதில்லை
மப்படித்துப் பாடத் தகர டப்பாப் பா எழுதின
மனந் திறந்து மகிழ்ந்து மாலைகள் சூட்டிடுவார்
தப்படித்துத் தழல் சுமந்து சந்தித் தெருத் தான் சுற்றி
தரமெழுதும் கவிஞர்களை தகனம் செய்து விட்டார்
எப்படியும் பாடலாம் எப்படியும் வாழலாம்
இது தான் சமூகமெனில் எது செய்வோம் பாட்டாலே"

என்றவாறு தன் கவிதையை பாடினார்

நிகழ்வில் ஏற்புரை வழங்கிய கல்வயல் வே. குமாரசாமி "இது எனக்கான விழா என்பதை விட கவிதைக்கான விழா என்பதை பொருத்தமானது. இப்படியான இவ் விழாவில் 'பாடினால் எதைச் சாதிப்பீர்கள்?' எனக் கேட்பது வெட்கத்திற்குரியது என்று தன் அதிருப்தியை வெளியிட்டார்.

ஏராளமான இலக்கிய சுவைஞர்கள் மற்றும் கவிஞர்களும் கலந்து கொண்ட இந்நிகழ்வு பற்றி பலரும் பலவாறு சிலாகித்து பேசிக் கொண்டனர்.

- நீர்வை தி. மயூரகிர்

"நீர்வைக் கந்தன் பிள்ளைத் தமிழ்" நூல் வெளியீடு விழா

நீர்வேலி கந்தசுவாமி ஆலய திருத்தேர் விழா நாளான 27.04.2010 செவ்வாய்க்கிழமையன்று ஆலய விழாவில் யாழ். பல்கலைக்கழக மாணவன் தி. மயூரகிர் எழுதிய "நீர்வைக் கந்தன் பிள்ளைத் தமிழ்" நூல் வெளியிடப்பட்டது.

இவ்வெளியீட்டு விழாவில் யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியற கல்லூரியின் பீடாதிபதி இ. யோகநாதன், வலி கிழக்குப் பிரதேச சபைச் செயலாளர் த. நடராசா, நீர்வேலி அத்தியாயர் இந்து அதிபர் இ. குணநாதன், சிரேஷ்ட ஆங்கில ஆசிரியர் த. ந. பஞ்சாட்சரம், ஸ்ரீமதி. வீரமணி ஐயர் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர் இந்நிகழ்வில் நூலறிமுக உரையை விரிவுரையாளர் ச. லக்ஷ்மி நிகழ்த்தினார்.

மரபு வழியமைந்த ஆண்பாற் பிள்ளைத் தமிழ் நூலான மேற்படி நூலில் காப்பு, செங்கீரை, தாலம், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்பலி, சிற்றில், சிறுபறை, சிறுதேர் என பத்துப் பருவப் பிரிவுகளாக பிள்ளைத் தமிழ் பாடப்பட்டுள்ளது. இது தவிர தாலாட்டு, திருப்புகழ் என்பனவும் நூலாசிரியரால் பாடப்பட்டு சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந் நூல் செம்மொழிகளின் தெய்வமென முருகனைச் சிறப்பிப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

- நீர்வைக் கிழார்

தலித்திய நூல்களின் அறிமுகம்

அட்டன் தமிழ்ச்சங்கம் ஒழுங்கு செய்திருந்த, தலித் வரலாற்று நூல்கள் அறிமுக விழா 21.03.2010 அன்று அட்டன் நகர சபை மண்டபத்தில் காலை 10.00 மணியளவில் சங்கத்தின் தலைவர் சு. முரளிதரன் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்றது.

சு. முரளிதரன், நான்கு தலித் வரலாற்று நூல்கள் ஓர் அறிமுகம் எனும் தலைப்பில் தலித்திய சிந்தனை போக்குகள் பற்றிக் கூறினார்.

தமிழகத்தின் தலித்திய சிந்தனையாளர் வே. அலெக்சர்

- * தலித் விடுதலையும் திராவிடர் இயக்கமும் (மறைக்கப்படும் உண்மைகளும் கறைபடிந்த அத்தியாயங்களும்)
- * தலித் மக்களும் கல்வியும்

போன்ற நூல்கள் பற்றியும் ஹன்றிஸ்ஸில் ஆல்காட், கோட்டைட் போன்றோரின் தலித்திய விடுதலை வேட்கை பற்றியும் கூறினார். இந்நூல்களின் ஊடாக எமது மலையக வரலாறு காலம் தொடர்பாகவும் மீள சிந்திக்க வேண்டி உள்ளது என “தலித்திய வேர்கள் தமிழகமும், மலையகமும்” எனும் தலைப்பில் கருத்துரை வழங்கிய பெ. முத்துலிங்கம் (தலைவர் சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகம் கண்டி) கூறினார்.

ஆய்வாளர் ஜெ. லெனின் மதிவானம் “தமிழ் சூழலில் இலக்கியங்கள் தலித்திய முனைப்புக்கள்” எனும் தலைப்பில் உரையாற்றுகையில் தலித்தியம் பற்றி தலித்துகள் மாத்திரமல்ல தலித் இல்லா தோரும் படைப்புக்களை செய்தல் வேண்டும். என்று கூறி லெனின், காள்ஸ்மார்க்ஸ் போன்றோரை உதாரணம் காட்டினார்.

மோகன் சுப்பிரமணியம், அந்தனிஜீவா போன்றோரும் கருத்துக்களை முன் வைத்தனர். செயலாளர் கலாபூசணம் பி. எம். லிங்கத்தின் நன்றியுரைபுடன் கூட்டம் நிறைவடைந்தது.

மொழிவரதன்

கனடா எழுத்தாளர் எஸ். சந்திரபோஸுடனான ஒரு சந்திப்பு

கனேடிய தமிழ் எழுத்தாளர் எஸ். சந்திரபோஸுடனான இலக்கியச் சந்திப்பொன்று அட்டன் டன்பார் வீதியிலுள்ள கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் மண்டபத்தில் சபையின் இணைப்பாளர் மோகன் சுப்பிரமணியத்தின் ஏற்பாட்டில் இடம் பெற்றது.

“கனேடிய தமிழ் புலம் பெயர் எழுத்தாளர்களும் கலை இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கும்” எனும் தலைப்பில் எஸ். சந்திரபோஸ் அவர்கள் கலந்துரையாடலை மேற்கொண்டார்.

கனடாவின் டொரொண்டோ மாநிலத்தில் வாழும் சுமார் மூன்று இலட்சம் இலங்கைத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறை, இலக்கிய முயற்சிகள், இலக்கிய அமைப்புக்கள், இலக்கிய சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், ஊடகத்துறை, தமிழ் மொழி பயன்பாடு உயர் கல்வியில் தாய் மொழி, ஆன்மீக வாழ்க்கை முறை, வழிபாடுகள், நம்பிக்கைகள், தொழில் வாழ்ப்புக்கள் இலங்கைத் தமிழ் பிரதேசங்களினூடான தொடர்புகள், பழைய மாணவர் சங்கங்களின் உதவிகள் போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்களை தொட்டு கலந்துரையாடல் பரந்து விரிந்தது. மலையக மக்களின் மலையக மக்கள் மன்றம் பற்றியும் கூறப்பட்டது.

புலம்பெயர் தமிழர்கள் எவ்வாறு தமது பண்பாட்டு, கலாசார விழுமியங்களை பேணி வருகின்றார்கள் என்பதையும், புதிய சந்ததியினர் எதிர் நோக்கும் கலாசார சவால்களையும் அவர் எடுத்துக் கூறினார். மலையக மக்கள் முன்னணி உப தலைவர் ஏ. லோரன்ஸ், கவிஞர் சு. முரளிதரன், எழுத்தாளர் சாரல் நாடன், மொழிவரதன், நேசமணி, செங்கலடிச் சங்க பொதுச் செயலாளர் ஓ. ஏ. இராமையா, முன்னாள் அட்டன் வலய மேலதிகாரி கல்வி பணிப்பாளர் கே. மெய்யநாதன், முன்னாள் கோட்டக்கல்வி பணிப்பாளர் S. சரவணபிரகாசம், தன்னார்வ நிறுவன பொறுப்பாளர் முருகையா, ஊடகவியலாளரான தங்கம், முத்துலிங்கம் போன்ற பல முக்கியஸ்தர்கள், இலக்கிய ஆர்வலர்கள் கலந்து கருத்துரைத்தார்கள்.

முன்னாள் பாராளுமன்ற நியமன உறுப்பினர் எம். சி. சுப்பிரமணியத்தின் புதல்வரான திரு எஸ். சந்திரபோஸ் பதுளை தேசிய கல்லூரியிலும், கொழும்பிலும் ஆசிரியராக பணிபுரிந்து பல இலக்கிய படைப்புக்களை தந்தவராவார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

புலம் பெயர்ந்து கனடாவில் வாழும் திரு எஸ். சந்திரபோஸ் உடனான இச்சந்திப்பு மூலம் தொடர்ந்து இலக்கிய பாலத்திற்கும், மலையக மாணவர்களின் கல்வி மேம்பாட்டிற்கும் உதவ வேண்டும் என மோகன் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்.

மொழிவரதன்

கொழும்பு திருமறைக் கலாமன்றத்தின் ஆதரவில் 28.04.2010 அன்று நடைபெற்ற அருள் இராஜேந்திரன் அவர்களின் சிறுகதை நூல் வெளியீட்டு விழாவின் போது புரவலர் ஹாசிம் உமர் அவர்கள் நூலின் முதற் பிரதியைப் பெற்ற பின் எழுத்தாளரை வாழ்த்துவதையும் அருகே விழாத் தலைவர் தி. ஞானசேகரன், நூலினை விமர்சனம் செய்த எம். கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோரும் காணப்படுகின்றனர்

புரவலர் புத்தகப் பூங்கா மாதம் ஒரு நூல் வெளியீட்டுத் திட்டம்

முன்பொருபோதும் நூல்வெளியிடாத எழுத்தாளர்களின் நூல்கள் இத்திட்டத்தின் மூலம் வெளியிடப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெற விரும்பும் எழுத்தாளர்கள் தமது படைப்பின் இரண்டு பிரதிகளோடு, என்னுரை அணிந்துரை, ஆசிரியர் பற்றிய விபரம், இரண்டு புகைப் படங்கள், முன்னர் நூல்கள் வெளியிடவில்லை என்ற உறுதி மொழி ஆகியவற்றை இணைத்து கீழ்க்காணும் முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். எழுத்தாளர் விரும்பினால் மூவாண் அட்டைப்பட ஒவியத்தையும் சேர்த்து அனுப்பலாம்.

எழுத்தாளருக்கு 300 பிரதிகள் இலவசமாக வழங்கப்படுவதோடு, வெளியீட்டு விழா நடத்தி அதில் கிடைக்கும் பணம் முழுவதும் எழுத்தாளருக்கே வழங்கப்படும். இலங்கை எழுத்தாளர்கள் யாபேரும் இத்திட்டத்தின் மூலம் பயன் பெறலாம். நூல் ஆக்கத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத பிரதிகள் எழுத்தாளருக்குத் திருப்பி அனுப்பப்படும்.

தொடர்பு முகவரி : தேர்வுக்குழு, புரவலர் புத்தகப் பூங்கா, இல 25, அவ்வல் சாவியா ரோட் கொழும்பு - 14.

தொ. பேசி : 077 4161616, 078 5318503

வவுனியூர் இரா.உதயணனின் “நூல் அறுந்த பட்டங்கள்” நாவல் பற்றிய, ஓர் கண்ணோட்டம்

தமிழருவி த. சிவகுமாரன் B.A(Hons)

‘இலக்கியத்திற்கு புத்தியை விட மனந்தான் முக்கியம்’

“வவுனியூர் இரா. உதயணனின் நான்காவது நூலாகிய ‘நூல் அறுந்த பட்டங்கள்’ (நாவல்) அண்மையில் வெளிவந்துள்ளது. இவர் ஏற்கனவே இரண்டு நாவல்களையும் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது ‘விதிவரைந்த பாதையிலே’, 2008ற்கான சிறந்த நாவலுக்கான, இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைப் பெற்றுள்ளது. ‘அருணா வெளியீட்டகத்’தின் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள 171 பக்கங்களைக் கொண்ட ‘நூல் அறுந்த பட்டங்கள்’ நாவல், may 19 ற்குப் பிறகான ஓர் புதிய இலக்கிய எழுதளத்தில்’ வெளியாகும் முக்கிய நாவலாகக் கருதப்படக்கூடியது.

தம் எழுத்தைப்போல் எழுத்தாளர்கள் பலரும் இல்லாத இக்காலகட்டத்தில், இலக்கிய நேர்மையைப் பார்ப்பது அருகி வருகின்ற இந்நாட்களில் இந்நாவல் நடுநிலை நின்று இப் ‘புதிய இலக்கிய எழுதளத்தில்’ தனது பதிவினை மேற்கொண்டுள்ளது.

‘ஓரேயடியாகத் துதிபாடுதல்’, அல்லது ‘முற்று முழுதாக மறுதலித்தல்’ அல்லது, ‘வசதிக்கும் காலத்திற்கும் ஏற்றது போல் குத்துக் கரணமடித்தல்’ என்று may 19 ற்குப் பிறகு ‘எழுதிக் குவிப்புகள்’ பல வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. இனியும் உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலுமிருந்து (புலம் பெயர் நாடுகள்) பற்றீசல்கள் போல் கிளம்ப உள்ளன. இவை போன்ற இலக்கிய நேர்மையின்மைகளைத் தாண்டி நடந்த சம்பவங்களை நடுநிலை நின்று இலக்கியச் சுவையுடன் நாவலாக்கம் செய்வது ஓர் உயர்ந்த பண்பாடு மட்டுமன்றி காலத்தின் தேவையும் கூட. அந்த வகையில் இந்த நாவலில் இரா. உதயணன் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார்.

வண்டனில் வெளிவரும் ‘புதினம்’ பத்திரிகையில் தொடராக வெளிவந்த ‘இப் புதினம்’ இப்பொழுது முழுநாவலாக உருப்பெற்று வந்துள்ளது. “இந் நாவல் மூலம் இரா. உதயணன், ‘மனித உணர்வுகளைத் தீண்டி உணர்ச்சி வசப்படுத்தி சிந்திக்க வைக்கிறார்’ என்று நாவலின் வெளியீட்டுரையில் அருணா செல்லத்தூரை குறிப்பிட்டுள்ளது இங்கு நோக்கத்தக்கது.

இன்றைய காலகட்டத்தில் மனிதநேயம் சிறிது சிறிதாகச் செத்து மனிதனே மிருகமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறான். சுயநலம் மிக்கவர்களாக, மற்றவர்களைக் கிஞ்சித்தும் பொருப்படுத்தாத ஒரு சமூகமாக எமது இனம் மாறிக் கொண்டு போகிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் மனித உணர்வுகளும்

உணர்ச்சிகளும் ஒரு மனிதனை முற்றாக சிந்திப்பதைத் தடுப்பதேயாகும். இக்கருத்தை இந்நாவலின் பின் அட்டையில் ஓவியம் வெளிக்காட்டுகிறது.

நாவலின் கதையம்சம் பற்றிய சில வார்த்தைகளில்..... புதுக்குடியிருப்பு மாஸ்டர் முத்தையா, பவளம் தம்பதியின் ஒரே மகள் காவியா. அவளுக்குப் பத்து வயது நடக்கும் போது, மாஸ்டரின் பழைய, சிங்கள நண்பன், கடுகண்ணாவையைச் சேர்ந்தவன், ஸ்ரீசேன இவரை ஊரில் வந்து பார்த்துப் பேசிவிட்டுப் போன அன்றிரவு மாஸ்டரும் மனைவியும் முகமூடி இளைஞர்களால் சுடப்பட்டு இறக்க, அநாதையான காவியாவை அந்த சிங்களவர் ஸ்ரீசேனாவே தன்னூருக்கு அழைத்துச் சென்று தன் மகளாகவே ஏற்று அன்பு ஆதரவு அனைத்தும் நல்கி தமிழ்ப்பண்பாட்டோடு வளர்த்து ஒரு டொக்டர் ஆக்குகின்றார். அங்கே ஸ்ரீசேனாவின் சகோதரன் நலிந்த, அண்ணனின் சொத்துப் பறிபோய்விடுமே என்பதால் ஏற்பட்ட தன் சுயநலத்திற்கு இனத் துவேச சாயம்பூசி ஆரம்பத்தில் காவியாவை வெறுத்தொதுக்கிறான். பின்பு தன் மகளை விபத்தொன்றிலிருந்து காப்பாற்ற தன் முக்கிய அக உறுப்பொன்றையே இழக்கும் காவியாவின் அன்புள்ளத்தைக் கண்டு அவன் முற்றாக மனம்மாறி தன் மகளைப் போலக் காவியாவை நேசிக்கின்றான். தமிழ்ச்சிவாக வளர்க்கப்பட்ட காவியாவை தமிழன் ஒருவனுக்கே திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டும் என்ற சிறிசேனாவின் எண்ணம், Dr. சுமனைக் காவியா காதலித்துக் கரம் பிடிப்பதன் மூலம் நிறைவேறுகிறது.

வவுனியா வைத்தியசாலைக்கு இருவரும் கடமையாற்ற வந்தபோதுதான் அந்தச் சொல்லொணாக்கொடுந் துன்பமான மனிதப் பேரவலத்தின் கடைசிக் கட்டங்கள் 2009ன் ஆரம்ப மாதங்களில் வன்னியில் நடந்தேறின. அதனால் வைத்தியசாலைக்கு வரும் நோயாளர்களை இருவரும் ஓய்வின்றிக் கவனிக்கின்றனர். ஆளுக்கொரு சோகக் கதை, பேருக்கொரு அவலம் நினைத்தும் பார்க்கமுடியாத மனிதப் பேரவலங்கள் அத்தனையும் தங்கள் கண்முன்னால் நடப்பதைக் கண்டுசுமனும் காவியாவும் தாங்கொணா வருத்த முறுகிறார்கள்....

இவ்வாறு நகரும் நாவலில் சுவாரஸ்யமான பல நிகழ்ச்சிகளும், வவுனியாவிலும் வன்னி மண்ணிலும் நடக்கும் மனத்தை உலுக்கும் சம்பவங்களும் கண்ணில் நீரை வரவழைக்கும் கனிவுணர்வு மிக்க உயிரோட்டமான அம்சங்களும் வந்து போகின்றன.

தன் நண்பி அசந்தியைக் காப்பாற்றப் போய், விபத்தில் இழக்கக் கூடாத ஒன்றை இழந்த காவியாவின் எதிர்காலம் என்ன? அன்று காவியாவைக் கைவிட்ட அவளது சொந்த

உறவுகள் பிற்பாடு என்னவாயின? வளர்ப்புத் தந்தை ஸ்ரீசேனா என்னவானார்? என்ற கேள்விகளுக்கொல்லாம் நாவல் சுவைமிக்க விடைகளைக் காட்டி நிற்கின்றது.

சுமன், காவியா, முத்தையா, பவளம், சந்திரன், தயாபரன் மாஸ்டர், முத்துக்குமார், சிவக்கொழுந்து, பூபதி, மாணிக்கம், சிவசக்தி, சாயி, சஞ்சய், முல்லைத்தீவுச் சுப்பையா, கனகர், நாகம்மா ஆச்சி, சுமதி, சிவகணேஷ், மாதினி, கந்தசாமி, நிரூபன் முதலான தமிழ்ப்பாத்திரங்களும் ஸ்ரீசேனா, டிலினி, நலிந்த, அசந்தி, மோனிக்கா என சிங்களப் பாத்திரங்களுமாக மொத்தம் முப்பத்தைந்து பாத்திரங்கள் ஊடாடும் இந்நாவலில் தமிழர்களில் நல்லவர்கள் இருப்பது போல் சிங்களவர்களிலும் நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள், புரிந்துணர்வு அவசியம் வேண்டும். வாழ்வு, வாழ்விடு என்ற எண்ணம் தேசிய இனங்களிடையே இருக்க வேண்டும். இனி, உணர்ச்சிவசப்படுவதால் பிரயோசனமில்லை. யதார்த்தத்தை விளங்கிக் கொண்டு வாழப்புகுதல் வேண்டும், முதலான தேசிய நல்லிணக்கக் சார்ந்த நேர் எண்ணங்களையும் தமிழர்களிடையேயான ஒற்றுமையின்மை, மற்றவர்களைக் குறை கூறுதல், பொறாமை, நான் பெரியவனா? நீ பெரியவனா? என்ற போட்டா போட்டி மற்றவனை எப்படி இழுத்து வீழ்த்திவிட்டு நான் மேலேறலாம் என்ற சுயநலச்சிந்தனை, அகதி முகாமில் அங்கலாய்க்கும் மக்களிடம் கூட பேரம் பேசும் அநியாயம். தவிச்ச முயலக்கூறும் தமிழர்கள் என்று எதிர்மறையான இழிவுக் குணங்களையும் ஆங்காங்கே நாவல் படம் பிடித்துச் செல்கிறது.

அநாதை விடுதியிலிருக்கும் பிள்ளைகளின் மனநிலை, தத்தெடுத்து வெளி நாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு

பிள்ளைகளுக்கு அங்கு நடக்கும் கொடுமைகள், தாய் நாட்டில், இந்தப் போரினால் விதவைகளாகிப் போய் நிற்கும் இளம்பெண்களிற்கு மறுவாழ்வு தர முற்படும். புலம் பெயர்ந்த தேசங்களில் வாழும் நம் தேச இளைஞர்கள் சிலரின் சிந்தனை வெளிப்பாடுகள் என்பனவும் கதையோட்டத்தோடு இயல்பாகப் பொருந்தி நாவலுக்கு அழகு சேர்க்கின்றன.

நாவலில் எழுத்துப் பிழையென்ற பேச்சுக்கே இடமின்றிப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 23 அத்தியாயங்களில் விரியும் இந்நாவல் அவசியம் சிங்கள மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்படல் வேண்டும். மொழி பெயர்க்கப்பட்டால், தேசிய இனங்களிடையேயான பரஸ்பரம் புரிந்துணர்விற்கு இந்நாலும் ஓர் உந்து சக்தியாக விளங்கும். இந்நாவலும் நாவலாசிரியரும் தொடர்பாக 'புதினம்' ஆசிரியர் திரு. இராஜகோபால் கருத்துரைப்பது போல, 'எப்போதுமே மனிதநேயமுள்ள மனிதராக இரா. உதயணன் இருப்பதால்தான் அவரால் இப்படிச் சிந்தித்து எழுத முடிகிறது. ஓர் நல்ல எழுத்தாளனாகப் பரிணமித்துக் கொண்டு வருகிறார்.'

வாழ்வையும் எழுத்தையும் ஒன்று போலாக்கி வாழும் இரா. உதயணனின் இந்நாவல் 'வெளியே' யாரையும் விமர்சிக்காமல் ஆனால் எம்மை நாமே அகமுகதர்சனம் செய்யும் படி துண்டுகிறது.

யதார்த்தத்தை, உள்ளபடி பதிவு செய்த ஒரு நல்ல நாவல் இது.

ஓர் நல்ல இலக்கியம் படைக்க புத்தியைவிட நல்ல மனந்தான் முக்கியம் என்பது மீண்டும் ஒரு முறை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

'ஞானம்' சந்தா விபரம்

உள்நாடு

தனிப் பிரதி : ரூபா 50/=
ஆண்டுச் சந்தா : ரூபா 600/=
ஆறு ஆண்டுச்சந்தா : ரூபா 3000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூபா 20000/=

சந்தா காசோலை மூலமாகவோ, மணியோடர் மூலமாகவோ அனுப்பலாம். மணியோடர் *வெள்ளவத்தை* தபால் நிலையத்தில் மாற்றக் கூடியதாக அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

இலகுவாக மேலதிகச் செலவீன்றி சந்தா அனுப்பும் வழி :-
உங்கள் பகுதியில் உள்ள ஹட்டன் நஷனல் வங்கியில்
T. Gnanasekaran, Hatton National Bank - Wellawatte
நடைமுறைக் கணக்கு இலக்கம் - 009010344631 என்ற கணக்கில் வைப்பு செய்து வங்கி ரசீதை எமக்கு அனுப்புதல் வேண்டும்.

வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் அனுப்ப : Swift Code : HBLILKX
அனுப்ப வேண்டிய பெயர்/ முகவரி :
T. Gnanasekaran
Gnanam Branch Office
3-B, 46th Lane, Wellawatte.

ஞானம் வீளம்பர வீகிதம்

பின் அட்டை : ரூபா 10000/=
முன் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
பின் உள் அட்டை : ரூபா 8000/=
உள் முழுப்பக்கம் : ரூபா 5000/=
உள் அரைப்பக்கம் : ரூபா 3000/=

வெளிநாடு	ஓராண்டு	இரண்டு ஆண்டு	மூன்று ஆண்டு
Australia (AU\$)	35	70	100
Europe (€)	25	50	70
India (Indian Rs.)	500	950	1400
Malaysia (RM)	50	95	140
Canada (\$)	35	70	100
UK (£)	15	30	40
Other (US \$)	25	50	70

மூன்று சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துத் தருபவர்களுக்கு ஒரு வருடம் 'ஞானம்' இனாமாக அனுப்பப்படும்.

நரல் : குரல் வழிக் கவிதைகள்
ஆசிரியர் : அல் அஸுமத்
வெளியீடு : ஆசிரியர் வெளியீடு
மாபோவ வத்தளை
விலை : ரூபா 300/=

குரல் வழிக் கவிதைகள் என்னும் இந்நூலின் ஆசிரியர் அல் அஸுமத் அவர்கள். இவர் பிரபலக் கவிஞர்களில் ஒருவர். தமிழையும் இலக்கணத்தையும் துறைபோகக் கற்ற வியத்தகு கவிஞர் என்பதை இவரது கவிதைகளில் பொதிந்துள்ள இலக்கிய மரபுச் சொற்களில் இருந்தும் சொற்புணர்ச்சிகளிலிருந்தும் வாசகர்கள் நன்கு உணரலாம். சொற்பிரயோகத்தில் கடினமும் உண்டு; எளிமையும் உண்டு. மரபுக் கவிதைகளை நேசிக்கும் இவர் புதுவரவினையும் சாதகமாகக் கொண்டு கவிதை புனைபவர்.

இவரது நூல்களாக புலராப் பொழுதுகள் 1982லிலும் மலைக்குயில் கவிதைத் தொகுப்பு 1987லிலும், பிலால் மொழி பெயர்ப்பு 1988லிலும், கவிதைச்சரம் 483 கவிஞர்களின் வானொலிக் கவிதையும், வெள்ளை மரம் 2001லிலும் வெளிவந்துள்ளன. வெள்ளை மரம் அரச சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. குரல் வழிக் கவிதைகள் என்னும் இந்நூல் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் ரூபவாஹினி தொலைக்காட்சி, மேடைகள் என்பனவற்றில் பாடிய கவிதைகளின் தொகுப்பு நூலாகும். அறுபத்தாறு கவிதைகளைக் கொண்டு இருநூற்றுப் பத்துப் பக்கங்களில் வெளிவருகிறது.

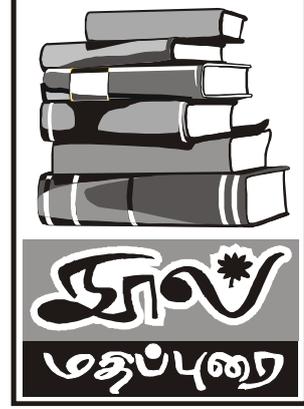
யாத்ரா ஆசிரியர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் அவர்கள் கவிஞரர்பற்றிய அழகிய குறிப்பொன்றினை கடைசிப் பக்கத்தில் வரைந்துள்ளார். அவரது குறிப்பு பின்வருமாறு பேசுகிறது: கவிதை இலக்கணங்களில் கரைகண்ட படைப்பாளியான இவர் வானொலிக் கவிஞரும் கூட. அட்சர சுத்தமாக தமிழை உச்சரித்து கவிதைச்சரம் என்ற நிகழ்ச்சியை நடத்தி வந்தார். அந்த நிகழ்ச்சியில் உருவான பலர் இன்று நல்லடையாளம் பெற்றுள்ளனர் என்று வர்ணிக்கிறார். ஆசிரியர் அல் அஸுமத் அவர்கள் தன்னை தகவம் வளர்த்தது என்று பெருமைப்படுகிறார்.

வானொலி தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளில் கவிஞன் நினைப்பதை எல்லாம் சொல்லிவிட முடியாது. சில கட்டுப்பாட்டு விதிகளுக்கு அமையவே பாடவேண்டும். கவிஞன் தன்னை அடக்கியே வாசிக்கும் நிலைமை உண்டு.

கவிதை நூல் பல தலைப்புகளில் தலைமை கொண்டுள்ளது. அஞ்ஞாதவாசம் என்ற கவிதை, கவிதையில் மூழ்கிப் போன கவிஞன் எவ்வாறு தன் அன்பு மனைவியை துறந்தான் என்பதை பேசுகிறது. கவிஞரின் வரலாற்று ஓவியமாகும் இக்கவிதை. செல்வமும் வறுமையும் என்ற கவிதை சமூகத்தில் வறுமையில் வாடுவோர் உண்டு. வறுமையை போக்க வழிகாட்ட வேண்டியது சமூகத்தின் கடமை. எல்லாவற்றையும் அரச செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்பதை உணர்த்துகிறது. 'கோலெடுத்தார்' என்ற கவிதையில் கவிஞர்கள் எப்படிப்பட்ட பாடல்களைப் பாடவேண்டும் என்று இலக்கணம் கூறுகிறார்.

எதைக் கூறல் நலமென்றே எண்ணி
இலகுமொழி நவகவிதை பண்ணி

குறிஞ்சிநாடன்

ஏறுநடைக் கேவாய்
என்றென்றும் ஈவாய்'

என்பது கவிதை

முடிவுறாக் கவிதை சமூகத்தில் நடைபெறும் வெறுப்புக்குரிய செயற்பாடுகளை விளக்குகிறது. அன்வர், ஆதம்பாவா இனியாஸ் இவர்களின் தரமற்ற செயல்களை வடிக்கிறது. ஆசிரியர் பண்பு என்ற தலைப்பில் இப்போது கல்லூரிகளும் கலாசாலைகளும் தலைவிரித்தாடுவதைக் கண்டிக்கிறது.

முன்னாள் அமைச்சர் அஷ்ரப் அவர்கள் நட்ட மரத்தை காப்பாற்ற முடியாமற்போன கபோதித்தனத்தைக் கண்டிக்கிறார். இப்போது அஷ்ரப் அவர்களின் புகழை எதற்கும் பாடுகிறார்கள் என்பதை

'அரசியலில் உணவைத்து அலசுவோர் பலருள்ளர்'

பணத்திற்காய்

புகழக்காய்

பதவிக்காய்

தலைமைக்காய்

இனத்துக்காய்

எழுத்துக்காய்

எனப் பலவாய் அலசல்கள் என்று தோலுரித்துக் காட்டுகிறார். ஆழமான சமூகப்பார்வை இவரது கவிதைகளில் தெறிப்பதை படிப்போரால் அறிய முடியும்.

நரல் : என் மனவானில்-கவிதைகள்
ஆசிரியர் : கவிஞர். யோகானந்தன்
வெளியீடு : நர்த்தனா வெளியீட்டகம்
விலை : ரூபா 150/=

கவிஞர் கனகசூரியம் யோகானந்தன் சாம்பூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு திருமலையை வாழ்விடமாகக் கொண்டு இலக்கியப் பணி புரிபவர். ஆசிரியராய் அதிபராய் இருந்து சமூக நலன் கருதி தனது ஆற்றலை கவிதைகள் மூலம் வெளிக்கொண்டு வருபவர். ஏனைய கவிஞர்களைப் போல சமூகத்தின் மீதும் மண் மீதும் தீராத பற்று கொண்டவர். போர்ச்

குழலில் பின்னடைவு ஏற்பட்ட போது இவரது உள்ளத்தில் எழுந்த கோபாவேசக் கவிதைகளை இந்த நூலில் தரிசிக்க முடிகிறது. இவரது மன வானில் எழுந்த எண்ணக் கருவூலங்கள் கவிதைகளாகப் பரிணமித்துள்ளன.

உண்மை என்றும் உயிர் பெறும்' என்ற இவரது கவிதை நூல் தேசிய விருது பெற்றுள்ளது. சிறுவர்களுக்காக எழுதிய மழலைக்கோர் பாட்டு நூலும் வெளியிட்டுள்ளார். 'என் மன வானில்' கவிதைத் தொகுதி இவரது மூன்றாவது படைப்பாகும். எழுபது பக்கங்களைக் கொண்ட இந்த நூலில் முப்பத்து மூன்று கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிதைகள் புதுக்கவிதை பாணியிலும் புதுமைக் கவிதைகளாக வடிவம் பெற்றுள்ளன. கவிஞன் கண்டவை அனுபவித்தவை, கற்பனையில் எழுந்தவை என்று அடையாளம் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. கவிஞரும் சிறுவர் இலக்கிய படைப்பாளியுமான கேணிப்பித்தன் அவர்கள் அழகிய முன்னுரை தந்துள்ளார்.

'காயப்பட்ட உள்ளங்கள்' கவிதை மனிதமனம் மரத்துப் போயுள்ளதை படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். துருப்பிடித்த பாத்திரங்களாய், மனித இதயங்கள் என்று வேதனை வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. மனித மனங்களில் ஈவு, இரக்கம் என்பன இல்லாமையைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் கவிஞர். தாலாட்டு என்ற கவிதை அகதி முகாமில் பிறந்த குழந்தையை வேதனையோடு பாடும் மனக்குமுறலை எடுத்து விளக்குகிறது.

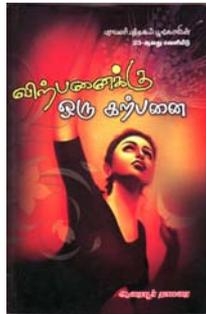
பாலாட்டிச் சீராட்ட
பாலுமில்லா வேளையிலே
நீயெழுந்து அழுப்போது
இதயமெல்லாம் நொருங்குதடா

இந்த வரிகள் வாசகனின் மனதை நெகிழவைப்பதாக அமைந்துள்ளது. 'மண்' என்ற கவிதை மண்ணை நேசிக்கும் ஒவ்வொருவரையும் யோசிக்க வைக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. 'அரசியல்' என்ற தலைப்புடனான கவிதை, நாம் நடைமுறையில் தரிசிக்கும் ஏமாற்றுக்காரர்களின் வேஷத்தை விபரிக்கிறது.

ஒன்று சேர்ந்தவர்கள்

மாறி மாறி
காலை வாரிவிடும்
விசித்திர விளையாட்டு
பறவைகள் பீச்சியடித்த
எச்சம் போல
எந்த இடத்திலும்
ஒட்டிக் கொள்ளும்
சாக்கடை சங்கதிகள்

நேர்மையற்ற அரசியல்வாதிகளின் முகத்திரையை கிழிப்பதாக கவிதை அமைகிறது. இப்படி கவிஞரின் சமூகப் பார்வையில் பல கவிதைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிதைகள் எல்லாம் சமூகத்தின் மீது இவர் கொண்டுள்ள உண்மையான பற்றுதலை எடுத்தியம்புகிறது.

நூல் : விழ்ப்பனைக்கு ஒரு கற்பனை
ஆசிரியர் : ஆரையூர் தாமரை
வெளியீடு : ஸ்வலட்சுமி புத்தகப் பூங்கா
விலை : ரூபா 150/=

'விழ்ப்பனைக்கு ஒரு கற்பனை' என்ற நூலின் ஆசிரியர் செல்வி தாமரைச்செல்வி செல்லத்தம்பி. இவர் ஓர் கலைப்பட்டதாரி ஆரையப்பதியை

பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். 'ஆரையூர் தாமரை' என்னும் புனைப் பெயரில் கவிதைகள் எழுதிக் குவிப்பவர்.

வெகுவேகமாக முன்னேறிவரும் பெண் எழுத்தாளர். கவிதை, ஓவியம், நாடகம், பாட்டு, கிராமிய நடனம், கைப்பணிக்கலைகள் என்பனவற்றில் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர்.

இவரது கவிதைகளில் பலவிதமான படிமங்கள் இருப்பதை வாசகர் அறியலாம். பலதலைப்புகளில் பல்வேறு விடயங்களை பதிவு செய்துள்ளார். ஒரு வித்தியாசமான பார்வை கவிதைகளில் காணப்படுகிறது. சமூக நிகழ்வுகள், அகதிகள் வாழ்க்கை, இயற்கை, மனிதநேயம் என்பன சுடர் விட்டுப் பிரகாசிப்பதை உணரமுடிகிறது. பலமட்டங்களில் இவர் பரிசுகளும் பாராட்டுகளும் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். குறுகிய கவிதைகளும், மிக நீண்ட கவிதைகளும் இங்கு காணப்படுகின்றன. புதுமையான கற்பனை வளம் கொண்டவர்.

'விற்பனைக்கு ஒரு கற்பனை' என்ற கவிதை நம்மை ஒரு சந்தைக்குள் விட்டு திக்கு முக்காட வைக்கிறது. வியாபாரிகள் கூலிக்கூலி விற்பனை செய்வதையும் சத்தம் சந்தடி இவை எல்லாம் உணர்வு பூர்வமாக அனுபவிக்கக் கூடியதாகவுள்ளது. எழுதுகோல் ஏர் எடுத்து நெல்மணிகளை விதைக்கும் எழுத்தாளர்களில் இவரும் ஒருவர் என்று இரா. அன்புமணி குறிப்பிடுவதை இவர் மெய்ப்பித்துள்ளார்.

திரிசங்கு சுவர்க்கம். மனிதர்களின் வாழ்க்கை நிலையை விபரிக்கிறது. பொது வாழ்க்கையில் பணக்காரர்கள் நிம்மதியாக வாழ்கிறார்கள். ஏழைகள் இதுதான் நமக்கு விதித்தது என்று அமைதியுடன் வாழ நடுத்தர வர்க்கம் மேலுமில்லாமல் கீழுமில்லாமல் அல்லாடுவதை கவிதை புரிய வைக்கிறது. தலைப்பும் பொருத்தமாக இருக்கிறது.

திருமணம் என்ற குட்டிக்கவிதை, கணவனால் பாதி சுதந்திரம் போனது. குழந்தையால் மீதி சுதந்திரம் போனது மொத்தத்தில் பெண்ணுக்கு முழுச் சுதந்திரமும் போய் விடுகிறது. என்று குறிப்பது உண்மையிலும் உண்மை.

கணவனால் பாதி சுதந்திரம்

பறிபோகும்

குழந்தையால் மீதி சுதந்திரம்

பறிபோகும்

ஆக மொத்தம் ஒரு பெண்ணின்

முழு சுதந்திரமும்

பறிபோகும் ஒரு சடங்கு!

ஊர்த்திருவிழா ஒரு திருமணத்தை மெருகூட்டி நடப்புகளை வர்ணித்துள்ளார். ஊரை உறவை சொந்த பந்தத்தை நட்பு இவைகளைத் துறந்த நேற்று போட்டோவில் காட்டிய ஒரு புதுமுகத்துடன் வாழப் போகும் பெண்ணின் உள்ளக் கருத்தை மிக லாவகமாக சித்தரித்துள்ளார் கவிஞர். எல்லாக் கவிதைகளும் வாசிப்பதற்கும் நயப்பதற்கும் பொருத்தமாகவுள்ளன.

நூல் : இசையோடு அசைவோம்
ஆசிரியர் : ச அருளானந்தம்
வெளியீடு : அருள்வெளியீடகம்-
உவர்மலை திருகோணமலை
விலை : ரூபா 100/=

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், ஆய்வுகள் போன்ற துறைகளில் இலக்கியம்படைப்பதில் பலர் ஆர்வம் உள்ளவராய் இருக்கின்றனர். ஆனால் சிறுவர் இலக்கியம்படைப்பவர்கள் மிகவும் குறைவாகவே இருக்கின்றனர். கேணிப்பித்தன் என்ற பெயரில் எழுதிவரும் ச. அருளானந்தம் அவர்கள் சிறுவர் இலக்கியம் நிறையவே படைத்துள்ளார். சிறுவர் பாடல்கள், சிறுவர் கதைகள், சிறுவர் நாவல், இளைஞர் நாவல், சிறுவர் கட்டுரைகள் என்ற வகையில் முப்பத்து நான்கு நூல்களை சிறுவர்களுக்காகப் படைத்துள்ளார்.

சிறுவர்க்காக படைக்கும் இலக்கியம் சிறப்பானதாக அமையவேண்டும் என்றால் படைப்பாளி அந்தத்துறையில் நிறைந்த அறிவும் அனுபவமும் உள்ளவராய் இருக்க வேண்டும். ச. அருளானந்தம் அவர்கள் கல்வித்துறையில் நிறைவுபெற்றவராகக் கொண்டவர். புவியலில் பட்டம் பெற்றவர். ஆரம்ப பிள்ளை அபிவிருத்திக் கல்வியில் டாக்டர் பட்டமும் பெற்றவர். இதன் காரணமாக சிறுவர்களின் உடம்பாங்கு உடல் நலம், மன நலம் என்பவற்றில் சாதாரண ஆசிரியரை விட கூடுதலான அறிவும் ஆற்றலும் இருந்ததால் நிறையவே எழுதியுள்ளார்.

சிறுவயது முதலே சிறுவர்களிடம் சிறந்த பண்புகளை வளர்க்க வேண்டும். ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதிலும் வளையாது. உண்மை, நேர்மை, அடக்கம், பொறுமை, ஒழுக்கம், ஒற்றுமை, பணிவு முதலிய நல்ல பண்புகளை வளர்க்க வேண்டும். சிறுவர்களுக்காகான கதைகளைச் சொல்வதன் மூலம் சிறுவர் பாடல்களை இசைத்தும் ஆடியும் பாடியும் சிறுவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கி நல்ல பண்புகளைப் புகுத்தலாம்.

இவர்களுக்காக ஆக்கப்படும் இலக்கியம் எளிமையான சொற்களைக் கொண்டு சிறுவர்களின் வயது, அறிவு, விருப்பம் என்பன அறிந்தும் ஆக்கப்பட வேண்டும். புணர்ச்சி விதிகளை தவிர்ந்தல் நல்லது. இந்நூல் இவ்வகையில் எல்லா சிறப்புகளையும் கொண்டுள்ளது. சிறுவர்கள் அறிந்தவை, தெரிந்தவை, பார்த்து ரசித்தவை பற்றிய தலைப்புகளே அதிகம் உள்ளன. 36 பாடல் இடம் பெற்றுள்ளதுடன் பொருத்தமான படங்கள் சேர்ந்திருப்பதும் சிறுவர்களின் ஆசையைத் தூண்டுவதாக அமைகிறது.

சூரியன் என்ற தலைப்பில் வரும் கவிதைப்பாடல் மழை பெய்வதை விஞ்ஞான உண்மையுடன் விளக்குகிறது. உலகில் உள்ள பொருட்களை சடப்பொருள், திரவப் பொருள், வாயுப் பொருள் என்று மூன்று வகையினுள் அடக்கலாம் என்ற உண்மையையும் விளக்குகிறது. 'காவோலைப்' பாடல் முதியோர்க்கு உதவும் எண்ணத்தை வளர்க்கிறது வலியோராய் இருப்பினும் சிறியேரை இகழக் கூடாது என்னும் கருத்தை மரமும் புல்லும் பாடல் கூறுகிறது. உண்மை பொதிந்த பல நல்ல பாடல்கள் உண்டு. சிறுவர்களுக்கு பெற்றோர் வாங்கிக் கொடுக்கலாம்.

நூல் : அவ்வழி நல்வழி
அவ்வழி நாடுவோம்
நூலாசிரியர் : நீர்வை தி. மயூரன்
வெளியீடு : ஷாம்பவனி
பதிப்பகம் 276 கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நூலாசிரியர் நீர்வை மயூரன் அவர்கள் நீர்வேலியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆன்மீக அறிவும் சமயப் பற்றும் மிக்க பரம்பரைப் பின்னணியைக் கொண்டவர். இளைஞர் சமயங்களை ஒப்பிட்டு அறிவதில் ஆர்வம் உள்ளவர். யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் இதழியல் துறையில் கற்கும் மாணவர். சமயம் என்றதும் காத தூரம் ஓடும் இக்கால இளைஞர் மத்தியில் இவ் இளைஞர் சமயங்களை ஒப்பிட்டு அறியும் அறிவை வளர்ப்பதில் கொண்டுள்ள ஆர்வம் பாராட்டுக்குரியது.

யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஆக்கங்கள் நூல்களாக அண்மைக் காலத்தில் அதிகரித்து வருவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அளவிலும் அடக்கத்திலும் சிறிய நூலாக இது இருப்பினும், உள்ளே பொதிந்துள்ள கருத்துக் கருவூலம் நம்மைப் பிரமிக்க வைக்கிறது. இந்து சமயம், கிறிஸ்தவ சமயம், இஸ்லாமிய சமயம், பௌத்தம், சீக்கிய மதம் முதலியவற்றின் அடிப்படைத் தத்துவங்களையும் கருத்துக் களையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆழ்ந்து கற்று எழுதியுள்ளார்.

உலக சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் சிலுவைப் போரிலும் புனித யுத்தத்திலும் இறந்தோர் தொகை மிக அதிகம். சமயம், மனிதன் மனிதனாக வாழ வழிகாட்டுவது. மனிதன் புனிதனாகும் மார்க்கத்தைக் காட்டுவது. ஆனால் மனிதரோ மதத்தின் உண்மையான நோக்கத்தை புரிந்து கொள்ளாது அறியாமையாலும் அவசரத்தாலும் தான்தான் சார்ந்த சமயமே உயர்ந்தது; உண்மையானது; என்ற குறுகிய நோக்கத்தால் பயங்கரப் போர்களில் ஈடுபட்டு இறந்தனர் என்ற கருத்தை ஆசிரியர் முன்வைக்கிறார்.

சமயங்கள் ஒவ்வொன்றினதும் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளதுடன் அவற்றுக்கிடையே காணும் ஒற்றுமை களையும் தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறார். இந்துசமய வழிபாட்டு முறைகளுடன் கத்தோலிக்க சமய அனுட்டான முறைகளை ஒப்பிட்டு ஒற்றுமைகளை விளக்கியுள்ளார். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் கூறப்பட்ட இறை அல்லது பரம்பொருள் பற்றிய கருத்துக்கள், சமய நூல்கள், சமய ஆசாரியர்கள், வழிபாட்டு முறைகள் என்பனவற்றை உதாரணங்களுடன் விளக்கியுள்ளமை யாவரும் பல்சமயக் கருத்துக்களை அறிய இந்நூல் உதவுகிறது.

இந்நூலில் பிழையான கருத்துக்கள் புகுந்து விடாதிருக்க மிகக் கவனத்துடன் சமயச் சான்றோர்களான சிற்பி சரவணபவன், பேராயர் அதி. வண. கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் அடிகளார், யாழ். ஒஸ்மானியார் கல்லூரி அதிபர் எம். முபாறக், நீர்வேலி இந்துக் கல்லூரி அதிபர். குணநாதன் ஆகியோரின் ஆசிர்வாதத்துடன் நூலை ஆசிரியர் வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூல் எல்லாச் சமயத்தவராலும் படிக்க வேண்டிய நூலாகக் கருதலாம். மாணவர்கள், இளைஞர்கள் கட்டாயம் தெளிவு பெற இந்நூல் உதவும். நூலகங்களை இந்த நூல் அலங்கரிக்க வேண்டும். மேலும் பல நூல்களை ஆசிரியர் கொண்டு வர இறையருள் பெருக வாழ்த்துவோம்.